

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXX. — Izdan in razposlan dne 6. junija 1896.

Vsebina: Št. 79. Zakon o izvršilnem (eksekucijskem) in zavarovalnem postopanju (izvršilni red, eksekucijski red)

79.

Zakon z dne 27. maja 1896. l.

o izvršilnem (eksekucijskem) in zavarovalnem postopanju (izvršilni red, eksekucijski red).

S pritrditvijo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Prvi del.

Izvršilo (eksekucija).

Prvi oddelek.

Splošna določila.

Prvi naslov.

Izvršilo iz spisov in listin domače dežele.

Izvršilni naslovi.

§. 1.

Izvršilni (eksekucijski) naslovi po zmislu tega zakona so ti v ozemlju, za katero velja ta zakon, narejeni spisi in listine:

1. Končne sodbe in druge v spornih stvareh izdane sodbe, sklepi in odloki civilnih sodnij, ako je izključena pritožba zoper nje do više stopinje

ali vsaj ni dovoljen izvršbo ovirajoč pravni pomoček;

2. plačilni nalogi (plačilna povelja), ki so se izdali v mandatnem in meničnem postopanju ali po zmislu §. 19. v zakonu z dne 12. julija 1872. l. (drž. zak. št. 112), ako se ni o pravem času ugovarjalo zoper nje;

3. v opominjalnem postopanju (zakon z dne 27. aprila 1873. l., drž. zak. št. 67) izdana pogojna plačilna povelja, zoper katera ni več upora in katera tudi niso s pretekom časa izgubila moči;

4. sodne odpovedi zakupne ali najemne pogodbe o zemljiščih, poslopjih in drugih nepremičnih ali po zakonu za nepremične izrečenih stvaréh, o mlinih na ladjah in drugih na ladjah zgrajenih stavbinah, ako se ni o pravem času ugovarjalo zoper odpoved, in pa z enakim pogojem sodni nalogi, da je predati ali prevzeti zakupno ali najemno stvar;

5. poravnave, katere so bile sklenjene pred civilnimi ali kazenskimi sodnijami o zasebnopravnih zahtevah;

6. v nespornih pravnih stvareh izdane odredbe civilnih sodnij, v kolikor se smejo izvršiti po predpisih, veljajočih za nje (§. 12. ces. patenta z dne 9. avgusta 1854. l., drž. zak. št. 208);

7. v konkurznem postopanju sklenjene, sodno potrjene poravnave, med takim postopanjem izdani

pravnomočni sodni sklepi in moč izvršljivosti imajoči uradni izpiski iz likvidacijskega zapisnika, narejenega med konkurznim postopanjem;

8. pravnomočna razsodila kazenskih sodnij, katera se izdadó o stroških kazenskega postopanja ali o zasebnopravnih zahtevah ali s katerimi se izreka, da je zapadla dana varščina;

9. pravnomočni sklepi in odločila civilnih in kazenskih sodnij, s katerimi se prisojajo strankam ali njih zastopnikom denarne kazni ali globe;

10. odločila o zasebnopravnih zahtevah, ki so jih izrekla upravna oblastva ali drugi v to poklicani javni organi ter katera niso več podvržena nobeni izvršbo ovirajoči pritožbi do više stopinje, v kolikor je namreč izvršilo po zakonitih določilih odkazano sodnijam;

11. neizpodbojne ali ne več izpodbojne sodbe obrtnih sodnij in pa pred njimi sklenjene poravnave;

12. v stvareh javnega prava izdana pravnomočna odločila državne sodnije, upravnih oblastev ali drugih v to poklicanih javnih organov, v kolikor je izvršilo po zakonitih določilih odkazano sodnijam;

13. o neposrednih davkih in pristojbinah in pa o deželnih, okrajnih in občinskih dokladah izdani, po predpisih, veljajočih o tem, izvršljivi plačilni nalogi in izkazi zastankov;

14. pravnomočna odločila v št. 10 in 12 imenovanih oblastev in javnih organov, s katerimi se prisojajo denarne kazni ali globe ali se nalaga povračilo stroškov takega postopanja, v kolikor je izvršilo po zakonitih določilih odkazano sodnijam;

15. poravnave, katere so bile sklenjene pred občinskim posredovalnim uradom, pred policijskimi oblastvi ali pred drugimi v zapisovanje poravnav poklicanimi javnimi organi, ako jim je po veljajočih predpisih dana moč sodne poravnave;

16. razsodi izbranih sodnikov in izbranih sodnij, katerih ni več izpodbijati pred višo stopinjo izbrane sodnije, in pa pred njimi sklenjene poravnave;

17. v §. 3. zakona z dne 25. julija 1871. l. (drž. zak. št. 75) oznamljena notarska pisma;

18. nesodno dane odpovedi zakupne ali najemne pogodbe o predmetih, navedenih v št. 4, ako

se predloži o odpovedi notarska posvedočba, uraden zapisnik ali sicer kaka dokazno moč imajoča listina in se ni o pravem času ugovarjalo zoper odpoved.

§. 2.

V §. 1., št. 1 do 10 in 12 do 15, oznamenjenim, v ozemlju, za katero velja ta zakon, narejenim spisom in listinam so gledé na izvršilo enaki iste vrste spisi in listine tistih oblastev ali javnih organov, ki so sicer zunaj ozemlja, za katero velja ta zakon, pa stojé pod oblastvom, ki ima sedež v ozemlju veljavnosti tega zakona. Od teh oblastev ali javnih organov izhajajoče posvedočbe je gledé izvršilnih naslovov, navedenih v §. 1., št. 18, šteti za enake posvedočbam oblastev ali javnih organov domače dežele.

Dovolitev izvršbe.

§. 3.

Za dovolitev izvršbe na podstavi izvršilnih naslovov, navedenih v §§. 1. in 2., so pristojne civilne sodnije.

Dovolilo se daje po predlogu upravičene stranke (zahtevajoči upnik). O predlogu za dovolitev izvršbe je, v kolikor ni v tem zakonu ukazano nič drugega, sklepati brez poprednje ustne razprave in brez zaslišbe nasprotnika.

§. 4.

V kolikor ni v zakonu ukazano nič drugega, je za dovolitev izvršbe pristojna:

1. ako se opira predlog na kak v §. 1., št. 1, 2 in 3, oznamenjenih izvršilnih naslovov, na kako v državljskih spornih stvareh sklenjeno poravnavo (§. 1., št. 5) ali na kak med postopanjem v državljskih spornih stvareh izdan kazenski sklep (§. 1., št. 9), tista sodnija, pri kateri je tekla pravda na prvi stopinji;

2. ako se opira predlog na izvršilne naslove, navedene v §. 1., št. 4, tista sodnija, pri kateri se je podala odpoved ali stavil na prvi stopinji predlog za izdajo naloga, da je predati ali prevzeti zakupno ali najemno stvar;

3. gledé izvršilnih naslovov, navedenih v §. 1., št. 6., in v nespornih državljskih pravnih stvareh sklenjenih poravnav in izdanih kazenskih sklepov

(§. 1., št. 5 in 9) tista sodnija, pri kateri je tekla pravna stvar na prvi stopinji;

4. kadar se sklicuje stranka na kak v §. 1., št. 7, navedenih izvršilnih naslovov, konkurzna sodnija;

5. kadar se sklicuje stranka na kak v §. 1., št. 18, navedenih izvršilnih naslovov, okrajna sodnija, v katere okolišu je zakupna ali najemna stvar;

6. v vseh drugih primerih okrajna sodnija, pri kateri ima tisti, zoper katerega je opraviti izvršbo (zavezanec), občo podsodnost v spornih stvareh. Kadar nima te zavezanec v ozemlju, za katero velja ta zakon, tedaj je prositi za dovolitev izvršbe pri tisti okrajni sodnji domače dežele, v katere okolišu je imovina, na katero je seči z izvršbo, ali ako je seči z izvršbo na knjižno vpisane nepremičnine in na pravice na njih, pri okrajni sodnji, pri kateri je vložek o dotični nepremičnini. Ako se ne izpolni nobeden teh pogojev, je za dovolitev izvršbe pristojna tista okrajna sodnija domače dežele, v katere okolišu je dejanski opraviti prvo izvršilno dejanje. V kolikor je seči z izvršbo na terjavščine, velja za kraj, na katerem je imovina, domovališče, sedež ali bivališče dolžnikovega dolžnika, ali če bi domovališče, sedež ali bivališče tega ne bilo znano ali bi ne bilo v ozemlju, za katero velja ta zakon, tisti kraj, na katerem je za terjavščino dana zastava, in pri knjižno zavarovanih terjavščinah sedež tiste sodnije, pri kateri je vložek o zastavljeni nepremičnini.

V kolikor se po zmislu zgoranjega odstavka (št. 6) določuje pristojnost po knjižnem vložku, pa je ta vložek pri zborni sodnji prve stopinje, je prositi za dovolitev izvršbe pri okrajni sodnji na sedežu te zborné sodnije. Če je tam več okrajnih sodnij, sme zahtevajoči upnik izbrati med njimi.

§. 5.

Kadar je iz kakega v §. 1., št. 8 in 10 do 17, oznamenjenih izvršilnih naslovov, iz poravnave, sklenjene o zasebnopravnih zahtevah pred kazensko sodnijo domače dežele (§. 1., št. 5), ali iz kazenskega sklepa kazenske sodnije domače dežele (§. 1., št. 9) seči z izvršbo na imovino, ki je zunaj ozemlja, za katero velja ta zakon, in kadar nima zavezanec obče podsodnosti v ozemlju veljavnosti tega zakona, tedaj je prositi za dovolitev izvršbe pri tisti okrajni sodnji domače dežele, v katere okolišu ima sedež oblastvo ali javni organ, od katerega izhaja izvršilni naslov, ali v katere okolišu se je izrekel razsod izbrane sodnije ali se je sklenila poravnava.

§. 6.

Kadar se določuje pristojnost za dovolitev izvršbe po obči podsodnosti zavezanca, ta pa ima občo podsodnost pri več okrajnih sodnijah domače dežele, tedaj je upniku na izbiro, prositi za dovolitev izvršbe pri kateri koli teh sodnij.

Prav tako sme upnik izbrati med več, z ozirom na lego izvršilnega predmeta ali na kraj prvega izvršilnega dejanja (§. 4., št. 6) za dovolitev izvršbe v pošte vzetimi sodnijami zlasti tedaj:

1. kadar je imovina, na katero je seči z izvršbo, v okoliših več sodnij;

2. kadar je z ozirom na meje več sodnih okolišev negotovo, v katere sodnije okolišu je imovina, na katero je seči z izvršbo;

3. kadar bi bilo, ker se je zoper istega zavezanca zaprosilo ob enem več izvršilnih načinov, opraviti pripravljalna izvršilna dejanja v več sodnih okoliših.

§. 7.

Izvršba se sme dovoliti samo, ako je iz izvršilnega naslova spoznati mimo osebe upravičenca in zavezanca tudi predmet, vrsto, obseg in čas dolžne oprave ali dolžnega opusta.

Dokler ne dospè terjavščina za plačilo ali dokler ne izteče rok, določen v sodbi ali v drugem izvršilnem naslovu za opravo, se ne sme dovoliti izvršba. Kadar ni dan dospelosti ali konec roka za opravo določen v izvršilnem naslovu niti s povedbo koledarskega dneva, niti s povedbo koledarski postavljenega pričetka roka, ali kadar je v izvršilnem naslovu izvršljivost zahteve navezana na nastop dejanstva, ki ga mora dokazati upravičenec, zlasti na poprednjo opravo upravičenčovo, tedaj se mora nastop dejanstev, ki so potemtakem merodajna za dospelost ali izvršljivost, dokazati z javnimi ali javno poverjenimi listinami.

§. 8.

Dovolitev izvršbe zastran zahteve, katero je dolžan izpolniti zavezanec samo proti temu, da opravi iz rok v roke nasprotnik, kar je njemu dolžan s svoje strani, ni odvisna od dokaza, da se je to že opravilo ali se vsaj zavarovala oprava.

§. 9.

Na korist drugi osebi kakor tisti, ki je oznamenjena v izvršilnem naslovu za upravičeno, ali zoper drugega, kakor v izvršilnem naslovu imenovanega zavezanca se sme opraviti izvršba samo v toliko, v kolikor se z javnimi ali javno poverjenimi listinami dokaže, da je v izvršilnem naslovu priznana zahteva ali v njem ugotovljena dolžnost prešla od tam imenovanih oseb na tiste osebe, po katerih ali zoper katere se predlaga izvršba.

§. 10.

Kadar se v §§. 7. in 9. zahtevani dokazi z listinami ne morejo donesti, tedaj se mora pred dovolitvijo izvršbe ali pred njenim nadaljevanjem doseči sodnijska sodba.

§. 11.

Na podstavi izvršilnega naslova, pridobljenega zoper javno trgovinsko družbo ali komanditno družbo, se sme dovoliti izvršba naravnost na imovino posameznega osebno zavezanega družabnika, če se dokaže s predloženim izpiskom iz trgovinskega vpisnika (registra), da spada tisti, zoper katerega je opraviti izvršbo, v tem času še k družbi kot osebno zavezan družabnik.

Kadar se zahteva izvršba na podstavi takega izvršilnega naslova še le po razhodu družbe zoper kakega izmed prejšnjih družabnikov ali, dokler družba obstoji, zoper kakega osebno zavezanega družabnika, ki je že prej izstopil ali bil izločen iz družbe, in tako tudi, kadar je na podstavi izvršilnega naslova, pridobljenega v stvareh družbe zoper osebno zavezanega družabnika, seči z izvršbo na imovino javne trgovinske družbe ali komanditne družbe, tedaj je pred odločbo o izvršilnem predlogu zaslišati o prašanju zaveznosti dolžnika ali osebe, poklicane zastopati družbo.

§. 12.

Ako sme zavezanec izbrati med več opravami, sme upnik, ko preteče brez uspeha za opravo določen rok, predlagati izvršbo, da doseže eno teh oprav. Opravo, ki jo upnik želi, je povedati v izvršilnem predlogu.

Zavezanec se sme vendar le pravice izbora posluževati tako dolgo, dokler ni dobil upnik niti popolnoma, niti deloma oprave, ki si jo je izbral.

§. 13.

Na podstavi odločila, v katerem se priznava več med seboj neodvisnih zahtev, se sme, ako se je le gledé posameznih teh zahtev vložil izvršbo ovirajoč pravni pomoček, dovoliti izvršba na korist drugim ne izpodbijanim zahtevam, brž ko zadobi odločilo o teh zahtevah pravnomočnost.

§. 14.

Uporabljati ob enem več izvršilnih pomočkov je dopuščeno; vendar se sme dovolitev omejiti na posamezne izvršilne pomočke, ako se jasno razvidi iz izvršilnega predloga, da zadostuje v poplačilo zahtevajočega upnika že eden ali več predlaganih izvršilnih pomočkov.

§. 15.

Zoper občino ali zoper zavod, ki je po izreku upravnega oblastva proglašen za javnega in občekoristnega, se sme izvršba v izterjavo denarnih terjaviščin, ako ne gre za uresničbo pogodbene zastavne pravice, dovoliti samo g'de takih delov imovine, ki se smejo uporabiti v poplačilo upnika brez škode za javne koristi, katerih mora paziti občina ali zavod. Izrekati, v koliko veljá to gledé določenih delov imovine, so poklicana državna upravna oblastva.

Opravljanje izvršbe.

§. 16.

V kolikor ni v tem zakonu določeno nič drugega, se opravlja dovoljena izvršba uradoma.

Izvršbo opravljajo ali neposredno civilne sodnije ali pa izvrševalni organi, ki ravnaajo pri tem po naročilu in pod vodstvom sodnije.

Izvršilna sodnija.

§. 17.

Po tem zakonu civilnim sodnijam izročena udeležba pri opravljanju izvršbe je, v kolikor ne določa zakon nič drugega, posel okrajnih sodnij (izvršilna sodnija).

Izvršilni sodnji pristoji tudi razprava in odločba o vseh med izvršilnim postopanjem in vsled njega se primerjajočih sporih, v kolikor ni v tem zakonu za to izrečena za pristojno druga sodnija.

§. 18.

V kolikor se ne ukazuje v tem zakonu nič drugega, je poklicana postopati kot izvršilna sodnija:

1. ako se sega z izvršbo na nepremičnino, ležečo v domači deželi in vpisano v javni knjigi, ali na knjižno vpisane pravice do take nepremičnine, ne kraté določil §. 19., okrajna sodnija, pri kateri je vložek o dotični nepremičnini, če je pa ta vložek pri zborni sodnji prve stopinje, okrajna sodnija na sedežu te zborne sodnije;

2. ako se sega z izvršbo na nepremične ali po zakonu za nepremične izrečene stvari, ležeče v domači deželi, pa ne vpisane v javni knjigi, na tamkaj se nahajajoče mline na ladjah ali na stavbine, zgrajene na ladjah, okrajna sodnija, v katere okolišu leži stvar, in to pri mlinih na ladjah in pri stavbinah, zgrajenih na ladjah, ob času, ko se začne opravljati izvršba;

3. pri izvršbi na terjavščine, v kolikor niso te knjižno zavarovane (št. 1), v §. 4., št. 6, oznamljena okrajna sodnija domače dežele;

4. v vseh drugih primerih tista okrajna sodnija domače dežele, v katere okolišu so ob času, ko se prične opravljati izvršba, stvari, na katere se sega z izvršbo, ali če bi takih stvari ne bilo, okrajna sodnija, v katere okolišu je dejanski opraviti prvo izvršilno dejanje.

§. 19.

Kadar se sega z izvršbo na nepremičnino, vpisano v deželni knjigi, v rudniški ali železniški knjigi, ali pa na knjižno vpisane pravice na taki nepremičnini, tedaj je tista zborna sodnija izvršilna sodnija, pri kateri je deželna knjiga, rudniška ali železniška knjiga, v kateri je vpisana nepremičnina. Ta zborna sodnija pa sme, ako se pokaže, da je taka odredba namenu primerna, uradoma ali po predlogu izročiti rešitev posameznih delov izvršilnega postopanja in zlasti tudi vse sodelovanje, dokazano gledé na prisilno upravo izvršilni sodnji, tisti zborni sodnji, v katere okolišu leži nepremič-

nina, na katero se sega z izvršbo, vsa ali pa povečem. Zoper ta sklep ni rekurza.

§. 20.

Kadar je z ozirom na meje okolišev več okrajnih sodnij negotovo, katera okrajna sodnija je po §. 18. poklicana, postopati kot izvršilna sodnija, ali kadar je v primeru §. 18., št. 1, na sedežu zborne sodnije več okrajnih sodnij, tedaj mora izvršbo dovoljujoča sodnija uradoma ali po predlogu eno izmed okrajnih sodnij, katere se jemljejo potemtakem v poštev, postaviti za izvršilno sodnijo. Zoper ta sklep ni rekurza.

§. 21.

Kadar postopa upnik z izvršbo zoper istega zavezanca ob enem pri več sodnijah v okolišu iste više deželne sodnije, tedaj sme viša deželna sodnija po naznanitvi izvršbo dovoljujoče sodnije ali ene, zmed sodnij, pristojnih za opravo izvršbe, in pa po predlogu izročiti posamezna dotična dejanja eni sami teh sodnij. Predlog sme staviti kakor zahtevajoči upnik, tako tudi zavezanec.

To je zaukazati, kadar se pokaže, da bi bilo moči s tako odredbo uprostiti izvršilno postopanje, spraviti koristneje v denar izvršilne predmete ali pa zmanjšati izvršilne stroške.

Ob določbi izvršilne sodnije je gledati na vrednost in kakovost posameznih izvršilnih predmetov, na posebne potrebnosti dovoljenih izvršilnih pomočkov in pa na obseg, v katerem bi morala vsaka teh več udeleženih sodnij po predpisih tega zakona sodelovati pri opravi izvršbe.

Predlog po zmislu prvega odstavka ne ustavlja nadaljevanja izvršilnega postopanja. Zoper odločilo o takem predlogu in pa zoper odredbo, da je izročiti uradoma opravo izvršbe eni sodnji, ni rekurza. Viša deželna sodnija sme pred odločbo zahtevati od vseh udeleženih izvršilnih sodnij ali le od nekaterih izmed njih izjavo mnenja.

§. 22.

Kadar sega upnik proti istemu zavezancu na več nepremičnin s posebnimi izvršbami, katere opraviti pristoji isti sodnji ali sosednjim sodnijam v okolišu iste više deželne sodnije, in so

dovoljeni izvršilni pomočki enakovrstni ali vsaj taki, da se morejo izvršbe opraviti vkupe, tedaj se sme ukazati skupna oprava teh izvršeb, ako se pokaže, da bi bilo moči s tako odredbo uprostiti izvršilno postopanje, spraviti koristneje v denar izvršilne predmete ali pa zmanjšati izvršilne stroške.

To sme zaukazati sodnija, pristojna za opravo vseh izvršeb, uradoma ali po predlogu. Kadar je udeleženi več izvršilnih sodnij, tedaj sme ukazati skupno opravo le viša deželna sodnija, in to po naznanitvi ene izmed izvršilnih sodnij ali po predlogu; viša deželna sodnija sme izročiti ob enem skupno opravo izvršeb eni sami teh izvršilnih sodnij (§. 21., odstavek 3.).

Predlog sme staviti kakor zahtevajoči upnik, tako tudi zavezanec. S predlogom se ne ustavlja nadaljevanje izvršilnega postopanja. Zoper odredbo više deželne sodnije ni rekurza. Viša deželna sodnija sme pred odločbo zahtevati od vseh udeleženi izvršilnih sodnij ali le od nekaterih izmed njih izjavo mnenja.

§. 23.

Kadar je v kakem kraju več okrajnih sodnij, tedaj se sme izročiti eni ali nekaterim izmed njih ukazoma opravljanje vseh, po tem zakonu izvršilnim sodnijam odkazanih sodnih poslov za ta kraj.

Imena sodnikov, ki so po §. 5., odstavku 3., pravilnika sodniške pristojnosti poklicani v samostalno oskrbovanje poslov za opravo izvršeb (izvršilni komisarji), in pa oprostitev od poslov izvršilnega komisarja je vsakikrat dati na znanje z na-bitkom na sodni tabli.

Izvrševalni organi.

§. 24.

Kot izvrševalni organi opravljajo službo pri nekaterih sodnijah postavljeni izvrševalni uradniki, uradniki sodne pisarnice in sodni slugi.

Kjer niso postavljeni posebni izvrševalni uradniki, se sme izročiti oprava posameznih važnih ali težkih izvršilnih dejanj beležnikom.

Poslovanje izvrševalnih organov.

§. 25.

Izvrševalni organi se morajo, kadar izpolnjujejo sebi dane naloge, držati med mejami področja, ka-

tero jim odkazuje zakon, ter natančno ravnati po posebnih ukazilih, katera dá v posameznem primeru sodnija.

Izvrševalni organi imajo pravico, prejemati plačila ali druge davščine, katere je izsiliti z izvršbo, prejem veljavno potrjevati in zavezancu, ako je z dajatvo izpolnil svojo dolžnost, oddati, če bi želel, dolžne listine, katere jim je v ta namen izročila sodnija ali zahtevajoči upnik. Pravica zavezančeva, da sme, terjati pozneje še pobotnico od upnika, se ne krati s tem. Upnik sme med izvršilnim postopanjem, ako je dolžan od svoje strani vrniti zavezancu listino, denarje ali druge reči, dati to pravno veljavno opraviti po izvrševalnih organih.

Pravica sodnih slug, prejemati denarje, se sme omejiti z ukazom gledé večih denarnih zneskov. Vsako tako omejitev je dati na znanje, kakor je v dotičnem kraju navada.

§. 26.

Izvrševalni organi imajo pravico, v kolikor zahteva to namen izvršbe, preiskati stanovanje zavezančeve, njegove shrambe in, če treba, primerno priznanašaje osebi, celó obleko, katero nosi zavezanec. Zaprte hišne ali izbene duri in zaprte shrambe smejo dati zastran izvršbe odpreti. Kadar bi pa ne bil navzočen niti zavezanec niti kaka k njegovi družini spadajoča ali taka odrasla oseba, ki jo je on postavil za varuha, tedaj je k pred omenjenim izvršilnim dejanjem privzeti dve zanesljivi, doletni osebi moškega spola kot prič.

Izvrševalni organi smejo, da odvrnejo upor, na katerega bi zadeli, zaprositi naravnost pomoči varnostnih organov in, če treba, tudi žandarmerije. V dosego vojaške pomoči se jim je obrniti do predstojnika izvršilne sodnije.

Pri izvršbah zoper dejalno službujoče osebe oborožene moči ali žandarmerije je v odvrnitev upora zaprositi, če ni nevarno odlagati, pomoči vojaškega predpostavljenika zavezančevega.

§. 27.

Izvršba se ne sme opraviti v večem obsegu, kot je potrebno, da se dožene zahteva, oznamljena v izvršilnem dovolilu.

Pri izvršbi v izterjavo denarnih terjavščin se je vselej ozirati tudi na stroške, ki se previdoma še naberu, dokler se ne izplača upnik.

§. 28.

Na imovini zavoda, ki je pod državnim nadzorom in služi javnemu prometu, se smejo izvršilna dejanja, ki bi utegnili motiti vzdržbo javnega prometa, opravljati samó v porazumu z nadzornim oblastvom in z omejitvi, katera spozna to oblastvo za potrebna javnemu prometu na korist.

§. 29.

Zoper osebo oborožene moči ali žandarmerije, ki opravlja službo, se sme oprava izvršbe pričeti še le, ko se je izvršilno dovolilo naznanilo predpostavljenemu poveljstvu teh oseb.

§. 30.

Ob nedeljah in praznikih in pa po noči se smejo opravljati izvršilna dejanja samo v nujnih primerih z dovolitvijo predstojnika tiste okrajne sodnije, v katere okolišu je opraviti izvršilno dejanje.

Sklep, s katerim se daje dovolilo, je na zahtevanje pokazati zavezancu ob izvršilnem dejanju v pisni besedi.

Podelitev ali odreko tega dovolila ni dopuščeno izpodbijati s pravnimi pomočki.

§. 31.

V cesarskih dvornih poslopih, v stanovanju uda cesarske rodovine in pa v stanovanju osebe, kateri gré na Avstrijskem izdeželnost, se smejo opravljati izvršilna dejanja samo po najvišem dvornem maršalstvu.

V vojaških poslopih ali v poslopih, ki jih je zaselo vojaštvo, se smejo opraviti izvršilna dejanja še le, ko so se naznanila poprej poveljniku poslopja in se je privzela vojaška oseba, katero je odločil on za to.

§. 32.

Vse izvršilnega dejanja udeležene osebe smejo biti navzočne, kadar se opravlja to dejanje.

Osebe, katere motijo izvršilno dejanje ali se vedejo nepristojno, sme izvrševalni organ odpraviti.

Kedaj se začenja oprava izvršbe.

§. 33.

Oprava izvršbe velja za začeto, ko je došlo zahtevalo za opravo izvršbe pred izvršilno sodnijo, če je pa sodnija, pristojna za dovolitev izvršbe, ob enem izvršilna sodnija, ko je došlo naročilo za opravo prvega izvršilnega dejanja organu, kateri je določen za njegovo opravo.

Kadar zavezanec umre.

§. 34.

Kadar umre zavezanec po dovolitvi izvršbe, tedaj se sme ta precej, ko je podal kedo oglasbo za dediča ali ko se je imenoval zapuščinski skrbnik, opraviti ali nadaljevati gledé zapuščene imovine brez novega dovolila. Sicer mora zahtevajoči upnik predlagati v ta namen, da naj se postavi začasen zastopnik zapuščine. Predlog se sme staviti pri sodnji, pristojni za obravnavo zapuščine, ali pa pri sodnji, pristojni za dovolitev izvršbe.

Izvršba na nepremičninah, začeta ob času, ko je še živel zavezanec, se sme, ne da bi se postavil poprej začasen zapuščinski zastopnik, nadaljevati tedaj, kadar se je knjižna zaznamba, potrebna za uvedbo prisilne uprave ali prisilne dražbe, opravila še pred smrtjo zavezančeve.

Ugovori zoper zahtevo.

§. 35.

Zoper zahtevo, za katero se je dovolila izvršba, se smejo med izvršilnim postopanjem vložiti ugovori samo v toliko, v kolikor se opirajo ti na zahtevo razveljavljajoča ali ovirajoča dejanstva, katera so nastopila še le po nastanku izvršilnega naslova, ki je v podstavo temu postopanju. Ako pa izhaja ta izvršilni naslov iz sodnega odločila, je merodajen čas, do katerega se je smel zavezanec veljavno poslužiti dotičnih dejanstev v poprednjem sodnem postopanju.

Te ugovore je, ne kraté s tem kakega rekurza zoper izvršilno dovolilo, uveljavljati s tožbo pri tisti sodnji, pri kateri se je predlagala dovolitev

izvršbe na prvi stopinji. Ugovore zoper zahtevo, katera se opira na izvršilni naslov, naveden v §. 1., št. 10 in 12 do 14, je podajati pri tistem oblastvu, od katerega izhaja izvršilni naslov.

Vsi ugovori, katere je mogel zavezanec navesti ob času, ko je vložil tožbo ali ko je nastopil pri kakem v prejšnjem odstavku omenjenem oblastvu, se morajo uveljavljati hkratu, ker bi bili sicer izključeni.

Ako se pravnomočno ugotovi ugovorom, je ustaviti izvršbo.

Ugovori zoper izvršilno dovolilo.

§. 36.

Kadar zavezanec oporeka:

1. da so nastopila za dospelost ali izvršljivost zahteve merodajna dejanstva (§. 7., odstavek 2.) ali da je nastopilo domenkjeno pravno nasledstvo (§. 9.);

2. kadar oporeka, da je k družbi, zoper katero se je dosegel izvršilni naslov, spadal kot osebno zavezan družabnik, ali kadar oglašuje ugovore, kateri mu pristojajo zoper zahtevajočega upnika z ozirom na njegovo osebo (§. 11.);

3. kadar trdi, da se je odrekel zahtevajoči upnik uvedbi izvršbe sploh ali za kak rok, ki med tem še ni iztekel, tedaj mora svoje ugovore, ako jih ne more oglašiti z rekurzom zoper izvršilno dovolilo, uveljavljati s tožbo.

Tožbo je podati pri tisti sodniji, pri kateri se je predlagala dovolitev izvršbe na prvi stopinji. Na to tožbo se zmislooma uporabljajo določila §. 35., predzadnjega odstavka, o združbi vseh ugovorov, katere je mogel navesti zavezanec ob času, ko je vložil tožbo.

Ako se pravnomočno ugotovi tožbi, je ustaviti izvršbo.

Upor drugih oseb.

§. 37.

Zoper izvršbo se sme upreti tudi kaka druga oseba, ako trdi, da ima do stvari, zadete po izvršbi, do kakega nje dela ali do posameznih stvari, spadajočih k pritiklini izvršbi podvržene nepremičnine, pravico, gledé na katero bi bilo nedopustno, opraviti izvršbo.

Tak upor je uveljavljati s tožbo; tožba se sme nastaviti ob enem zoper zahtevajočega upnika in zoper zavezanca, s katerima je v tem primeru ravnanati kakor s sospornikoma.

Za to tožbo je po tem, kakor se poda ali prej, ko se začne opravljati izvršba, ali pa pozneje, pristojna tista sodnija, pri kateri se je predlagala dovolitev izvršbe na prvi stopinji, ali pa izvršilna sodnija.

Ako se pravnomočno ugotovi tožbi, je ustaviti izvršbo.

§. 38.

Kadar se mora katera v §§. 35., 36. in 37. oznamenjenih tožbah po zmislu zgoranjih določil podati pri okrajni sodniji, tedaj je ta sodnija pristojna za razpravo in razsodbo o tožbi, če tudi bi spadala sporna stvar sicer pod stvarno pristojnost zborne sodnije.

Ustavitev, omejitev in odložba izvršbe.

§. 39.

Mimo primerov, navedenih v §§. 35., 36. in 37., je ustaviti izvršbo ter hkratu razveljaviti vsa do tedaj opravljena izvršilna dejanja:

1. ako se je izvršilni naslov, ki je izvršbi v podstavo, izrekel s pravnomočno sodbo za neveljavnega, ako se je razveljavil ali se je sicer izreklo o njem, da nima moči;

2. ako se sega z izvršbo na stvari, pravice ali terjavščine, katere so po veljajočih predpisih odtegnjene izvršilu sploh ali kaki posebni izvršbi;

3. ako se z izvršbo na podstavi sodeb ali poravnjav, storjenih, oziroma sklenjenih po §. 2. civilnega pravnega reda brez sodelovanja zakonitega namestnika, sega na tako imovino nedoletnika, s katero ne sme on svobodno razpolagati;

4. ako se je izvršba zoper kako občino ali zoper kak zavod, proglašena za javnega in obče koristnega, izrekla po §. 15. za nedopustno;

5. ako se je izvršba izrekla iz drugih vzrokov s pravnomočnim odločilom za nedopustno;

6. ako je upnik umaknil prošnjo za izvršbo, ako se je odrekel opravi dovoljene izvršbe sploh ali za ta čas še ne iztekel rok, ali ako je odstopil od nadaljevanja izvršilnega postopanja;

7. ako je zavezanec v primeru §. 12. po dovolitvi izvršbe, opiraje se na svojo pravico izbora, opravil kaj drugega, kakor na kar meri izvršba;

8. ako ni pričakovati, da se doseže z nadaljevanjem ali izvedbo izvršbe znesek, presegajoč stroške te izvršbe.

V primerih, navedenih v št. 1, 6 in 7, se ustavi izvršba samo po predlogu, sicer se sme ustaviti tudi uradoma; preden se pa ustavi uradoma, se morajo v primerih, navedenih v št. 2, 3 in 8, ako ni že izdano pravnomočno odločilo o nedopustnosti izvršbe, zaslišati stranke. Ako se sega z izvršbo na denarne terjavnice, do katerih ima zavezanec pravico nasproti erarju ali javno upravljaneemu zalogu, mora uradno naznanilo, dano izvršilni sodnji o tem, da je oprava izvršbe po dotičnih veljajočih o tem, da je oprava izvršbe po dotičnih veljajočih predpisih nedopustna, veljati za predlog, da naj se ustavi izvršba.

Kadar se toži, da naj se izreče, da je izvršilni naslov neveljaven ali da nima moči, ali da naj se razveljavi, ali kadar se poda tožba za uveljavo ugovorov zoper zahtevo, zoper izvršilno dovolilo ali zoper dopustnost izvršbe, tedaj se sme predlog, da naj se ustavi izvršba, združiti s tožbo.

§. 40.

Kadar je bil zahtevajoči upnik, potem ko je nastal izvršilni naslov, ali pri sodnih odločbah po času, navedenem v §. 35., odstavku 1., plačan ali je dovolil odlog ali se je odpovedal uvedbi izvršbe sploh ali za ta čas še ne iztekli rok, tedaj sme zavezanec, ne da bi podal za sedaj tožbe po §§. 35. ali 36., predlagati ustavitev izvršbe. Pred odločbo o predlogu je zaslišati zahtevajočega upnika.

Kadar se zdi odločba po poslednjih te zaslise odvisna od pozvedbe in ugotovitve spornih dejanskih okoliščin, tedaj je napotiti zavezanca ž njegovimi ugovori na pravdo.

§. 41.

Kadar nastanejo v §§. 35. do 37., 39. in 40. oznamenjeni vzroki za ustavitev samo glede posameznih izvršbi podvrženih reči ali glede dela izvršljive zahteve, tedaj se mora izvršba ne ustaviti, ampak razumno omejiti.

Mimo tega je omejiti izvršbo, ako se je opravila v večem obsegu, kakor je potrebno, da se plača upnik popolnoma. Pred odločbo o predlogu, merečem na to, je zaslišati zahtevajočega upnika.

§. 42.

Odložba (zavira) izvršbe se sme po predlogu ukazati:

1. ako se poda tožba, da naj se izreče, da ni kak v §. 1. navedenih izvršilnih naslovov, ki je v podstavo dovoljeni izvršbi, veljaven ali nima moči, ali da naj se razveljavi;

2. ako se zahteva gledé kakega v §. 1. navedenih izvršilnih naslovov obnova postopanja ali postavitve v prejšnji stan ali ako se predlaga s tožbo razveljava razsoda izbranih sodnikov (§. 1., št. 16);

3. ako se predlaga po §. 39., št. 2 do 4, 6 in 8, ali po §. 40. ustavitev izvršbe;

4. ako se opravlja izvršba zastran zahteve, ki je odvisna od tega, da opravi iz rok v roke zahtevajoči upnik, kar je opraviti dolžan s svoje strani, in ni upnik, kar je dolžan, niti opravi niti ni voljen opraviti ali zavarovati;

5. ako se poda kaka v §§. 35., 36. in 37. omenjenih tožeb, ako se toži iz drugih vzrokov, da naj se izreče nedopustnost izvršbe (§. 39., št. 5) ali ako se po §. 35., odstavku 2., zglase ugovori zoper zahtevo pri tistem oblastvu, od katerega izhaja kak v §. 1., št. 10 in 12 do 14, navedenih izvršilnih naslovov;

6. ako se dovoli sklic zapuščinskih upnikov (§. 813. o. d. z.);

7. ako se izpodbija izvršbo dovoljujoči sklep sodnije z rekurzom;

8. ako se zglati pritožba zoper ravnanje pri opravi izvršbe in ni moči takoj zaslišati strank ali drugih udeležencev, kar je potrebno za odločbo o tem (§. 68.).

§. 43.

Kadar se izvršba odloži, ostanejo med tem, v kolikor ne odredi sodnija nič drugega, veljavna vsa izvršilna dejanja, ki so že bila opravljena ob času, ko se je podalo zaprosilo za odložbo.

Razveljavo že opravljenih izvršilnih dejanj sme ukazati sodnija ob odložbi izvršbe samo tedaj, kadar bi provzročila vzdržba teh dejanj tistemu, ki zahteva odložbo, tako škodo, ki se dá le težko popraviti, in kadar dá on mimo tega varščino za polno poplačilo zahteve, ki jo je izvršiti.

Kadar se pokažejo samó gledé posameznih izvršbi podvrženih reči ali gledé dela zahteve vzroki za odložbo izvršbe, tedaj je nadaljevati izvršbo v prvem primeru za ta čas samo gledé drugih reči, v drugem primeru pa samo gledé tistega dela zahteve, katerega ne zadeva vzrok odložbe.

§. 44.

Odložba izvršbe se ne sme dovoliti, ako se sme izvršba začeti ali nadaljevati, ne da bi bilo to za tistega, ki zahteva odložbo, združeno z nevarnostjo nepovračljive ali težko povračljive imovinske škode.

Ako bi utegnila odložba izvršbe pripraviti v nevarnost poplačilo zahtevajočega upnika, smé navezati sodnija nje dovolitev na varščino, ki jo mora dati zavezanec. Kadar nastanejo še le po dovolitvi odložbe okoliščini, po katerih se pokaže, da je taka nevarnost verojetna, tedaj se sme tistemu, na čegar zaprosilo se je dovolila odložba, po predlogu naložiti, da naj dá v določenem roku varščino, ker bi se sicer izvršba obnovila.

Ob dovolitvi odložbe mora sodnija povedati, doklej bo odložena izvršba.

Odloženo izvršilno postopanje se obnovi, v kolikor ni ukazano za posamezne primere nič drugega, samo po predlogu.

§. 45.

Z določili §§. 39. do 44. se ne izključuje uporaba posebnih predpisov, katere obsega ta zakon glede posameznih izvršilnih načinov o ustavitvi, omejitvi ali odložbi izvršbe ali določenih njenih dejanj.

V kolikor ni za posamezne primere ukazano nič drugega, je podajati predloge, da naj se ustavi, omeji ali odloži izvršba, in pa predloge, da naj se obnovi odložena izvršba pri tisti sodniji, pri kateri se je predlagala dovolitev izvršbe na prvi stopinji, ali pa pri izvršilni sodniji, po tem, kakor se stavi predlog prej, ko se začne opravljati izvršba, ali pa pozneje.

V kolikor ni za posamezne primere ukazano nič drugega ali je že izdano pravnomočno odločilo o ustavitvi ali omejitvi izvršbe, mora o predlogih,

da naj se ustavi ali omeji izvršba, ki jih ne stavi zahtevajoči upnik sam, biti ustna razprava strank.

§. 46.

Izvrševalni organ sme brez poprednjega sodniškega ukazila počakati z opravo sebi naloženega izvršilnega dejanja samo tedaj, kadar se mu izkaže, da je zahtevajoči upnik po izdatbi naloga izvršilne sodnije, ki ga mora izpolniti izvrševalni organ, dovolil odlog ali odstopil od nadaljevanja izvršilnega postopanja.

Kadar mora plačati zavezanec določeno vsoto denarjev, tedaj je zadosti, če predloži poštno prejemnico, iz katere se razvidi, da se je vplačala ta vsota za upnika na pošti po času, omenjenem v prvem odstavku. V vseh drugih primerih se morajo v prvem odstavku oznamene okoliščini dokazati z javnimi ali javno poverjenimi listinami, predloženimi v izvršniku.

Izpovedba pod prisego (razodetna prisega).

§. 47.

Kadar se stvari, zastran katerih izročbe ali oprave se postopa z izvršbo, ne najdejo pri zavezancu, tedaj mora on povedati po predlogu pod prisego, kje so te stvari, ali da jih on nima in da tudi ne vé, kje so.

Kadar ostane oprava izvršbe zastran denarnih terjavščin brez uspeha, ker se ni našlo pri zavezancu nič stvari, na katere bi se moglo seči z izvršbo, ali pa ker so se našle samo take stvari, katerih nezadostnost je očitna z ozirom na njih majhno vrednost ali z ozirom na zastavne pravice, že držeče se jih na korist drugim upnikom, ali katere si lastijo druge osebe, tedaj mora zavezanec predložiti po predlogu spisek svoje imovine, povedati kraj, kje so posamezni kosi te imovine, oznameniti gledé svojih terjatev njih pravno podstavo in dokazila in pa priseči, da so njegove povedbe resnične in popolne in da ni zamolčal vedoma nič svoje imovine.

Izvršilna sodnija sme vzprejeti v razodetno prisego še druge okoliščini, katere služijo po danih razmerah v dozvedbo stvari, ki jih je izročiti ali na katere je seči z izvršbo.

Preden se naloži prisega, je zaslišati zavezanca. Priseči se sme še le, ko postane pravno-

močen sklep, s katerim se ukazuje oprava razodetne prisege.

§. 48.

Določitev naroka za opravo razodetne prisege je dati javno na znanje z listom, nabitim na sodni tabli.

Izpovedba in prisega se opravlja javno.

Ako ne pride zavezanec k naroku, določenemu za to, ali ako se brani izpovedati ali priseči, mora izvršilna sodnija, da izsili izpovedbo pod prisego, prisoditi po predlogu zapor. Zapor, ki ga je izvršiti po §§. 360. do 366., se konča z opravo izpovedbe in prisege ter ne sme trajati v vsem več, ko šest mesecev.

Zaprti zavezanec sme predlagati vsak čas pri okrajni sodnji zapornega kraja, da naj ga pri-
pusti k naloženi mu izpovedbi pod prisego. Predlogu je ugoditi brez nadaljnega postopanja.

§. 49.

Kedor je po §. 47., odstavku 2., storil razodetno prisego, jo je dolžan storiti še enkrat tudi nasproti drugim upnikom samo tedaj, kadar se verjetno izkaže, da si je pridobil imovino pozneje. Enakega izkaza je treba, kadar je po dovršbi v §. 48. omenjenega šestmesečnega zavora zavezancu, da se izsili prisežna izpovedba o bitju njegove imovine, prisoditi zapor vnovič.

Kedor je storil razodetno prisego, ker se stvari, ki bi jih moral izročiti ali opraviti, niso našle pri njem, se sme po predlogu istega zahtevajočega upnika in zastran iste zahteve prisiliti, da priseže vnovič, samo tedaj, kadar se verjetno izkaže, da se je od tega časa izpremenila stvar gledé imetja reči ali gledé vednosti zavezančeve.

Postopanje.

§. 50.

Zakonita določila o privzemanju strokovnjakega sodnika-lajika se ne uporabljajo na izvrševanje sodne oblasti v izvršilnem postopanju.

§. 51.

V tem zakonu urejene podsodnosti so izključne. Dogovori strank o pristojnosti sodnij v izvršilnem postopanju nimajo moči.

§. 52.

V izvršilnem postopanju smejo stranke in drugi udeleženci nastopati kakor sami, tako tudi po pooblaščenih. Zastopanje po odvetnikih ni zapovedano v izvršilnem postopanju niti pred okrajnimi sodnijami niti pred zbornimi sodnijami prve stopinje.

§. 53.

Predlogi v izvršilnem postopanju se podajajo, ako ni v tem zakonu določeno nič drugega, s pravnim spisom ali se pa izjavljajo ustno na sodni zapisnik. Kadar se poda predlog ustno, tedaj mora sodnija dati navod, potreben, da se stavi zakonu primeren predlog.

Ako se vloži predlog s pravnim spisom, je podati toliko enakoglasnih izdatkov tega spisa, da bo moči vročiti vsakemu nasprotniku po en izdatek in vrhu tega pridržati enega pri sodnih spisih; prepisov prilog k temu spisu ni vročiti nasprotniku. Ako je po predpisu zakona dati na znanje sklep o predlogu mimo nasprotniku še drugim osebam, mora predlagatelj priložiti spisu za to potrebavane rubrike.

Prepis zapisnika o ustno podanem predlogu je vročiti nasprotniku, ko se mu priobči sklep, samo tedaj, kadar obsega zapisnik za presojo zakonitosti storjenega sklepa bistvene, iz sklepa samega ne razvidne povedbe.

§. 54.

Predlog, da naj se dovoli izvršba, mora mimo sicer predpisanih posebnih povedb in dokazil obsegati:

1. natančno oznamenilo predlagatelja in tistega, zoper katerega je opraviti izvršbo, in pa povedbo vseh okolnosti, ki so bistvene za pozvedbo izvršilne sodnije;

2. določeno povedbo zahteve, zastran katere je opraviti izvršbo, in izvršilnega naslova za to zahtevo. Pri denarnih terjavščinah je navesti tudi znesek,

katerega je izterjati po izvršbi, in pa zahtevane po stranske pristojbine (pripadke);

3. oznamenilo izvršilnih pomočkov, ki jih je rabiti, in pri izvršbi na imovino oznamenilo tistih imovinskih delov, na katere je seči z izvršbo, in pa kraja, v katerem so ti deli, in naposled vse tiste povelbe, ki so po kakovosti primera važne za odredbe, katere mora izdati dovoljujoča sodnija ali izvršilna sodnija izvršbi na korist.

Kadar se opira predlog na kak v §. 1., št. 8, 10 do 12 in 14 navedenih izvršilnih naslovov ali na kazenski sklep, ki ga je izdala kazenska sodnija (§. 1., št. 9), tedaj mora zahtevajoči upnik predložiti potrdilo razsojajočega ali odrejujočega oblastva o tem, da zoper odločilo ali odredilo ni pritožbe na višjo stopinjo, ovirajoče izvršljivost. Pri razsodnih izbranih sodnikov (§. 1., št. 16) je predložiti njihov potrdilo, da je postal razsod pravnomočen in izvršljiv.

§. 55.

Sodna odločila in odredila v izvršilnem postopanju se izdajejo, v kolikor ne zapoveduje ta zakon nič drugega, brez poprednje ustne razprave. V zakonu ukazana zaslišba stranek ali drugih udeležencev ni navezana na predpise, veljajoče za ustne razprave. Opraviti se sme ustno ali s tem, da se zahtevajo pismene izjave, in v prvem primeru, ne da bi morale biti ob enem navzočne druge osebe, ki jih je zaslišati, in ne da bi se moral narediti zapisnik; zadosti je kratek pismen zabeležek v spisih o posledku zaslišbe. Prav tako ni pri zaslišbi potrebno, da se vsaki osebi, ki jo je izprašati, dá priložnost, da se izjavi o tem, kar so izrekle druge osebe.

Vse za predlagano sodno. odločbo ali odredbo bistvene okolnosti mora predlagatelj dokazati. Izvzemši predlog za dovolitev izvršbe, sme sodnija tudi pred sklepanjem, za katero ne zahteva zakon tega, ukazati zastran ugotovitve tehtovitih dejanstev ustno ali pismeno zaslišbo ene ali obeh stranek ali drugih udeležencev in te pozvati, da naj prineso potrebne listine in druge dokaze.

Sodnija pa si sme pojasnila, ki se ji zde potrebna, pripraviti tudi brez posredovanja stranek ali drugih udeležencev in opraviti v ta namen uradoma vse za to primerne pozvedbe ter ukazati po predpisih civilnega pravnega reda potrebna izpričevala ali vzprejeme dokazov.

§. 56.

Kadar se določi po predpisih tega zakona ustna razprava ali kadar ukaže sodnija zaslišbo stra-

nek ali drugih udeležencev, tedaj ni, če ne pridejo redno povabljeni osebe k razpravi ali k zaslišbi, to nič na poti začetku in nadaljevanju razprave in sodnemu sklepanju.

Kadar je razpravi ali zaslišbi v podstavo kak predlog, tedaj velja, če ne določa zakon nič drugega, gledé tistih oseb, katere ne pridejo, dasi so bile redno povabljeni, da pritrdijo temu predlogu. Bistveno vsebino predloga in pravne nasledke, združene z neprihodom, je povedati v povabilu.

Zgoranja določila veljajo tudi za zamudo rokov, ki se postavljajo za pismene izjave ali izrecila stranek ali drugih udeležencev.

§. 57.

Predlogov, opazek in ugovorov, za katerih oglasitev je določen narok, ne smejo osebe, ki niso prišle k njemu, dasi so bile redno povabljeni, podati več pozneje. Isto velja tudi o zamudi naroka, pri katerem se je smel zglašiti upor.

O odložbi za ustno razpravo, za zaslišbo stranek ali drugih udeležencev, za oglasitev predlogov, opazek in ugovorov ali pa za zglašitev upora določenega naroka ni obveščati oseb, katere niso, dasi so bile redno povabljeni, prišle k prvemu naroku.

§. 58.

V tem zakonu določeni roki so, če ni gledé posameznih izmed njih ukazano nič drugega, nepodaljšljivi.

Postavitev v prejšnji stan ni dopustna zavoljo zamude roka ali naroka; to pa ne velja za pravde, nastajajoče v teku izvršilnega postopanja in vsled njega, katere je razpravljati in razsoditi po določilih civilnega pravnega reda.

§. 59.

Ustna razprava v izvršilnem postopanju je nejavna.

Pri vsaki taki ustni razpravi mora sodnik ali zaprisežen zapisnikar narediti zapisnik.

Ta zapisnik mora obsegati imena pri naroku pričujočih stranek in drugih udeležencev, nadalje kratko

povedbo o teku in vsebini razprave, o predlogih, stav-
ljenih pri naroku in ne umaknjenih pred sklepanjem,
in naposled odločila in odredila, ki jih je oznanila
sodnija. Navzočnim osebam je dano na voljo,
v brambo svojih pravic zahtevati, da naj se ugotové
z zapisnikom posamezne stvari ali posamezne izjave,
ki so jih pri naroku oddale one same ali pa druge
osebe.

Zapisnik mora, v kolikor ni v tem zakonu
ukazano nič drugega, podpisati samo sodnik in
k naroku privzeti zapisnikar.

§. 60.

O izvršilnih dejanjih, ki jih opravi kak izvrše-
valni organ, mora ta narediti kratek zapisnik.

Zapisnik mora obsegati kraj in čas, kje in
kedaj se naredi, imena udeleženih oseb, katere
so pričujoče pri izvršilnem dejanju, predmet izvršil-
nega dejanja in povedbo bistvenih dogodkov. Zlasti
je posvedočiti v zapisniku vsako ob izvršilnem de-
janju po zavezancu ali zanj dano plačilo. Zapisnik
mora izvrševalni organ podpisati.

§. 61.

Kadar ni opravil izvrševalni organ izvršilnega
dejanja po naročilu, tedaj mu mora sodnija dati
uradoma ukazila, ki so potrebna, da se odpravijo
storjeni pogoški ali da se sicer opravi izvršilno
dejanje prav.

S k l e p i.

§. 62.

Če ni razsoditi spora, začetega s tožbo, ali če
ne ukazuje zakon nič drugega, se store sodna od-
ločila v izvršilnem postopanju in vsa v tem postop-
panju potrebna sodna odredila s sklepom.

§. 63.

Sklep, s katerim se dovoljuje izvršba, mora
obsegati zlasti:

1. ime, stanovališče in posel zahtevajočega
upnika in zavezanca;

2. zahtevo, zastran katere je pognati izvršbo,
z natančnim oznamenilom njene vsebine in pred-
meta in pa vseh pripadkov, ko bi bili kateri; pri

obrestnih terjavščinah je povedati obrestno merilo
in dan, od katerega so obresti zastale;

3. navedbo izvršilnih pomočkov, ki jih je
rabiti;

4. pri izvršbi na imovino zavezančevego ozname-
nilo imovinskih delov, na katere je seči, da se po-
plača zahtevajoči upnik;

5. oznamenilo izvršilne sodnije.

§. 64.

Zunaj naroka storjeni sklepi se morajo stran-
kam in vsem drugim osebam, ki jih je po zakonu ob-
vestiti sicer o sklepu, naznaniti z vročbo pismenega
izdatka (odloka), v kolikor ni v posameznem primeru
ukazano drugačno priobčilo. Odlok, s katerim se za-
vrača predlog brez razprave z nasprotnikom ali brez
njega zaslišbe, je vročiti temu samo na zaprosbo
predlagateljvego.

Vsi med narokom ali pri kakem izvršilnem de-
janju storjeni sklepi se morajo oznaniti. Te sklepe
je vročiti pri oznanitvi pričujočim strankam in
drugim udeležencem v pismenem izdatku, v kolikor
pristoji tem osebam poprijeti se posebe pravnih po-
močkov zoper sklep ali pa pravica do takojšnje oprave
izvršbe na podstavi tega sklepa. Za stranke in
druge udeležence, ki niso bili pričujoči pri ozna-
nitvi, je v teh primerih in mimo tega v vseh
primerih, v katerih to zahteva vodba postopanja,
opraviti vročbo pismenega izdatka.

Ako potemtakem ni vročiti pismenega izdatka,
ima ustna oznanitev moč vročbe.

R e k u r z.

§. 65.

Zoper sodne sklepe, izdane v izvršilnem po-
stopanju, je dopusten pravni pomoček rekurza, v ko-
likor jih ta zakon niti ne izreka za neizpodbitne,
niti ne brani poprijeti se posebe pravnih pomočkov
zoper nje.

Če ni ukazano nič drugega, znaša rekurzni rok
osem dni.

§. 66.

Zoper sklepe, s katerimi se določujejo ali pre-
lagajo naroki ali se zaukazuje zaslišba strank ali
drugih izvršilnega postopanja udeleženih oseb, in pa
zoper naloge, dane izvrševalnim organom v opravo
posameznih izvršilnih dejanj, ni dopuščeno poprijeti
se posebe pravnih pomočkov.

§. 67.

Sodni sklepi v izvršilnem postopanju se smejo, v kolikor ne določa ta zakon nič drugega, izvršiti že pred iztekom rekurnega roka.

Rekurz ima izvršitev izpodbijanega sklepa zavirajočo moč samo v primerih, posebe označenjenih v zakonu.

Pritožbe o načinu, kako se opravlja izvršba.

§. 68.

Kedor meni, da se mu godi krivica po ravnanju pri opravi izvršbe, zlasti po postopanju izvrševalnega organa pri kakem uradnem dejanju ali po odreki ali zakasnitvi izvršilnega dejanja, sme od sodniškega uradnika, kateremu je naročen nadzor nad sodno pisarnico, od izvršilnega komisarja ali od predstojnika izvršilne sodnije, če pa je izvrševalni organ, čegar ravnanje je povod pritožbi, dobil nalog od kake druge sodnije, tudi od poslednje zahtevati pomoč zoper to.

Zaprosilo do oblasti.

§. 69.

Ako ne pristoji oprava dovoljene izvršbe sodniji, ki je dovolila izvršbo, mora ta sodnijo, ki je pristojna, da postopa kot izvršilna sodnija, uradoma zaprositi, da naj opravi izvršbo. Kadar ni izvršilna sodnija ta čas še znana, tedaj se sme po predlogu zahtevajočega upnika vendar izdati zaprosilo, in to ne da bi se imenovala izvršilna sodnija, ter izročiti upniku, da je dostavi tisti sodniji, ki bo po danih okolišnih pristojna, da postopa kot izvršilna sodnija. Tako zaprosena izvršilna sodnija mora sodniji, ki je dovolila izvršbo, priobčiti prejem zaprosila.

Izvršilna sodnija mora uradoma izdati potrebna zaprosila, kadar se med izvršilnim postopanjem pokaže potreba, za opravo posameznih izvršilnih naredeb zunaj okoliša izvršilne sodnije ali sploh za rešitev tekočega izvršilnega postopanja poprositi sodelovanja drugo sodnijo, ali kadar postane med izvršilnim postopanjem potrebno sodelovanje drugih oblastev.

Pri zaprosilih, ki gredo do oblastev zunaj ozemlja, za katero velja ta zakon, se je ravnati po posebnih predpisih, ki veljajo za opravilno občevanje z njimi.

§. 70.

Zglasitev rekurza zoper izvršilno dovolilo mora proseča sodnija naznaniti izvršilni sodniji samo tedaj, kadar je prva odložila vsled rekurza izvršbo izpodbijanega sklepa. Pravnomožno rešitev rekurza je naznaniti izvršilni sodniji ne samo v tem primeru, ampak vsakokrat, kadar se je razveljavil ali izpremenil vsled rekurza sklep, ki dovoljuje izvršbo.

Izvršilna sodnija mora potem po vsebini priobčil, ki ji dojdejo, izdati vsa odredila, potrebna za to, da se nadaljuje ali ustavi, omeji ali odloži oprava izvršbe.

Po §. 69., odstavku 1., zahtevajočemu upniku zastran dostave izročeno zaprosilo je od njega terjati nazaj, ako se sklep, s katerim se je dovolila izvršba, razveljavi ali izpremeni, preden se je dostavilo to zaprosilo izvršilni sodniji.

Razglasitev z oklicem.

§. 71.

V vseh primerih, v katerih je opraviti obvestitev z oklicem, se mora oklic, ki ga izda sodnija, nabiti na sodni tabli in objaviti z enokratno ali večkratno uvrstitvijo v časnik, določen za uradna naznanila v deželi.

Po izprevidu sodnije pa se sme uradoma ali po predlogu odrediti:

1. da je objaviti oklic tudi še v drugih domačih ali unanjih časnikih, ali da je

2. zlasti pri manjši vrednosti izvršilnih reči razglasitev po časniku popolnoma opustiti in namesto nje opraviti razglasitev po uradnem listu dotičnega okraja ali pa z nabitkom na mestu, določenem za javna naznanila v tisti selski občini, v katere okolišu so izvršbi podvržene reči ali se postopa z izvršbo, ali da je opraviti razglasitev v ti občini, kakor je sicer tam navada.

Stranke in drugi udeleženci smejo zahtevati, da se z razglasitvijo, ukazano po sodniji, združijo na njih stroške tudi drugi v prvem in drugem odstavku navedeni načini razglasitve.

Pozivi in priobčitve pri izvršilnem dejanju.**§. 72.**

Pozivi in druge priobčitve pri izvršilnem dejanju se opravljajo, če ne določuje ta zakon nič drugega, ustno.

Pozive in priobčila, katerih ni moči opraviti ustno, ker ni vpričo osebe, kateri so namenjeni, je vročiti ti osebi pismeno. Da se je izpolnil ta predpis, je opomniti v zapisniku.

Izvršilni spisi.**§. 73.**

Stranke in vsi drugi udeleženci smejo zahtevati, da se jim dovoli pregled spisov, ki se tičejo izvršilnega postopanja, ter terjati na svoje stroške prepise posameznih spisov. Tako pregledovanje in prepisovanje sme predstojnik izvršilne sodnije dovoliti tudi drugim osebam, v kolikor izkažejo verjetno kako pravno korist. S prepisovanjem pa se ne smejo odtegniti izvrševalnemu organu spisi, ki jih ravno nujno potrebuje.

Stroški izvršbe.**§. 74.**

V kolikor ni za posamezne primere ukazano nič drugega, mora plačati zavezanec zahtevajočemu upniku na njegovo zahtevanje vse stroške izvršilnega postopanja, ki mu jih je prizadel in ki so potrebni za uresničbo pravice; kateri stroški so potrebni, to določi sodnija, skrbno pretehtavši vse okoliščnosti.

Pravica do povračila ne že pravnomočno prisojenih izvršilnih stroškov ugasne, ako se ne zahteva njih sodna določba najpozneje v enem mesecu po dognani ali ustavljeni izvršbi.

§. 75.

Kadar se ustavi izvršilno postopanje iz kakega v §§. 35., 36. in 39., št. 1, navedenih vzrokov ali se je moralo ustaviti iz drugih vzrokov, že znanih zahtevajočemu upniku, ko je predlagal dovolitev izvršbe ali ko se je začela oprava izvršbe, tedaj nima zahtevajoči upnik pravice do povračila vseh izvršilnih stroškov, ki so se nabrali do ustavitve.

§. 76.

Pri previdoma zadnji sodni določbi izvršilnih stroškov se je ozirati uradoma tudi na stroške, ki utegnejo nastati z izterjavo izvršilnih stroškov. Dodatna določba teh izterjavnih stroškov ni dopustna.

Plodonosno nalaganje sodno položene gotovine.**§. 77.**

Kadar z ozirom na visokost zneskov, na verjetno trajanje hrambe položene gotovine ali iz drugih vzrokov kaže, plodonosno naložiti med izvršilnim postopanjem pri sodniji položene donosne prebitke, dražbena izkupila, blagajnične ostanke ali druge gotove denarje, tedaj mora sodnija uradoma ali po predlogu ukazati, kar je primerno za njih plodonosno naložbo. Natančnejša določila o načinu naložbe in kako je postopati pri tem, je izdati z ukazom.

Uporaba civilnega pravnega reda.**§. 78.**

V kolikor ni v tem zakonu ukazano nič drugega, se morajo uporabljati tudi v izvršilnem postopanju splošna določila civilnega pravnega reda o strankah, o postopanju in ustni razpravi, o dokazu, o vzprejemu dokazov in o posameznih dokazilih, o sodniških sklepih in o pravnem pomočku rekurza.

Drugi naslov.**Izvršilo na podstavi spisov in listin, narejenih v unanjih deželah.****§. 79.**

Na podstavi spisov in listin, ki ne spadajo k izvršilnim naslovom, oznamenjenim v §. 2., pa so narejeni zunaj ozemlja, za katero velja ta zakon, ter imajo izvršilno moč po tamkaj veljajočih zakonitih določilih, je dopustna izvršba in oprava posameznih izvršilnih dejanj v ozemlju veljavnosti tega zakona samo tedaj in v toliko, v kolikor je po državnih pogodbah ali po vladnih izjavah, izdanih o tem in razglašeni v državnem zakoniku, zajamčena vzajemnost.

§. 80.

Izvršilnemu predlogu, ki se naslanja na razsodilo unanjenega sodnega ali drugega oblastva ali na poravnavo, sklenjeno pred njim, je mimo tega ugoditi samo tedaj:

1. kadar je smela pravna stvar po določilih, katera veljajo o pristojnosti v tukajšnji deželi, priti pred sodnijo v unanji državi;

2. kadar se je povabilo ali odredilo, s katerim se je začelo postopanje pred unanjo sodnijo ali unanjim oblastvom, osebi sami, zoper katero je opraviti izvršbo, vročilo ali v dotičnem unanjem ozemlju ali pa z dodeljeno pravno pomočjo v kakem drugem državnem ozemlju ali v tukajšnji deželi;

3. kadar po predloženem spričevalu unanjenega sodnega ali drugega oblastva ni po pravu, veljajočem za to oblastvo, zoper razsodilo več pritožbe na višo stopinjo, ovirajoče izvršljivost.

§. 81.

Dovolitev izvršbe ali zahtevanega izvršilnega dejanja je, dasi so izpolnjeni v §§. 79. in 80. navedeni pogoji, odreči tedaj:

1. kadar osebi, zoper katero je opraviti izvršbo, vsled nepravilnosti postopanja pred unanjo sodnijo ali unanjim oblastvom ni bilo mogoče, udeležiti se tega postopanja;

2. kadar je z izvršbo izsiliti dejanje, katero je po pravu naše dežele sploh nedopuščeno ali se vsaj ne sme izsiliti;

3. kadar se tiče izvršilni naslov osebnega stanu avstrijskega državljana ter ga je izvršiti zoper tega zadnjega;

4. kadar je z izvršbo ali zahtevanim izvršilnim dejanjem doseči pripoznavo pravnega razmerja ali uresničbo zahteve, kateremu ali kateri zakon naše dežele z ozirom na javni red ali na nramnost odreka tu veljavnost ali iztožnost.

§. 82.

Za dovolitev predlagane izvršbe ali predlaganega izvršilnega dejanja je pristojna tista zborna sodnija prve stopinje, v katere okolišu je v §. 4., št. 6, označena okrajna sodnija.

Predlog sme staviti zahtevajoči upnik, unanji sodnija ali kak drugi v to poklicani unanji javni organ.

Sodnija si sme, če treba, izprositi pred odločbo o predlogu pojasnilo od unanjenega oblastva, od katerega izhaja izvršilni naslov ali katero je predlagalo dovolitev izvršbe.

§. 83.

Ako se ugotovi predlogu, dasi ni v §§. 79. do 81. navedenih zakonitih pogojev za izvršilno dovolilo, sme tisti, zoper katerega se je dovolila izvršba, zglasiti, kar pa mu ne krati kake pravice rekurza, upor zoper izvršilno dovolilo.

Upor je zgledati pri tisti sodnji, katera je po §. 82. pristojna na prvi stopinji za dovolitev izvršbe, in to, v kolikor se ne opira na nedostatek vzajemnosti ali na kak v §. 81., št. 2 do 4, navedenih vzrokov, v roku štirinajstih dni po vročbi izvršilnega dovolila, ker bi sicer ne bil dopuščen. O upor je odločiti po ustni razpravi s sodbo (§§. 461. in nadd. civilnega pravnega reda). Po zgleditvi upora sme sodnija ukazati po predlogu odločbo izvršbe.

Rok za rekurz zoper odločbo o izvršilnem predlogu znaša štirinajst dni. Zoper odločbo o rekurzu, podanem zavoljo dovolitve ali odreke izvršbe, je dopusten nadaljen rekurz tudi tedaj, kadar je sodnija druge stopinje izpodbijani sklep prve sodnije potrdila.

§. 84.

Zgoranja določila se ne uporabljajo, v kolikor so v državnih pogodbah ali v vladnih izjavah, razglašanih v državnem zakoniku, o dovolitvi izvršbe in o pogojih za izvršljivost unanjih izvršilno moč imajočih spisov in listin izjemne naredbe.

§. 85.

Za opravo in izvedbo na podstavi unanjih izvršilno moč imajočih spisov in listin dovoljenega izvršilnega dejanja ali izvršbe veljajo določila tega zakona.

§. 86.

Predpisi tega naslova veljajo tudi za izvršbo na podstavi izvršilno moč imajočih spisov in listin, ki so se naredili v deželah ogrske krone.

Kadar je zajamčena vzajemnost (§. 79.), se mora na podstavi sodnih razsodil, izrečenih v de-
želah ogrske krone, in na podstavi sodnih poravnav,
sklenjenih tamkaj, zaukazati izvršba, če se le:

1. predloži sodnijsko spričevalo o tem, da ni
zoper razsodilo več nobenega pravnega pomočka, ki
bi oviral izvršljivost, in če

2. ni nobenega v §. 81., št. 2 do 4, navedenih
vzrokov za odreko.

Drugi oddelek.

Izvršilo zastran denarnih terjavščin.

Prvi naslov.

Izvršilo na nepremično imovino.

Prvi razdelek.

Prisilna ustanovitev zastavne pravice.

Dovolitev in oprava.

§. 87.

V korist izvršljivi denarni terjavščini se sme
po predlogu zahtevajočega upnika ustanoviti zastavna
pravica na nepremičnini zavezančevi ali na nepremič-
ninskem deležu njegovem.

1. V javni knjigi vpisane nepremičnine.

§. 88.

Če je nepremičnina vpisana v javni knjigi, se
ustanavlja zastavna pravica s knjižnim vpisom za-
stavne pravice.

Za dovolitev in opravo vknjižbe veljajo določila
občega zemljiškoknjižnega zakona z dne 25. julija
1871. l. (drž. zak. št. 95), in to tako, da je:

1. pristojna za dovolitev vknjižbe po različnosti
izvršilnega naslova ena v §. 4., št. 1 do 4, ozna-
menjenih sodnij, v kolikor pa je predlogu v pod-
stavo kak drugi izvršilni naslov, tista sodnija, pri
 kateri se hrani vložek, v katerega je opraviti vknjižbo;

2. da znaša rok za vložbo rekurzov štiri-
najst dni.

Pri knjižnem vpisu zastavne pravice je ozna-
meniti terjavščino, za katero se vpisuje zastavna pra-

vica, kot izvršljivo. Ta vknjižba ima to moč, da se
sme zavoljo izvršljive terjavščine seči z izvršbo na
nepremičnino ali nepremičninski delež naravnost
zoper vsakega, kateri ju pridobi pozneje.

§. 89.

Kadar je postala izvršljiva taka terjavščina, za
 katero je bila vknjižena zastavna pravica že na pod-
stavi podelitve pred nastopom izvršljivosti, tedaj je
dovoliti po predlogu zahtevajočega upnika knjižno
zaznambo izvršljivosti.

O dovolitvi in opravi zaznambe veljajo določila
občega zemljiškoknjižnega zakona z dne 25. julija
1871. l. (drž. zak. št. 95) z razločki, navedenimi
v §. 88. S to zaznambo zadobi terjavščina nepo-
sredno izvršljivost zoper vsakega, kateri pridobi ne-
premičnino ali nepremičninski delež pozneje.

2. Knjižno ne vpisane nepremičnine..

§. 90.

Kadar nepremičnina, na kateri ali na katere de-
ležu je ustanoviti za izvršljivo terjavščino zastavno
pravico, ni vzprejeta v javno knjigo, tedaj je za
pridobitev zastavne pravice potreben zastavni popis
zarubne nepremičnine, katerega opravi izvršilna sod-
nija na podstavi izvršilnega dovolila.

Predlogu za izvršilno dovolilo je v tem pri-
meru priložiti izpisek iz katastra, ki se tiče ne-
premičnine.

Rubež je dopusten samo za denarno vsoto,
določeno po številkah; po številkah napovedati pri-
padke, ki jih mora opraviti zavezanec, ni po-
trebno.

§. 91.

Zastavni popis je opraviti samo tedaj, kadar
in v kolikor je nepremičnina, ki jo je zarubiti,
v posesti ali sopošesti zavezančevi. Če ni ta posest
niti znana izvršilni sodniji, niti se ne izkaže vero-
jetno s predloženim listinskim potrdilom, se mora
pred zaukazom zastavnega popisa zaslišati o posesti
nepremičnine zavezanec.

§. 92.

O zaukazanem zastavnem popisu je obvestiti
zavezanca, naznanivši mu kraj in čas.

Zastavni popis je opraviti tako, da se sestavine dotične nepremičnine spišejo v zapisniku po obdelavni vrsti, meri in mejah, oznamivši ob enem osebo posestnika in, če bi bila nepremičnina lastnina več oseb, osebe soposestnikov in pa navedši številke katastrskih parcel, iz katerih je sestavljena nepremičnina, ki jo je zarubiti, in da se ob enem vzprejme v zapisnik izjava, da se je ta nepremičnina ali njen zavezančev delež v korist izvršljivi terjavščini upnika, ki ga je imenovati, vzela v rubež; tudi je povedati stanovališče upnika in njegovega namestnika.

Terjavščino je navesti v zapisniku z glavnico in s pripadki, nanaševaje se na izvršilni naslov, ter jo oznameniti kot izvršljivo.

Zapisnik o opravljenem zastavnem popisu je predložiti izvršilni sodniji.

§. 93.

Pozvedbe, potrebne, da se natančno izve zastavni predmet, je opraviti, če treba, na mestu samem.

Kadar se pri tem najde kaka listina, ki ustanavlja ali dokazuje lastninsko pravico zavezančev, tedaj je zaznamiti opravljeni rubež na ti listini.

Da se je opravil zastavni popis, to mora dati izvršilna sodnija na znanje kakor zahtevajočemu upniku, tako tudi zavezancu.

§. 94.

Rubež iste nepremičnine, dovoljen pozneje za druge izvršljive terjavščine, je opraviti, dokler se ne izpodbija pravost in popolnost prvega zastavnega popisa, z zaznambo na že narejenem zapisniku. V zaznamku je imenovati upnika, po čegar predlogu se opravlja nadaljni rubež, in oznameniti njegovo izvršljivo terjavščino po zmislju §. 92. Tudi je povedati stanovališče upnika in njegovega namestnika.

§. 95.

Vsak z zastavnim popisom ali z zaznambo na rubežnem zapisniku opravljeni rubež nepremičnine je v občini, v kateri je nepremičnina, razglasiti po občinskih organih, kakor je tam navada, ter oznaniti mimo tega z nabitkom na sodni tabli izvršilne sodnije.

Omejitev izvršbe.

§. 96.

Kadar je zahtevajoči upnik po sami prisilni ustanovitvi zastavne pravice ali skupaj z drugimi zastavnimi pravicami, ki jih je pridobil za izvršljivo terjavščino na nepremičninah že prej (§. 89.), dosegel večo varnost, kakor jo zahteva zakon za naložbo sirotinskih denarjev, tedaj sme izvršilna sodnija po zavezančevem predlogu zaukazati razveljavo prisilno ustanovljene zastavne pravice ali nje omejitev, zlasti tudi omejitev zastavne pravice, držeče se za izvršljivo terjavščino več nepremičnin ali nepremičninskih deležev, na eno ali na posamezne teh nepremičnin, ako še zadostuje sicer dana varnost predpisom o naložbi sirotinskih denarjev. Pri ti omejitvi ostanejo vsekakor v moči prvotno pogodbene zastavne pravice.

Zavezanec mora dokazati okolnosti, na katere se opira njegov predlog.

Sklep se sme izvršiti še le, ko zadobi pravno-močnost.

Drugi razdelek.

Prisilna uprava.

Uporabnost prisilne uprave.

§. 97.

Prisilno upravo je po predlogu zahtevajočega upnika dovoliti v razdolžbo izvršljive terjavščine iz užitkov in dohodkov zavezančevih nepremičnin ali nepremičninskih deležev.

Prisilna uprava je dopustna zlasti tudi glede užitkov in dohodkov iz fidejkomisnih in fevdnih posestev, v kolikor so ti doneski po veljajočih zakonih o družinskih fidejkomisih in fevdih sploh podvrženi izvršilu.

Uvedba.

1. V javni knjigi vpisane nepremičnine.

§. 98.

Pri nepremičninah, vpisanih v javni knjigi, mora sodnija, katera dovoli prisilno upravo, tisto sodnijo, pri kateri je vložek o nepremičnini, zaprositi uradoma, da naj pri dotični nepremičnini knjižno zaznamo prisilno upravo v bremenskem listu, ako pa je knjižno oblastvo ona sama, mora ukazati to za-

znambo uradoma. V zaznamku je povedati ime zahtevajočega upnika in izvršljivo terjavščino.

Taka zaznamba ima ta posledek, da se sme dovoljena prisilna uprava izpeljati zoper vsakega, ki pridobi nepremičnino pozneje.

Z odredbo knjižne zaznambe je hkratu zaprositi izvršilno sodnijo, da naj opravi prisilno upravo.

§. 99.

Brž ko dovoli izvršilna sodnija prisilno upravo ali ko se zaprosi, da naj opravi dovoljeno prisilno upravo, mora ona imenovati upravnika ter obvestiti zavezanca, da se mu je zdržati vsakega razpolagahja z doneski, zadetimi po izvršbi, in da se ne sme udeleževati upravnikovega poslovanja zoper njegovo voljo.

Ta sklep je vročiti zahtevajočemu upniku, zavezancu, imenovanemu upravniku in finančni prokuraturi, v katere uradnem okolišu leži zemljišče. Hkratu mora izvršilna sodnija ukazati, da naj izroči izvrševalni organ nepremičnino upravniku v upravo in v pobiranje doneskov.

Kadar se dovoli zoper solastnika nepremičnine prisilna uprava nepremičninskega deleža njegovega, tedaj je obvestiti mimo oseb in oblastev, oznamenjenih v odstavku 2., o sklepu izvršilne sodnije tudi druge solastnike. Nepremičnina se izroči v tem primeru upravniku samo po meri posestnih pravic, pristoječih zavezancu.

§. 100.

Kadar se izvršilna sodnija, preden je imenovan upravnik, obvesti o tem (§. 99., odstavek 1.), da se je dovolila prisilna uprava še drugemu upniku, tedaj se mora upravniku, ki ga je imenovati, naročiti, da naj opravlja upravo tudi na korist temu zadnjemu upniku.

Kadar se dovoli upniku prisilna uprava nepremičnine, za katero je imenovan upravnik že po predlogu drugega upnika, tedaj ne postavi izvršilna sodnija novega upravnika, ampak naroči že imenovanemu upravniku, da naj opravlja upravo tudi na korist temu novemu upniku. O tem sklepu je obvestiti mimo novega upnika in pa oseb in oblastev, oznamenjenih v §. 99., odstavku 2., tudi vsakega upnika, ki je dosegel do tedaj prisilno upravo te nepremičnine.

§. 101.

Kadar je prisilna uprava po stanu javne knjige neizpeljiva, tedaj mora izvršilna sodnija uradoma ali na naznanilo knjižnega oblastva, po tem, kakoršen je primer, ali ustaviti postopanje ali pa naložiti zahtevajočemu upniku, da naj v roku, katerega mu ona določi po svojem izprevidu, dokaže, da se je odpravil zapaženi zadržek. Ko izteče ta rok brez uspeha, je ustaviti postopanje uradoma.

2. Knjižno ne vpisane nepremičnine.

§. 102.

Pri nepremičninah, ki niso vpisane v javno knjigo, mora sodnija, katera dovoli prisilno upravo, ako ni izvršilna sodnija ona sama, obvestiti izvršilno sodnijo o dovolitvi prisilne uprave ter jo prositi za nje opravilo.

Izvršilna sodnija mora, brž ko dovoli prisilno upravo ali ko se zaprosi za opravilo dovoljene prisilne uprave, postopati po zmislu §§. 99. in 100. Dovoljeno prisilno upravo je zaznamiti v zapisniku o poprednjem zastavnem popisu nepremičnine (§§. 90. nad.).

Potem ko se je izročila nepremičnina upravniku, se sme izpeljati dovoljena prisilna uprava zoper vsakega, kateri pridobi nepremičnino pozneje.

Moč uvedbe.

§. 103.

Po knjižni zaznambi prisilne uprave ali po izročbi v javno knjigo ne vpisane nepremičnine upravniku se sme, dokler ni prisilna uprava pravnomočno ustavljena, seči z izvršbo na doneske nepremičnine, ne kraté kakih že prej na njih pridobljenih pravic, samo po prisilni upravi.

Brž ko se je po zmislu prvega odstavka uvedla prisilna uprava nepremičnine, se ne sme, dokler ni ta pravnomočno ustavljena, več uvesti za nadaljne izvršljive terjavščine posebna prisilna uprava iste nepremičnine. Vsi upniki, katerim se dovoli v tem času prisilna uprava nepremičnine, pristopijo s tem k že uvedeni prisilni upravi; sprejeti morajo to v tistem stanju, v katerem je ob času, ko pristopijo k nji. Od tega časa imajo pristopajoči upniki iste pravice, kakor da bi se bila prisilna uprava uvedla po njih predlogu.

§. 104.

Za prednost pravice zahtevajočega upnika do poplačila je merodajen pri knjižno vpisanih nepremičninah čas, v katerem je došlo zaprosilo za opravo zaznambe pri knjižnem oblastvu, ali ako je bilo knjižno oblastvo samo poklicano, dovoliti prisilno upravo, čas vložitve predloga za prisilno upravo (§. 29. občega zemljiškoknjižnega zak.). Zahtevajoči upnik, kateremu v korist se opravi zaznamba, ima glede na poplačilo svoje izvršljive terjavščine s pripadki vred iz doneskov prednost pred vsemi osebami, katere pridobé knjižne pravice na nepremičnini ali dosežejo prisilno upravo še le po tem času.

Pri nepremičninah, katere niso vpisane v javni knjigi, se določuje ta prednost po času, v katerem je došlo pri izvršilni sodniji zaprosilo za opravo prisilne uprave, ali, ako je bila izvršilna sodnija sama poklicana, dovoliti prisilno upravo, po času, v katerem se je stavil predlog za prisilno upravo. Kadar se zaprosi izvršilna sodnija ravno tisti dan za opravo prisilne uprave iste nepremičnine v korist raznim upnikom, ali kadar stavi več upnikov ravno tisti dan predlog za dovolitev prisilne uprave pri izvršilni sodniji, poklicani za to dovolitev, tedaj so poplačilne pravice teh upnikov v enakem prednostnem redu.

Stanovalni prostori zavezančevi.

§. 105.

Kadar stanuje zavezanec ob dovolitvi prisilne uprave na zemljišču, podvrženem ti upravi, ali v hiši, katero je upravljati, tedaj mu je prepustiti za dobo prisilne uprave stanovalne prostore, ki so neobhodno potrebni zanj in za njegove družinske ude, živeče ž njim v skupnem hišnem gospodarstvu. O obsegu teh prostorov odloča izvršilna sodnija. Ako spravlja zavezanec upravo nepremičnine v nevarnost, mu sme izvršilna sodnija po predlogu odvzeti prepuščene stanovalne prostore.

Od bolnikov in porodnic se ne sme terjati, da naj gredo iz stanovanja, dokler ga ne morejo zapustiti brez nevarnosti za zdravje.

Imenovanje upravnika.

§. 106.

Zborne sodnije prve stopinje morajo, doprašavši upravna (rudarska) oblastva in občinska oblastva

v okolišu zborne sodnije in pa kmetijske in rudarske združbe in društva, katerih področje sega v ta okoliš, sestaviti imenik tistih oseb, ki so po izvedenosti v opravlilih in po zanesljivosti posebno sposobne za službo upravnika, ter izjavijo, da so voljne sprejeti take uprave.

Ta imenik je priobčiti vsem sodnijam v okolišu zborne sodnije, popregledati ga je potem v teku vsakega leta ter popraviti po danih razmerah ali popolniti s sprejemom novih oseb. Vse take premembe je naznaniti sodnijam po okolišu.

Izmed oseb, sprejetih v ta imenik, mora izbrati izvršilna sodnija tisto osebo, katera se ji zdi z ozirom na lego in kakovost nepremičnine, ki jo je upravljati, in pa na druge okolnosti posameznega primera najbolj pripravna, ter jo imenovati za upravnika.

§. 107.

Sodnija sme osebo, katera ni sprejeta v uradni imenik upravnikov, imenovati za upravnika:

1. ako ni med osebami, navedenimi v uradnem imeniku, nobene, katera bi ustrezala posebnim zahtevam, ki se ne smejo prezirati v posameznem primeru pri upravniku;

2. ako upravnik, imenovan po zmislju §. 106., odkloni sprejem uprave in se nobena druga v uradni imenik sprejeta oseba ne zdi v posameznem primeru pripravna za upravo;

3. ako je v posameznem primeru z ozirom na osebo, naznanjeno za to, ali iz drugih važnih vzrokov ugodno boljši upravi in znižbi upravnih stroškov, če se imenuje za upravnika določena nasvetovana oseba, katera ni sprejeta v uradni imenik.

Pred imenovanjem upravnika, kateri ni sprejet v uradni imenik, je doprašati zahtevajočega upnika in pa, če ni nevarno odlagati, zavezanca. Pozvedbe, ki se zdé sicer še potrebne za presojo pripravnosti kake nasvetovane osebe ali sploh za pravi izbor upravnika, mora opraviti sodnija uradoma.

§. 108.

Od imenovanega upravnika je sprejeti namesto prisege obljubo.

Zahtevajoči upnik in pa zavezanec smeta v štirinajstih dneh po naznanitvi upravnika, ki je bil imenovan, ne da bi bila ona zaslišana, predlagati pri izvršilni sodnji z razložbo svojih vzrokov imenovanje drugega upravnika. Ako ni nevarno odlagati, je pred odločbo o tem predlogu zaslišati upravnika in pa po tem, kedo je stavil predlog, zavezanca ali zahtevajočega upnika.

Področje upravnika.

§. 109.

Opravlne oblasti in pravice, pristojne upravniku po zmislu zakona, zadobé moč z izročbo nepremičnine upravniku.

Upravnik mora, ne kraté posebnih zaveznosti in omejitev, izvirajočih iz fidejkomisnega in fevdnega razmerja, odrediti vse, kar je potrebno za redno in prospešno gospodarsko rabo njemu izročene nepremičnine.

Po svoji službi ima oblast, na mesto zavezanca pobirati vse užitke in dohodke iz upravljanja nepremičnine in izdajati o njih pobotnice, ter opravljati sploh vsa pravna opravila in pravna dejanja in podajati vse tožbe, ki so potrebne za izpeljavo prisilne uprave.

Po predlogu mora dati izvršilna sodnja upravniku ukazati za njegovo poslovanje in o načinu prisilne uprave. Upravnik sam in pa vsak udeleženi upnik sme zlasti tudi predlagati, da naj oznameni izvršilna sodnja po znesku in dospelosti tiste za plačilo predpisane davke in bremena in pa tiste tekoče davščine, stroške in druga plačila, katere sme plačati upravnik naravnost iz upravnih doneskov.

§. 110.

Druge osebe, katere so dolžne zavezancu kake oprave, ki se pokažejo kot dohodki upravljanja nepremičnine, mora po predlogu upravnika ali zahtevajočega upnika izvršilna sodnja pozvati, da naj plačujejo zastale in pa do ustavitve prisilne uprave dospevajoče oprave upravniku.

Po tem pozivu ne smejo več one veljavno kaj opraviti zavezancu. Poprej zavezancu dana plačila so

neveljavna, ako se dokaže, da je bilo tem drugim osebam ob času plačila znano, da se je dovolila prisilna uprava ali izročila nepremičnina upravniku.

§. 111.

Dovolitev prisilne uprave je brez vpliva na najemne in zakupne pogodbe, veljajoče glede upravljanja nepremičnine. Upravnik pa sme take pogodbe po pogojih, ki so sicer merodajni za to, odpovedati, podati tožbo zavoljo izpraznitve in skleniti nove najemne pogodbe za dobo, kakor je v dotičnem kraju navadna. Da dá nepremičnino ali posamezne njene dele v zakup, za to potrebuje upravnik dovolitve izvršilne sodnije.

Upravniku se sme po predlogu dovoliti, da dá posamezne ali vse doneske nepremičnine po javni dražbi v zakup najboljšemu ponudniku.

§. 112.

Za odredbe, ki ne spadajo k navadnemu gospodarstvu, in pa za vse druge naredbe posebne važnosti potrebuje upravnik privolitve izvršilne sodnije.

Ako ni nevarno odlagati, se mora pred podelitvijo tega privolila, pred odobritvijo zakupne pogodbe in pa pred odločbo o predlogih, omenjenih v §. 109., odstavku 4., in v §. 111., odstavku 2., zaslišati zahtevajoči upnik, zavezanec in upravnik.

Kadar izroče upravniku, postavljenemu za delež nepremičnine, upravo tudi drugi nje solastniki, tedaj se morajo, preden odobri sodnja odredbe, ki ne spadajo k navadnemu gospodarstvu, ali druge naredbe posebne važnosti, zaslišati vselej po predlogu upravnikovem tudi solastniki, ki niso zadeti po prisilni upravi.

Nagrada upravnikova.

§. 113.

Upravnik ima pravico do nagrade, katero je odmeriti po obsegu, težavnosti in skrbnosti njegovega poslovanja, in do povračila upravnih stroškov, ki jih on založi iz svojega. Visokost nagrade in potroška, ki ga je povrniti, ustanavlja po predlogu upravnikovem izvršilna sodnja, kadar odloča po preteku posameznih računskih dob o upravnem računu.

Izvršilna sodnija sme vselej upravnika po njegovem predlogu pooblastiti, da vzame primerna predplačila iz doneskov.

Nadziranje upravnikovega poslovanja.

§. 114.

Izvršilna sodnija mora nadzirati upravnikovo poslovanje in uradoma siliti na to, da se odpravijo zapaženi nedostatki in nepravilnosti v poslovanju.

Ona odloča, če treba po zaslišbi upravnika in tistih oseb, za katere je to odločilo važno, o ugovorih, ki jih oglase zavezanec, solastniki upravljanje nepremičnine ali udeleženi upniki zoper dopustnost ali primernost posameznih upravnih naredeb, in pa o opazkah, ki jih navedó te osebe zoper ravnanje upravnikovo. Odredbam, ki jih izdá o tem sodnija, mora upravnik ustreči.

Izvršilna sodnija sme ukazati uradoma ali po predlogu odpust upravnika in imenovati novega upravnika. Določila, dana gledé prvega imenovanja upravnika, veljajo tudi v tem primeru (§§. 106. do 108.).

Dajanje računa.

§. 115.

Ako ne ukaže izvršilna sodnija nič drugega, mora upravnik vsako leto ob času, katerega mu oznameni izvršilna sodnija ob imenovanju naprej, in mimo tega po dokončani upravi dati račun. Pri upravah, ki trajajo manj kakor eno leto, je dati račun po dokončani upravi. V katerih dobah je oddajati sodniji denarje, ki se pokažejo kot donosni prebitki, to določi izvršilna sodnija ob imenovanju upravnika ali po začetku uprave, oziraje se na način gospodarstva in na rokove dospevanja, navadne gledé nepremičninskih doneskov.

Račun se daje s tem, da se predloži s potrebnimi dokazili opremljeni račun, pri upravah manjšega obsega pa tudi s tem, da se kar pokažejo sodniji zapisne in računske knjižice upravnikove in njegova dokazila stroškov, in da se vzprejmejo v zapisnik pojasnila, ki jih dá upravnik ustno. Zapisovanje takih upravnih računov v zapisnik se sme naročiti sodni pisarnici.

Upravnika, kateri odlaša dati račun, je prisiliti s kaznimi zavoljo nereda ali z odbitki od nagrade za upravo, da izpolni svoje dolžnosti. Nadalje sme sodnija, ako kaže stvar, da ne bo to brez uspeha, naročiti sodnemu odposlancu ali drugemu izvedencu v računih, da naj on sestavi račun na stroške in nevarnost mudnega upravnika.

§. 116.

Za rešitev danega računa in pa za razpravo o upravnikovih zahtevah nagrade in povračila njegovega potroška mora določiti izvršilna sodnija narok. Mimo upravnika je k temu naroku, ki se ne sme določiti na poznejši čas, kakor na dobo enega meseca, povabiti zavezanca in zahtevajočega upnika.

Te osebe smejo med tem pregledati račun pri izvršilni sodniji in navesti svoje opazke zoper njega ali zoper posamezne postavke ustno na zapisnik ali pa pismeno. O povabljenih osebah, katere niti ne pridejo k naroku, niti ne navedó pred narokom svojih opazek, se šteje, da pripoznavajo dani račun za pravnega. Na opazke oseb, katere ne pridejo k naroku, se gleda samo v toliko, v kolikor se zdi izvršilni sodniji potrebno, uradoma pojasniti ali izpraviti v njih zatrjevane računske pomanjkljivosti. Te pravne posledke je dati v povabilu na znanje.

§. 117.

Na podstavi opazek, na katere se je ozirati po §. 116., in na podstavi pojasnil, ki jih dá o tem upravnik, odloča sodnija o odobritvi upravnega računa. Hkratu je določiti nagrado, ki jo je podeliti upravniku, in pa visokost potroška, ki mu ga je povrniti.

Osebam, ki so bile povabljene k naroku, pa niso prišle k njemu, ni dopuščen rekurz zoper odločbo o upravnem računu.

§. 118.

Da izpolni upravnik naloge, katere mu je dala izvršilna sodnija v računskem rešilu, k temu ga mora prisiliti izvršilna sodnija s kaznimi zavoljo nereda, z odbitki od prisojene nagrade ali z zadržbo te nagrade.

Povračila, naložena pravnomočno upravniku, je izterjati z vštevno na prisojeno mu nagrado ali na vsoto, ki mu gre kot povračilo njegovega po-

troška, ako bi pa to ne bilo izpeljivo ali bi ne imelo popolnega uspeha, z izvršbo na upravnikovo imovino. Izvršbo mora upotiti izvršilna sodnija uradoma.

Upravni doneski.

§. 119.

Doneske upravljane nepremičnine je uporabiti po nastopnih določilih v povračilo upravnih stroškov in pa v poplačilo zahtevajočega upnika in drugih upravičencev.

K tem doneskom spadajo vsi zavezanec dolžni, izvršilu ne odtegnjeni užiti in dohodki nepremičnine, namreč pridelki, ki se pridobé, potem ko se izroči nepremičnina upravniku, kakor tudi pridelki, ki so ob času te izročbe že ločeni, pa so še na nepremičnini, nadalje ob tem času že dospeli, toda ne pobrani dohodki, kakor tudi dohodki, kateri dospó za plačilo še le potem, ko se izroči nepremičnina upravniku.

Kadar so zavezančevi upniki zarubili ločene pridelke, že preden se je izročila nepremičnina upravniku, tedaj spada k upravnim doneskom samo tisti del za te pridelke doseženega izkupila, ki ostane po poplačilu zastavne terjavnščine in pripadkov; ako ne seže z izvršbo na pridelke upnik sam, jih je dolžan prodati upravnik. Isto velja o tistih ob času, ko se je nepremičnina izročila upravniku, že dospelih dohodkih, ki še niso bili pobrani, pač pa že zarubljeni.

Neposredno poplačilo iz upravnih doneskov.

§. 120.

Stroške, združene z upravo in navadno gospodarsko rabo nepremičnine, mora poplačati upravnik brez nadaljnega postopanja iz doneskov.

K tem stroškom spadajo zlasti:

1. davki z dokladami vred, ki jih je plačati od nepremičnine, ako niso ob dovolitvi prisilne uprave zastali več kakor tri leta ali pa dospó za plačilo med prisilno upravo, druge javne davščine, ki jih je plačati od nepremičnine, in pa ne več kakor tri leta zastale zamudne obresti od teh davkov in davščin;

2. kar je zavezanec dolžan opraviti vsled varovalnih pogodb, ako so te pogodbe sklenjene glede upravljane nepremičnine, posameznih njenih delov, njene pritikline ali v upravo privzetih zalog;

3. med prisilno upravo dospevaljoči in iz zadnjega leta pred dovolitvijo prisilne uprave zastali zneski mezde, hranščine, in drugih službenih prejemkov oseb, uporabljanih v obdelovanju za gozdarstvo ali kmetijstvo določenega zemljišča ali pa za čuvanje in vzdržbo hiš za stanovanje; če se razteza prisilna uprava na obrtne podjetbe, ki so združene z gozdarstvom ali kmetijstvom, je tudi službene prejemke oseb, uporabljanih v teh podjetbah, poplačati v enakem obsegu naravnost iz doneskov;

4. stroški za prisilno upravo, stroški za vzdržbo in potrebno popoljšbo nepremičnine in predplačila, dana v začasno založbo teh stroškov;

5. med prisilno upravo dospevaljoče in iz zadnjega leta pred dovolitvijo prisilne uprave zastale obresti, prihodki (rente), preživnine in druge ponavljajoče se oprave, ki gredo komu iz neizpodbijanih, na nepremičnini zavarovanih terjavnščin in pravic, všteti oprave, ki gredo za izgovorjene preživitke, in pa za razdolžbo glavnice namenjena plačila na odbitek, katera je po neizpodbojnem dogovoru, sklenjenem že pred dovolitvijo prisilne uprave, opravljati v letninah ali v enakomernih obrokih, dospevaljočih v razdobjih največ enega leta.

Naravnost poplačati v št. 5. navedene stroške je dovoljeno samo v toliko, v kolikor imajo pravice do dotičnih prejemkov brez ugovora prednost pred pravico zahtevajočega upnika do poplačila.

§. 121.

Za vzdržbo in obdelovanje nepremičnine potrebne stroške, všteti oprave, oznamenjene v §. 120., št. 2 in 3, je poplačati iz doneskov pred zastalimi ali med prisilno upravo dospevaljočimi davki in javnimi davščinami (§. 120., št. 1)

Za plačila, oznamenjena v §. 120., št. 5, je merodajen vrstni red, ki pristoji pravicam do prejemkov samim po stanu javne knjige ali po vsebini zapisnika o zastavnem popisu.

Razdelitev donosnih prebitkov.

§. 122.

Po odbitku neposredno poplačanih stroškov (§. 120.) preostajajoči doneski (donosni prebitki) se

morajo razdeliti navadno po rešitvi vsakega posameznega upravnega računa. Sodnija sme vendar, ako je dovolj plačilnih sredstev, opraviti take razdelbe po predlogu v teku računске dobe ali pa, če se zavaljo neznatnosti letnih donosnih prebitkov zdi sodniji neprimerno, upotiti posebno razpravo o razdelbi, in ne trpé s takim odlogom škode pravice upnikov, po predlogu ali uradoma še le po preteku več računskih dob.

§. 123.

Za razpravo o razdelbi mora določiti sodnija narok. K temu je mimo zavezanca in finančne prokurature (§. 99.) povabiti zahtevajočega upnika in vse osebe, katerim po izkazih, ki so pri sodniji, pristojne na nepremičnini ali na pravicah, ki se je drže, terjatve in pravice, nalagajoče dolžnost oprav v denarjih. Teh oseb ni povabiti, ako so se njih zahteve poravnale iz doneskov naravnost.

Za določbo razdelbnega naroka in pa za razdelbo in razpravo o nji potrebne izpiske iz javne knjige ali iz zapisnikov o zastavnem popisu nepremičnine mora priskrbeti sodnija uradoma.

§. 124.

Iz donosnih prebitkov, ki se razdelé, se morajo poravnati v nastopnem po vrstnem redu:

1. zahteve upravnika do nagrade in do povračila upravnih stroškov, ki jih je on založil iz svojega, v kolikor niso ti že pokriti z danimi predplačili (§. 113.);

2. ne več kakor tri leta pred dovolitvijo prisilne uprave zastale pristojbine za prenos imovine, ki jih je plačati od nepremičnine, in pa v §. 120., št. 1, oznamenjeni davki in javne davščine z zamudnimi obrestmi vred, če se niso poravnali že po zmislu §. 120. naravnost iz doneskov;

3. te-le oprave, če se prav tako niso poravnale že po §. 120., št. 5, namreč med prisilno upravo dospévajoče ali iz zadnjega leta pred dovolitvijo prisilne uprave zastale obresti, prihodki (rente), preživnine in druge ponavljajoče se oprave iz terjatev in pravic, ki so zavarovane na nepremičnini, vštevši tudi v §. 120., št. 5, oznamenjena glavnična plačila na odbitek, v vrstnem redu, kateri pristoji pravicam

samim do prejemkov, če gre namreč tem pravicam do prejemkov prednost pred zahtevajočim upnikom.

§. 125.

Po teh poplačilih ostajajoče vsote je uporabiti za razdolžbo terjavščine, v katere izterjavo se je dovolila prisilna uprava. Kadar postopa z izvršbo po prisilni upravi več upnikov, odloča v §. 104. ome-njeni čas o vrsti razdolžbe njih terjavščin, v kolikor ne gré kakemu izmed njih prednost na podstavi popred pridobljene zastavne pravice. Na upnika, kateri je potemtakem zadi za drugimi, pride vrsta, kadar so vse poprednje terjavščine drugih zahtevajočih upnikov razdolzene s triletnimi obrestmi in drugimi zastanki, pravnimi in izvršilnimi stroški vred.

Terjavščine, ki so med sabo v istem vrstnem redu, je razdolžiti po razmeri njih skupnih zneskov. Terjavščine zahtevajočih upnikov imajo gledé na poplačilo iz donosnih prebitkov prednost pred več kakor tri leta zastalimi, zastavnopravno ne zavarovanimi davki, pristojbinami in javnimi davščinami.

§. 126.

Tisti del donosnih prebitkov, ki se ne uporabi po §§. 124. in 125., je uporabiti za poravnavo tistih v §. 124., št. 3, oznamenjenih, med prisilno upravo dospévajočih ali iz zadnjega leta pred nje dovolitvijo zastalih oprav, ki gredó po vrstnem redu za poplačilno pravico zahtevajočega upnika. Po poravnavi vseh teh zahtev preostajajoči znesek je odkazati zavezancu.

§. 127.

Na zahteve, navedene v §. 124., št. 1 do 3, se gleda pri razdelbi samo vsled zglasitve upnikov, terjavščine pa, katerim na korist se je dovolila prisilna uprava, je privzeti v razdelbo uradoma.

Zahtevo je zglositi, ker bi se sicer ne gledalo na njo pri dotični, razdelbi, najpozneje pri določenem naroku; zglositi se sme tudi pismeno. V zgla-silu je navesti zahtevani znesek, katerega je odkazati iz donosnih prebitkov.

Upnikom, katerih zahteve se morajo zglositi, je dati ob povabilu na znanje pravne posledke, ki jih zadenejo, če se zglositev opusti ali zamudi.

§. 128.

Pri naroku je razpravljati o zglasitvah in pa o zahtevah, na katere se je ozirati uradoma, in pa o vrsti in načinu njih poplačila.

Upore, pri tem oglašene zoper to, da se posamezne terjavščine, katere se zglase ali na katere se je ozirati uradoma, ali njih obresti plačajo iz donosnih prebitkov, zoper predlagani povrstni red plačevanja, zoper visokost zneskov, ki jih je izplačati, ali zoper upravičenost, prejemati plačila, je odpraviti na pravdno pot samo tedaj, kadar je odločba o uporu odvisna od dozvedbe in ugotovitve spornih dejanskih okoliščin.

Oglasiti upore imajo pravico vsi upniki, katerih zahteve bi utegnile, če odpade izpodbijana pravica, priti na vrsto pri poplačilu iz donosnih prebitkov; pravica upora pristoji s tem pogojem zlasti tudi podzastavnim upnikom. Zavezanec se sme upreti samo zoper to, da se gleda na take zahteve, za katere ni izvršilnega naslova.

Nadaljno postopanje ob oglasitvi uporov, pravni nasledki zamujene tožbe, izdaja razdelbnega sklepa, izplačilo odkazanih zneskov upravičencem in vpliv tekočih upornih pravnih na izvršitev razdelbnega sklepa se določajo po predpisih, ustanovljenih za razdelitev izkupila.

Ustavitev prisilne uprave.

§. 129.

Prisilno upravo je ustaviti uradoma, ako so razdolžene vse terjavščine s pripadki vred, za katerih izterjavo se je dovolila prisilna uprava.

Izvršilna sodnija sme uradoma ali po predlogu ukazati ustavitev prisilne uprave tedaj, kadar bi bilo za nadaljno prisilno upravo treba posebnih stroškov, ki se ne dajo založiti iz dohodkov nepremičnine, in bi zahtevajoči upnik potrebovanega denarnega zneska ne plačal naprej, ali kadar po okoliščinah sploh ni ali vsaj ni za daljši čas pričakovati, da se dosežejo taki doneski, ki bi se mogli uporabiti za poplačilo zahtevajočega upnika.

Preden se ustavi prisilna uprava uradoma, je zaslišati stranke.

Prisilno upravo je mimo tega ustaviti vsakokrat po predlogu zahtevajočega upnika. Kadar se opravlja

prisilna uprava hkratu v korist več upnikov, tedaj ima samo po enem teh upnikov stavljeni predlog, da naj se ustavi prisilna uprava, le to moč, da izgubi ta upnik pravice in dolžnosti zahtevajočega upnika, da se izbriše njemu v korist opravljeni zaznamek prisilne uprave, in da se gleda na terjavščino tega upnika v prihodnje pri razdelbah doneskov samo, v kolikor je kako drugači zavarovana (§§. 120., št. 5, 124., št. 3 in 126.).

§. 130.

O ustavitvi prisilne uprave je obvestiti upravnika, zavezanca, zahtevajočega upnika, finančno prokuraturo (§. 99.) in solastnike nepremičnine, ko bi bili kateri.

Ko zadobi sklep o ustavitvi pravno moč, dobi zavezanec zopet pravico, gospodariti z nepremičnino, rabiti jo, pobirati doneske in razpolagati z njimi. Izvršilna sodnija mora odrediti uradoma knjižni izbris zaznamka o prisilni upravi in ukazati upravniku, da naj izroči nepremičnino zavezancu ter obvesti o tem tiste osebe, ki so bile po §. 110. pozvane, dajati plačila upravniku, in da naj poda končni račun. Ostanek, ki bi se pokazal iz končnega računa, je nazaj dati zavezancu.

Uprava nepremičninskih deležev.

§. 131.

V kolikor ne določa zakon nič drugega, je obračati predpise o prisilni upravi nepremičnin tudi na prisilno upravo posameznih nepremičninskih deležev.

Rekurz.

§. 132.

Zoper sklepe, oznamenjene v §§. 99. in 100., in pa zoper sklepe, s katerimi se

1. obveščajo po §. 110. druge osebe o dovolitvi prisilne uprave in o imenovanju upravnika;

2. določa obseg stanovalnih prostorov, ki jih je prepustiti zavezancu (§. 105.);

3. dajejo upravniku ukazila o načinu uprave in o plačilu v §. 120. oznamenjenih stroškov;

4. ukazuje po izvršilni sodnji odprava zapazjenih nedostatkov in nepravilnosti v poslovanju upravnikom;

5. imenuje - nov upravnik (§. 114., odstavek 3.) ali

6. določa čas za razdelbo donosnih prebitkov (§. 122.),
ni dopuščeno, poprijeti se rekurza.

Tretji razdelek.

Prisilna dražba.

Uvedba.

§. 133.

Predlogu za dovolitev prisilne dražbe mora biti priloženo:

1. listinsko potrdilo, da je nepremičnina, katere dražba se zahteva, lastnina zavezančeva ali da je, če ni nepremičnina vpisana v javno knjigo, v posesti ali sosesi zavezančevi;

2. listinsko potrdilo o stvarnih pravicah in bremenih, ki se drže nepremičnine, in o knjižno vpisanih najemnih ali zakupnih, rešilnokupnih in predkupnih pravicah.

Pri nepremičninah, ki so vpisane v javni knjigi, se donesó ta potrdila s predložbo uradnega, z dnem izdatbe opremljenega izpiska iz javne knjige, iz katerega je razvideti zadnji knjižni stan. Pri drugih nepremičninah se zadosti zahtevku št. 2 s predložbo uradno poverjenega prepisa vseh zastavnih popisov dotične nepremičnine, tam pa, kjer se pišejo ingrosacijske knjige, s predložbo hipotečne potrdilnice, opremljene z dnem izdatbe in izkazujejoče zadnji stan bremen.

Ako si ni mogel zahtevajoči upnik pri nepremičninah, ki niso vpisane v javni knjigi, priskrbeti listinskega potrdila o posesti zavezančevi, se mora pred odločbo o predlogu za dražbo, če zahteva upnik, zaslišati zavezanec o posesti te nepremičnine.

O dovolitvi dražbe je obvestiti mimo zahtevajočega upnika in zavezanca vse osebe, za katere je po izkazih, predloženih sodniji, vknjižena na nepremičnini rešilnokupna pravica ali za katere se je držé zastavnopravno zavarovane terjavnščine. Rešilnokupnim upravičencem je naznaniti pri tem, da se morajo poslužiti svoje pravice v enem mesecu po vročbi tega obvestila, ker bi jim sicer to ne bilo več dopuščeno.

§. 134.

Pri nepremičninah, katere niso vpisane v javni knjigi, mora izvršilna sodnija, brž ko dovoli dražbo

ali se zaprosi za opravo dovoljene dražbe, ukazati uradoma zastavni popis nepremičnine (§. 90. nadd.) v korist izvršljivi terjavnščini zahtevajočega upnika. Dovoljeno dražbo je zaznamiti v zapisniku o opravljenem zastavnem popisu.

Pri nepremičninah, vpisanih v javni knjigi, mora sodnija, katera dovoli dražbo, tisto sodnijo, pri kateri je vložek o nepremičnini, uradoma zaprositi, da naj pri dotični nepremičnini knjižno zaznami dražbo (zaznamba uvedbe dražbenega postopanja), ako pa je ona sama knjižno oblastvo, mora ukazati to zaznambo uradoma. V zaznamku je povedati ime zahtevajočega upnika in izvršljivo terjavnščino.

Če se dražbeno postopanje po stanu javne knjige ne da opraviti, mora ravnati izvršilna sodnija po predpisih §. 101.

§. 135.

Zaznamba uvedbe dražbenega postopanja ima ta posledek, da se sme dovoljena dražba izvršiti zoper vsakega, kateri pridobi nepremičnino pozneje, in da ima upnik, kateremu na korist se opravi zaznamba, glede na poplačilo svoje izvršljive terjavnščine in pripadkov iz dražbenega izkupila prednost pred vsemi osebami, katere pridobé knjižne pravice na nepremičnini ali dosežejo dražbo te nepremičnine še le pozneje. Za prednost pravice zahtevajočega upnika do poplačila je merodajen čas, v katerem je došlo zaprosilo za opravo zaznambe pri knjižnem oblastvu, ali, če je bilo knjižno oblastvo samo poklicano, dovoliti dražbo, čas, v katerem se je podal predlog za dražbo (§. 29. obč. zemljiško-knjižnega zak.).

§. 136.

Ako se oprava dražbenega postopanja gledé več, v knjigah več sodnij vpisanih nepremičnin izroči po §§. 21. ali 22. eni sami teh sodnij, mora sodnija, poklicana za opravo dražbenega postopanja, drugim sodnijam, pri katerih se piše javna knjiga o posameznih nepremičninah, ki jih je prodati na dražbi, dati na znanje datum dotičnega knjižnega izpiska, ki ga ima pred sabo.

Vsaka teh sodnij mora potem sodniji, poklicani za opravo dražbenega postopanja, dati priobčilo

o pravicah in bremenih, vpisanih na novo, odkar se je izdal knjižni izpisek. Pri tem je omeniti, kaj je znano iz spisov o stanovanju in stanovanju na novo vpisanih upravičencev in o osebah njih namestnikov.

Enako je obvestiti za opravo dražbenega postopanja poklicano sodnijo o vsakem nadaljnjem novem vpisu, dokler ne zaprosi ta ali za izbris zaznamka o uvedbi dražbenega postopanja ali pa za zaznambo opravljene dražbe.

Kadar se dražbeno postopanje po stanu javne knjige gledé posameznih nepremičnin ne da opraviti, tedaj je sporočiti to sodniji, poklicani za opravo dražbenega postopanja. Določila §. 101. se uporabljajo v tem primeru zmislooma z omejitvijo na dotične nepremičnine.

§. 137.

Predpise §. 136. je uporabljati zmislooma pri dražbi nepremičnin, katere niso vpisane v javni knjigi, v kolikor sme zastavne popise nepremičnine, ki jo je prodati po dražbi, opraviti po določenih tega zakona tudi druga sodnija kakor tista, ki je poklicana za opravo dražbe.

Dovolitev dražbenega postopanja po izvršilni sodniji.

§. 138.

Upniki, za katerih izvršljivo terjavščino je že pravno močno ustanovljena zastavna pravica na kaki nepremičnini, smejo staviti predlog za dovolitev prisilne dražbe naravnost pri izvršilni sodniji.

Pri nepremičninah, katere niso vpisane v javni knjigi, je zaznamiti dovoljeno dražbo v zapisniku o poprednjem zastavnem popisu nepremičnine (§§. 90. nad.).

Pristop.

§. 139.

Po knjižni zaznambi uvedbe dražbenega postopanja se ne sme več, dokler traja to postopanje, uvesti v korist nadaljnim izvršljivim terjavščinam posebno dražbeno postopanje gledé iste nepremičnine. Pri nepremičninah, katere niso vpisane v javni knjigi, odloča čas zastavnega popisa ali zaznambe dražbenega dovolila na zapisniku o poprednjem zastavnem popisu (§. 138., odstavek 2.).

Vsi upniki, katerim se dovoli med dražbenim postopanjem prisilna dražba iste nepremičnine, pristopijo s tem k že uvedenemu dražbenemu postopanju; sprejeti morajo to v tistem stanu, v katerem je ob času, ko pristopijo k njemu.

Od tega časa imajo pristopajoči upniki iste pravice, kakor da bi se bilo uvedlo postopanje po njih predlogu.

Izvršilna sodnija, katera dovoli po spisih, označenih v odstavku 1., dražbo iste nepremičnine ali se zaprosi za opravo dovoljene dražbe, mora obvestiti upnika, ki je stavil predlog za dražbo, da je pristopil in h kateremu že začetemu dražbenemu postopanju je pristopil. O vsakem pristopu mora izvršilna sodnija obvestiti mimo tega tudi zavezanca in pa tiste upnike, po katerih predlogu se je uvedlo dražbeno postopanje ali kateri so pristopili k njemu že prej.

Popis in cenitev.

§. 140.

Izvršilna sodnija mora odrediti cenitev nepremičnine, ki jo je prodati po dražbi; cenitve ni opraviti pred pretekom treh tednov, odkar se je dovolila dražba. O določeni cenitvi je obvestiti zavezanca in zahtevajočega upnika, katerima je ob enem naznaniti kraj in čas.

Ako ni priložen že dražbenemu predlogu izpisek iz katastra ali uradno potrdilo o letnem znesku rednih davkov, ki jih je plačevati od nepremičnine, mora priskrbeti te listine za cenitev izvršilna sodnija uradoma.

Hkratu s cenitvijo je popisati in ceniti pritliklino nepremičnine, ki je na nji (§§. 294. do 297. o. d. z.; §§. 117., 118. in 121. obč. rudarskega zak.), v korist izvršljivi terjavščini zahtevajočega upnika.

§. 141.

V koliko se sme pri poslopih, namesto da bi se pozvedela vrednost po cenitvi, določiti vrednost nepremičnine na podstavi njenega donosa, bistvenega za odmero realnih davkov, ali po znesku letnega davka, to se ustanovi z ukazom.

Določila zakona o cenilni vrednosti je obračati tudi na nepremičninsko vrednost, določeno po zmislu prvega odstavka.

§. 142.

Cenitev nepremičnine je po predlogu zahtevajočega upnika ali zavezanca opustiti tedaj, kadar je bila nepremičnina cenjena o priliki poprejšnjega, pred koncem dražbe ustavljenega dražbenega postopanja, kadar ni preteklo od tega časa več kakor eno leto in kadar se ni med tem bistveno nič izpremenilo v kakovosti nepremičnine. Z istim pogojem se sme opustiti nov popis in nova cenitev nepremičninske pritikline, ako se nista med letom, preteklim od poprejšnjega dražbenega postopanja, izpremenila bistveno niti kakovost, niti obseg pritikline.

Kadar se ugotovi takemu predlogu, tedaj se opravi popis pritikline z zaznambo na zapisniku, narejenem pri poprejšnjem popisu, in se vzame v podstavo dražbenemu postopanju posledek poprejšnjega popisa ali poprejšnje cinitve.

O takem predlogu je odločiti, zaslišavši nasprotnika.

§. 143.

Za cenitev nepremičnin je privzeti po tem, kakor nanese potreba, enega ali dva izvedenca; kadar je ceniti zemljišča več obdelavnih vrst, tedaj se smejo privzeti, če je to neizogibno potrebno za pravo določbo vrednosti, za posamezne vrste zemljišč posebni izvedenci.

Za cenitev nepremičninske pritikline je navadno zadosti, ako se privzame en sam zaprisežen izvedenec. Zavezanec in pa zahtevajoči upnik sme predlagati sodelovanje še drugega izvedenca, ako izreče, da je voljen, povrniti večje stroške, ki se napravijo s tem, ter položi v sodni pisarnici znesek, ki je previdoma potreben v založbo teh stroškov.

Izvedence imenuje izvršilna sodnija. Po predlogu zahtevajočega upnika ali zavezanca sme izvršilna sodnija zavoljo pristranosti imenovanega izvedenca ali iz drugih vzrokov imenovati na mesto njega drugega izvedenca.

Popis in cenitev v javni knjigi ne vpisanih nepremičnin in njih pritiklin je opraviti hkratu. Prav tako je vselej združiti cenitev knjižno vpisane nepremičnine s popisom in cinitvijo njene pritikline.

§. 144.

Opravo popisa in cinitve je naročiti izvrševalnemu organu. Sodni sluge se ne smejo uporabljati za taka dejanja.

Pri cinitvi nepremičnin je povedati, kako vrednost ima nepremičnina, če se vzdržé obremenjajoče jo služnosti, izgovorjeni preživitki in druga realna bremena, in pa kako vrednost ima brez teh bremen; mimo tega je ceniti nepremičnino obremenjajoče služnosti, izgovorjene preživitke in druga realna bremena posebe ter navesti v cinitvenem zapisniku njim primerne glavnične zneske.

Za popis nepremičninske pritikline je uporabljati zmislo določila §§. 253., 254., odstavka 1., in 257.

O načinu postavljanja in izbora izvedencev, o vodilih, katerih se je držati ob cinitvi, o postopanju pri cinitvi in o nagradah izvedencev, ki se privzemajo k cinitvam, je izdati posebne predpise z ukazom.

Predložba dražbenih pogojev.

§. 145.

Ako se ni priložil dražbenemu predlogu načrt dražbenih pogojev, je zahtevajočemu upniku, precej ko dojdejo zapisniki o popisu in cinitvi nepremičnine, ukazati, da naj predloži v določenem roku izvršilni sodniji tak načrt ali se pa izjavi o dražbenih pogojih na zapisnik, ker bi se sicer ustavilo dražbeno postopanje.

Hkratu mora odrediti izvršilna sodnija uradoma ali po predlogu vse potrebne dopolnitve, izprave in poprave popisnih in cinitvenih zapisnikov.

Pri nepremičninah, ki niso vpisane v javno knjigo, mora izvršilna sodnija mimo tega vse osebe, katere zahtevajo stvarne pravice na nepremičnini, ki jo je prodati po dražbi, pozvati z oklicem, da naj zglasé svoje pravice in zahteve v določenem roku pri sodniji, ker bi se sicer gledalo v dražbenem postopanju na nje samo v toliko, v kolikor so razvidne iz izvršilnih spisov.

Dražbeni pogoji.

§. 146.

Dražbeni pogoji morajo obsegati:

1. razločno oznamenilo nepremičnine s kratko povedbo pritikline, ki jo je prodati po dražbi z njo vred, in pri dražbi nepremičninskih deležev navedbo velikosti dotičnega deleža;

2. določila o vrsti in visokosti varščine, ki jo morajo dati ponudniki (varščina, vadij);

3. oznamenilo služnosti, izgovorjenih preživitkov in drugih ne med hipoteke spadajočih bremen, katere mora prevzeti zdražitelj brez zaračuna na največji ponudek;

4. povedbo najmanjšega ponudka;

5. določilo o plačilu največega ponudka;

6. povedbo časa za prehod nevarnosti, užitkov in bremen;

7. določilo o času in pogojih za predajo nepremičnine zdražitelju in za knjižni vpis njegove lastninske pravice.

Varščina.

§. 147.

Ako ne določi sodnik po predlogu nič drugega, mora doseči varščina, ki jo je dati, vsaj desetino cenilne vrednosti nepremičnine in pritikline.

Od oseb, katere se udeležujejo dražbe kot ponudniki v imenu države, dežele ali zavoda, ki je v državni ali deželni upravi, ni terjati varščine.

V dražbenih pogojih se sme sodniku, ki vodi dražbeni narok, podeliti oblast, da odpusti popolnoma ali deloma opravo posebne varščine zahtevajočemu upniku, ako se ta udeležuje dražbe, ali ponudnikom, za katere se drže nepremičnine knjižno zavarovane terjavščine.

§. 148.

Varščino, ki jo je položil najboljši ponudnik, je imeti v sodni hrambi, dokler ne izpolni zdražitelj popolnoma vseh zaveznosti, ki jih ima po zmislju dražbenih pogojev, ali dokler se ne odreče domik pravnomočno.

V kolikor se je najboljšemu ponudniku po §. 147., odstavku 3., odpustila oprava varščine, mu je precej po končani dražbi prepovedati oddajo, obremembo ali zastavo knjižno zavarovane terjavščine in je zaznamiti to prepoved uradoma v javni knjigi pri dotični terjavščini. Vpisi, ki se dosežejo zoper njega po ti zaznambi, ne morejo zabraniti, da bi se ne uporabila terjavščina v poplačilo vseh zahtev, ki nastanejo iz dražbe zoper najboljšega ponudnika.

§. 149.

Drugim ponudnikom je konec dražbenega naroka vrniti dano varščino in je omeniti nje izročbo

v zapisniku, narejenem o dražbi, katerega mora podpisati tudi dotični ponudnik.

Najboljši ponudnik sme zameniti dano varščino vsak čas za drugo dopustno varščino enake visokosti in zlasti izprosi s tem, da položi pozneje pri sodnji varščino v gotovini ali vrednostnih papirjih, preklic prepovedi, izdane po §. 148., in pa knjižni izbris zaznamka.

Vsaka stvar, shranjena pri sodnji kot dana varščina najboljšega ponudnika, jamči od časa nje izročbe kot zastava za vse zahteve, ki nastanejo iz dražbe zoper najboljšega ponudnika.

Prevzetba bremen.

§. 150.

Ako ne določi sodnik po predlogu s privolitvijo upravičenca nič drugega, mora zdražitelj služnosti, izgovorjene prežitve in druga realna bременa, katerim gre prednost pred poplačilno pravico ali pred zastavno pravico zahtevajočega upnika, prevzeti brez zaračuna na največji ponudek, enaka bременa pa, ki pridejo za zahtevajočim upnikom, samo v toliko, v kolikor se dadó po njim pristojecem vrstnem redu založiti iz razdelbne mase (sklade). Ako je več zahtevajočih upnikov, je prevzeti brez zaračuna na največji ponudek samó tista bременa, ki gredó pred zahtevajočim upnikom, imajočim najboljšo prednost.

Rešilnokupne pravice, ki se ne izvrše o pravem času (§. 133., zadnji odstavek), je izbrisati po dokončanem dražbenem postopanju brez pravice do odškodbe iz največega ponudka.

Za knjižno vpisane najemne in zakupne pravice ostanejo merodajni predpisi §. 1121. o. d. z.

Najmanjši ponudek.

§. 151.

Na ponudke, kateri ne dosežejo pri hišah polovice, pri posestvih na kmetih in pri zemljiščih pa ne dveh tretjin cenilne vrednosti nepremičnine in njene pritikline, ni gledati pri dražbi; po predlogu sme sodnik s pritrditvijo zahtevajočega upnika ustanoviti za najmanjši ponudek tudi viši znesek.

V dražbenih pogojih je navesti najmanjši ponudek v številkah.

Kadar se ponudi pri dražbenem naroku manj, kakor znaša najmanjši ponudek, tedaj se nepremičnina ne sme prodati. Pri posestvih na kmetih in pri zemljiščih se ne sme predlagati vnovična uvedba dražbenega postopanja, dokler ne preteče od dražbenega naroka pol leta.

Plačilo največega ponudka.**§. 152.**

Eno četrto največega ponudka je položiti pri sodnji v štirinajstih dneh po pravnomočnosti domika. Nadaljnih položkov v gotovini je oproščen zdražitelj v toliko, v kolikor so zastavni upniki, katerih terjatve iz največega ponudka pridejo previoda na vrsto, zadovoljni s tem, da prevzame dolg zdražitelj, ali v kolikor mora zastavnopravno zavarovane terjavščine, služnosti, izgovorjene preživitke in druga stvarna bremena prevzeti zdražitelj po predpisih tega zakona ali po dražbenih pogojih v zaračun na največi ponudek; zastali prihodki, preživnine in druge ponavljajoče se oprave, zastale obresti terjavščin, določenih za prevzetbo, in pa pravdni in izvršilni stroški se ne smejo vpoštevati pri tem zaračunu.

Potemtakem preostajajoči del ostalega največega ponudka se mora položiti pri sodnji v gotovini v dveh enakih odplačilih v dveh mesecih po pravnomočnosti domika; gotovina, položena pri sodnji kot varščina, se sme uporabiti za dopolnitev zadnjega odplačila največega ponudka, ako je izpolnil zdražitelj vsa druga določila dražbenih pogojev.

Zdražitelj mora največi ponudek, v kolikor ga ni zaračunati na terjavščine in bremena, obrestovati od dne podeljenega domika do položbe. Te obresti in pa obresti v gotovini položenih odplačil največega ponudka pripadejo razdelbni masi.

Prenosnine, ki jih je plačati za pridobitev nepremičnine, se ne smejo vračunati v največi ponudek.

S pritrditvijo zahtevajočega upnika in na nepremičnini zastavnopravno zavarovanih upnikov sme ustanoviti sodnik po predlogu druga določila o plačilu največega ponudka.

§. 153.

Zdražitelj sme zastavnopravno zavarovane terjavščine, katere je prevzel v zaračun na največi ponudek, polletno odpovedati ter jih vrniti ne gledé na določila, veljajoča po pogodbi za poplačilo, ako ponavljajoče se oprave, ki gredó po pogodbi upniku od terjavščine mimo plačil na račun glavnice, presegajo v svojem letnem skupnem znesku štiri od sto.

V kolikor veljajo po pogodbi krajši rokovi za odpoved, so oni na korist zdražitelju.

Zopetna dražba.**§. 154.**

Ako zdražitelj ne plača največega ponudka o pravem času in redno, se opravi po predlogu zopetna dražba nepremičnine na stroške in nevarnost mudnega zdražitelja. Predlog smejo staviti zahtevajoči upnik, vsak s svojo terjavščino na nepremičnini zastavnopravno zavarovani upnik, v §. 172., št. 1, imenovani javni organi in pa zavezanec.

Zopetna dražba se opusti, ako položi mudni zdražitelj pri sodnji pred iztekom roka za rekurz zoper dovolitev zopetne dražbe z obrestmi vred zastala odplačila največega ponudka, ki jih je poravnati v gotovini. Ko zadobi dovolitev zopetne dražbe pravnomočnost, izgubi prva dražba veljavnost.

Zopetno dražbo je opraviti, primerno uporabljaje za prvo dražbo veljajoče predpise. Zopetni dražbi je vzeti v podstavo za prvo dražbo ustanovljene dražbene pogoje s tem razločkom, da znaša najmanjši ponudek (§. 151.) pri zopetni dražbi vselej polovico cenilne vrednosti nepremičnine in njene pritkline.

Vnovični dražbeni narok je dati na znanje tudi tistim osebam, za katere so se ustanovile stvarne pravice in bremena še le po določitvi prve dražbe ali so se vpisale rešilnokupne ali predkupne pravice.

§. 155.

Mudni zdražitelj je za pomanjkljaj na največem ponudku, ki se pokaže pri zopetni dražbi, za stroške zopetne dražbe in za vse sicer po svoji mudnosti provzročene škode odgovoren kakor z varščino in položenimi odplačili največega ponudka, tako tudi s svojo drugo imovino.

Pomanjkljaj na največem ponudku in stroške zopetne dražbe je ugotoviti uradoma s sklepom izvršilne sodnije; v kolikor se ne dado ti zneski poravnati iz varščine in iz položenih odplačil največega ponudka, se izterjajo po pravnomočnosti sklepa z izvršbo. To sme predlagati pri izvršilni sodnji zahtevajoči upnik in pa vsaka druga na največi ponudek zavrtnjena oseba in opraviti jo je v korist razdelbni masi.

Do zneska, za katerega presega največi ponudek, dosežen pri zopetni dražbi, največi ponudek prve dražbe, nima mudni zdražitelj nobene pravice.

Prehod nevarnosti, užitkov in bremen in predaja nepremičnine.**§. 156.**

Nevarnost nepremičnine, ki je prišla na dražbo, preide tisti dan, ko se podeli domik, na zdražitelja. Od tega dne gredo njemu vsi pridelki in dohodki nepremičnine. Nasproti mora on nositi od tega časa z lastnino nepremičnine združena bremena, v kolikor ne nehajo vsled dražbenega postopanja, in pa davke in javne davščine, katere je plačevati od nepremičnine, ter obrestovati v zaračun na največji ponudek prevzete dolgove.

Nepremičnina in pa prodana pritiklina se preda zdražitelju in njegova lastninska pravica se vpiše še le po izpolnitvi vseh dražbenih pogojev. Nepremičnino je predati po določilih §. 349.

§. 157.

Ako se domik pravnomočno razveljavi ali ako izgubi veljavnost, ker dovoli sodnija zopetno dražbo ali sprejme nadponudbo, mora vrniti zdražitelj dobljene pridelke in dohodke. Vendar sme on, ako se ne opravi zopetna dražba zavoljo njegove mudnosti, odračuniti davke in javne davščine, katere je plačal med tem, stroške, ki jih je uporabil za pridobitev pridelkov in dohodkov, in obresti pri sodniji položenih odplačil največega ponudka od dneva vsakokratne položbe.

Vrnitev dobljenih pridelkov in dohodkov mora naložiti izvršilna sodnija po predlogu kake v §. 154., odstavku 1., imenovane osebe s sklepom; pri tem je odrediti, kar je potrebno, da se spravijo pridelki v denar. Preden se izda sklep, je zaslišati prejšnjega zdražitelja. Po pravnomočnosti sklepa sme zahtevajoči upnik in pa vsaka druga na največji ponudek zavrnjena oseba predlagati pri izvršilni sodniji izvršbo na imovino prejšnjega zdražitelja; opraviti jo je v korist razdelbni masi.

Vrnjene zneske ali za vrnjene pridelke doseženo izkupilo vzame sodnija v hrambo.

Začasna uprava.**§. 158.**

Dokler se še ni po dražbi prodana nepremičnina predala zdražitelju, sme zahtevajoči upnik in vsak na nepremičnini zastavnoppravno zavarovani

upnik staviti pri izvršilni sodniji predlog, da naj se odredi začasna uprava na dražbi prodane nepremičnine.

Uvedbo take uprave sme predlagati zdražitelj pri dražbenem naroku ali pozneje, v kolikor ne odlaša, izpolniti dražbene pogoje.

§. 159.

Na to začasno upravo je uporabljati zmisloma predpise o prisilni upravi s temi-le razločki:

1. Ako ni v posameznem primeru z ozirom na osebo zdražiteljevo ali iz drugih važnih vzrokov kaj pomiselkov zoper to, se sme imenovati za upravnika zdražitelj;

2. zahtevajočemu upniku priznано vplivanje na upravo pristoji v enaki meri upniku, ki je po dražbi predlagal upravo, in pa, če ni upravnik sam, zdražitelju, v kolikor ta ne odlaša, izpolniti dražbene pogoje;

3. uprava neha s pravnomočno ustavitvijo dražbenega postopanja ali s predajo nepremičnine zdražitelju (§. 156., odstavek 2.); kadar odredi izvršilna sodnija predajo nepremičnine zdražitelju, mora ukazati, kar je potrebno po §. 130.;

4. iz doneskov je poravnati le upravne stroške in v §. 120., št. 1 do 3, oznamenjene stroške, v kolikor dospó za plačilo med upravo; po tem preostajajoči doneski se morajo položiti pri sodniji ter se izroče zdražitelju še le, ko izpolni vse dražbene pogoje; ako se domik prej pravnomočno razveljavi ali ako izgubi veljavnost, ker je dovolila sodnija zopetno dražbo ali sprejela nadponudbo, pripadejo pri sodniji položeni doneski razdelbni masi;

5. na mesto zdražitelja se sme imenovati po predlogu ali uradoma drug upravnik, ako bi odlašal zdražitelj izpolnitev dražbenih pogojev ali ako se zdi iz drugih važnih vzrokov potrebno ali primerno, odvzeti mu upravo.

§. 160.

Ako se domik pravnomočno razveljavi ali izgubi veljavnost, ker je sodnija dovolila zopetno dražbo ali sprejela nadponudbo, mora še dalje trajati v §. 158. ukazana uprava, dokler se ne izroči nepremičnina novemu zdražitelju. Prejšnjemu zdražitelju je odvzeti upravo. Na mesto prejšnjega upravnika se sme

s pogoji, navedenimi v §. 159., št. 1, imenovati za upravnika novi zdražitelj, ako predlaga to sam.

§. 161.

Pred dražbenim narokom na korist kakemu upniku uvedena prisilna uprava preide z dnevom domika brez presledka v upravo na korist zdražitelju (§§. 158. do 160.). Upravnika je obvestiti uradoma o podelitvi domika. Namesto njega se sme s pogoji, navedenimi v §. 159., št. 1, imenovati za upravnika zdražitelj, ako predlaga to sam.

Doneski, ki pripadajo na čas pred dnevom domika, se morajo razdeliti po predpisih §§. 122. do 128.; ako se ustavi dražbeno postopanje, preden se konča, se razdelé doneski ne gledé na vmesno upravo na korist zdražitelju.

Ustanovitev dražbenih pogojev.

§. 162.

Ako ustrezajo po zahtevajočem upniku predloženi dražbeni pogoji zakonitim predpisom, jih mora izvršilna sodnija odobriti brez poprednje ustne razprave. Ako pa stavi zahtevajoči upnik po zakonu dopusten predlog, da naj se ustanove drugačni pogoji (§§. 147., 150., 151. in 152.), mora določiti izvršilna sodnija narok za ustanovitev dražbenih pogojev. K njemu je povabiti zavezanca, zahtevajočega upnika in vse osebe, katere imajo po izkazih, predloženih o tem sodniji, na nepremičnini stvarne pravice in bremena.

Za osebe, katerih previdoma ni moči povabiti o pravem času ali katere povabiti se je skušalo zastonj, mōra postaviti sodnija skrbnika, kateremu je vročiti povabilo. V kolikor se ni bati navskrižja koristi, se sme postaviti ista oseba za skrbnika več udeležencem. Oglasiti postavitev skrbnika z oklicem, ni potrebno.

Skrbnik namestuje osebo, za katero je postavljen, dokler ne pride ta sama ali ne imenuje sodniji drugega namestnika, ali dokler ne potrebujejo njene koristi več nadaljnega zastopanja.

§. 163.

Razpravo o dražbenih pogojih je dokončati, ako mogoče, brez prelozbe naroka; pri ti razpravi

smejo staviti vse povabljene osebe predloge, da naj se preмене nasvetovani dražbeni pogoji. Na podstavi posledkov razprave mora ustanoviti dražbene pogoje sodnija, oziraje se na predpise §§. 147. do 157.

Kadar se predlaga pri naroku, določenem za razpravo o dražbenih pogojih, ustavitev ali odložba dražbenega postopanja, tedaj se sme še le, ko se zavrne ta predlog, prestopiti k razpravi o dražbenih pogojih. Pretehtavši vse okoliščnosti, mora sodnija določiti, ali je čakati s sklepanjem o dražbenih pogojih, dokler ne zadobi zavrnilni sklep pravne moči.

Začasna ugotovitev stanu bremen.

§. 164.

V osmih dneh po obvestitvi o dovoljeni dražbi sme vsak upnik, čegar zastavnopravno zavarovani terjavščini gre prednost pred pravico zahtevajočega upnika do poplačila ali pred njega zastavno pravico, predlagati pri izvršilni sodniji začasno ugotovitev tistih terjavščin in bremen, ki imajo prednost pred pravico zahtevajočega upnika (začasna ugotovitev stanu bremen).

Zastran te ugotovitve mora sodnija, opravišci cenitev, določiti narok na kolikor moči kratek čas ter povabiti k njemu vse v §. 162. oznamene osebe. Ta narok se ne sme preložiti.

§. 165.

Začasna ustanovitev stanu bremen se opravi po zadnjem zemljiškoknjižnem stanu in pa po uradnih priobčilih in izkazih, predloženih sodniji o bremenih nepremičnine in o zahtevah in pravicah, na katere se bo previdoma ozirati pri razdelitvi izkupila. Kedor trdi pri ustni razpravi nepravost takih podatkov, ki so bistveni za ugotovitev stanu bremen, zlasti kedor pobija podatke o visokosti ali o vrstnem redu zahtev in bremen, ki bi jih bilo jemati pri tem v poštev, ali kedor zatrjuje, da so ona že nehala povsem ali deloma, mora najpozneje v petih dneh po naroku izkazati sodniji verjetnost svoje trditve, ker se sicer ugotovi stan bremen po vsebini zgoraj oznamenjenih spisov in z ozirom na vodila, navedena v §. 166.

§. 166.

V kolikor se iz ustne razprave ali iz sodnji predloženih spisov ne pokaže nič drugega, je ravnati pri začasni ugotovitvi stanu bremen s pogojnimi terjavščinami kakor z nepogojnimi, z rokovnimi pa kakor z dospelimi; pri zahtevah do ponavljajočih se oprav je vpostaviti sedanjó glavnično vrednost pravice doprejemkov. Obrestnim terjavščinam se morajo, v kolikor se ne pokaže iz ustne razprave ali iz predloženih spisov nič drugega, prišteti zastale obresti enega leta, in z isto omejitvijo je tudi pri pravicah do prejemanja ponavljajočih se oprav vpostaviti enoletni zastanek dospelih oprav. Vkupne hipoteke je vpostaviti pri vsaki nepremičnini po razmeri, omenjeni v §. 222., odstavku 2.; vendar je tedaj, kadar se prodajo po dražbi vse z vkupno hipoteko obremenjene nepremičnine, vzeti v podstavo zaračunu namesto ostankov razdelbnih mas določene cenilne vrednosti, kadar pa se prodajo samo nekatere vkupno zastavljene nepremičnine, davčne cenilne vrednosti vseh vkupno zastavljenih nepremičnin. Za to potrebne davčne podatke mora priskrbeti sodnija uradoma.

Terjavščine nedoločene visokosti je vpoštevati po navedenem najvišem znesku; na predznamovane terjavščine se je ozirati samo, ako še ni izteklo opravičevalni rok ali se je že začela opravičevalna pravda.

Bremena in pravice, katere mora prevzeti zdravitelj brez zaračuna na največi ponudek ali katere se morajo izbrisati po dokončanem dražbenem postopanju brez pravice do odškodbe (§. 150.), se izpuste pri začasni ugotovitvi stanu bremen.

§. 167.

Sklep, s katerim se začasno ugotovi stan bremen, je vročiti v osmih dneh po naroku predlagatelju in pa drugim k naroku povabljenim osebam v pismenem izdatku. Ugotovitev služi v podstavo za presojo dopustnosti upora zavoljo nedostatnega pokritja zastavnopravno zavarovanih zahtev (§. 190. nad.); ona ni obvezna za poznejšo razdelitev izkupila.

Zoper ugotovitev sme zglositi rekurz vsaka k naroku povabljena oseba.

Ob predložbi rekurza mora izvršilna sodnija naznaniti rekurni sodniji, za kateri dan je določen

dražbeni narok. Odločilo o rekurzu mora priti k izvršilni sodnji najpozneje tretji dan pred določenim dražbenim narokom; zoper to odločilo ni več rekurza.

§. 168.

Zavezanec in pa druge k naroku došle osebe, katere navedó pri razpravi vedoma kaj krivega, so odgovorne zahtevajočemu upniku za škodo, ki se mu prizadene s tem; mimo tega sme sodnija prisoditi tem osebam kazni zavoljo nagajivosti.

Predlog za povračilo škode sme staviti zahtevajoči upnik po dokončanem dražbenem postopanju pri izvršilni sodnji; sodnija mora ugotoviti škodo po svoji prepričanosti (§. 273. civilnega pravnega reda). Po pravnomočnosti sklepa sme predlagati zahtevajoči upnik pri izvršilni sodnji izvršbo zoper tistega, ki je dolžan povrniti škodo.

Dražbeni narok.

§. 169.

Po ustanovitvi dražbenih pogojev določi sodnija z javnim razglasom (oklicem) dražbeni narok.

Ta narok je določiti po izprevidu sodnije na dobo enega do dveh mesecev naprej. Med dovolitvijo dražbe in dražbenim narokom mora biti vsaj tri mesece časa; na zopetne dražbe in na vnovične dražbe vsled odreke domika (§. 188.) se ne uporablja to določilo.

Dokler ne zadobi dovolitev dražbe pravnomočnosti in dokler se ne ustanové pravnomočno dražbeni pogoji, se ne sme opraviti dražba.

Kadar še ni ob določi dražbenega naroka izteklo rok za izpodbijanje sklepa, ustanavljajočega dražbene pogoje, ali kadar še ni rešen rekurz, podan zoper ta sklep, tedaj se mora izvršilna sodnija pri določevanju dražbenega naroka, da se ta ne ovrè, primerno ozirati na to.

§. 170.

Dražbeni oklic mora obsegati:

1. razločno oznamenilo nepremičnine, ki jo je prodati po dražbi, s kratkim oznamenilom pritikline, ki jo je prodati ž njo, potem povedbo vrednosti nepremičnine in pritikline in pri dražbi nepremičninskih

deležev tudi povedbo velikosti deleža. Pri nepremičninah, ki niso vpisane v javni knjigi, je imenovati še tudi sedanjega posestnika nepremičnine;

2. čas in kraj dražbe in povedbo najmanjšega ponudka;

3. priobčilo, da se smejo dražbeni pogoji in nepremičnine se tikajoče listine, cenitveni zapisniki itd. pregledati pri izvršilni sodnji, ki jo je imenovati;

4. naznanilo, da se bodo izmed oseb, za katere so ustanovljene ta čas na nepremičnini pravice ali bremena ali se ustanové v teku dražbenega postopanja, obveščale o nadaljnih dogodkih dražbenega postopanja s posebno vročbo samo tiste, katere stanujejo v okolišu izvršilne sodnije ali imenujejo sodnji v sodnem kraju stanujočega pooblaščenca za vročbe, da pa se bodo dajali dogodki nadaljnjega postopanja vsem drugim osebam na znanje z nabitkom pri sodnji. Gledé javnih organov, oznamenjenih v §. 172., št. 1, se ne uporablja to zadnje določilo;

5. poziv, da je pravice na nepremičnini, katere bi delale dražbo nedopustno, oglašiti pri sodnji najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, ker bi se sicer ne mogle več uveljavljati glede te nepremičnine.

§. 171.

Izdatke dražbenega oklica je vročati zavezancu, zahtevajočemu upniku in vsem osebam, za katere so po izkazih, o tem predloženih sodnji, ustanovljene na nepremičnini ali na pravicah, ki se drže te nepremičnine, stvarne pravice in bremena ali za katere so vknjižene predkupne pravice. Kadar jamčijo za delne zadolžnice, slovoče na imetnika ali prenosne po nahrbtnici (indosamentu), zastavne pravice, in kadar je izdala te delne zadolžnice podjetba, ki je pod posebnim državnim nadzorom, tedaj se mora izdatek dražbenega oklica, namenjen podjetbi, vročiti v nadziranje poklicanemu organu (vladnemu komisarju).

Upniki, kateri imajo na nepremičnini zastavno-pravno zavarovane terjavščine, ne pa vkupnozastavni upniki in upniki s pogojnimi terjavščinami, se morajo hkratu pozvati, da naj izrečejo najpozneje osem dni pred dražbenim narokom, zahtevajo-li poravnavo svojih terjavščin s plačilom v gotovini ali so-li zadovoljni s tem, da prevzame dolg zdražitelj ter se ga

ob enem oprosti dosedanji dolžnik. Pri tem jim je naznaniti, da velja o tistem, ki ne zahteva najpozneje osem dni pred dražbenim narokom poravnave s plačilom v gotovini, da je zadovoljen s tem, da prevzame dolg zdražitelj ter se ga oprosti njegov prejšnji dolžnik; na poznejše zahtevanje poplačila v gotovini se je ozirati samo s privolitvijo zdražiteljevo.

Ako je zastavna pravica vpisana za terjatve, ki morejo nastati iz danega kredita, iz prevzetega opravljanja poslov ali iz naslova jamstva ali povračila škode, je mimo tega pozvati upnika, da naj najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe napove, do katerega zneska so mu nastale na podstavi dotičnega pravnega razmerja določene terjavščine proti zavezancu.

Te napovedi in izrecila je podati pri izvršilni sodnji pismeno ali pa ustno na zapisnik.

Dražbeni oklic se vroča po predpisih, merodajnih za vročanje tožeb. Ako se ne zdi izvršilni sodnji primerno, čakati z določitvijo dražbenega naroka do časa, ko zadobi dražbene pogoje ustanavljajoči sklep pravno moč, je združiti obvestilo o dražbenem naroku z obvestilom o dražbenih pogojih.

Dražbeni narok je mimo tega v občini, v kateri je nepremičnina, ki jo je prodati po dražbi, razglasiti tako, kakor je ondi navada.

§. 172.

Izdatke dražbenega oklica je vročati nadalje:

1. javnim organom, ki so poklicani v predpisovanje in izterjevanje davkov, doklad in drugih javnih davščin, katere je plačevati od nepremičnine;

2. ako je nepremičnina last javnemu nadzoru podvrženega društva ali take družbe ali zadrage ali ako se drže nepremičnine, ki jo je prodati po dražbi, na korist takim društvom, družbam ali za drugim terjatve ali pravice, vladnemu komisarju, postavljenemu za izvrševanje državnega nadzora;

3. ako je nepremičnina last javnega, državnemu nadzoru podvrženega zavoda, nadzornemu oblastvu.

ali ako spada nepremičnina h glavinski imovini občine ali okraja, deželnemu odboru;

4. ako je nepremičnina last zavoda, katerega je upravno oblastvo izreklo za javnega in občekoristnega, državnemu upravnemu oblastvu prve stopinje, v čegar uradnem okolšju je nepremičnina, ali ako je ta v mestu s svojim ustavom, političnemu deželnemu oblastvu.

V št. 1 oznamene javne organe je pozvati ob vročbi dražbenega oklica, da naj se gledé že zastavnopravno zavarovanih davkov, doklad, pristojbin in drugih javnih davščin po §. 171., odstavku 2., izjavijo o tem, kako je poravnati te zahteve, ter da naj vrhu tega najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe napovedo do tistega časa zastale, za nepremičnino plačne, s knjižnim vpisom ali zastavnim popisom še ne zavarovane davke, doklade, pristojbine in druge javne davščine z obrestmi in drugimi pripadki vred, ker bi se sicer poravnale te zadnje zahteve, ne gledé na prednost, ki jim sicer gre, iz razdelbne mase še le, ko bo popolnoma poplačan zahtevajoči upnik.

§. 173.

Izvršilna sodnija mora odrediti uradoma, da se določeni dražbeni narok zaznami v javni knjigi pri nepremičnini, katero je prodati po dražbi.

Osebam, katerim v korist se je pred to zaznambo zaprosila vknjižba stvarnih pravic in bremen ali predkupne pravice, je vročiti, ako jim še ni bila naznanjena dražba, izdatek dražbenega oklica (§. 171., odstavek 2. in 3.).

§. 174.

Za osebe, katerim se dražbeni oklic previdoma ne dá vročiti ali se je skušal vročiti brez uspeha, mora postaviti sodnija skrbnika, kateremu je vročiti izdatek (§. 162., odstavek 2. in 3.).

§. 175.

Sodnija se mora najpozneje štirinajst dni pred dražbenim narokom s presojo listin, katere so v dokaz razglašala in vročbe, prepričati, da so se izpolnili ukazi, dani zastran razglašala in vročbe

dražbenega oklica. Ako se zapazijo kaki pogreški, je naročiti potrebne poprave, dopolnitve in postavitve skrbnikov tako, da bo moči opraviti brez zadržka dražbo pri naroku, določenem za njo.

§. 176.

Zavezanec mora dovoliti v času med razglasom in opravo dražbe tistim, ki želé kupiti, ogled nepremičnine in njene pritikline.

Za ogled mora sodnija po predlogu, oziraje se kolikor moči na razmere zavezančeve in na potrebnosti nemočenega gospodarstva, ustanoviti določene dneve in ure. Čas za ogled je dati na znanje osebam, katere pregledujejo dražbene pogoje in druge listine (§. 170., št. 3).

§. 177.

Dražbeni narok je javen; opraviti ga je navadno v sodišču. Iz važnih vzrokov se sme dražba opraviti po predlogu tam, kjer je nepremičnina.

Pri naroku je mimo dražbenih pogojev razgrniti v pregled vse dražbenega postopanja se tika-joče listine, zlasti izpisek iz katastra, potrdila o davčnem znesku, zapisnike o opravljenih popisih in cenitvah in pa listine, ki so v izkaz opravljenih razglasov in vročeb.

Voditi narok in dražbo je posel sodnikov. Oni ima oblast, odrediti vse, kar je potrebno, da se vzdrži mir in red in zabranijo nedopustni dogovori, oplašbe in druge ovire ponudeb, ter izvršiti te odredbe siloma, če treba s pomočjo varnostnih organov. On odloča o vseh ugovorih in predlogih, ki jih podajajo med dražbo posamezni udeleženci, ne kraté tem osebam pravice, upreti se pozneje zoper podelitev domika.

§. 178.

Po oklicu stvari je pri dražbenem naroku na zahtevanje prebrati dražbene pogoje. Potem da sodnik na znanje:

1. visokost davkov, doklad, pristojbin in drugih javnih davščin s pripadki vred, katerih plačilo v gotovini se zahteva (§. 172., zadnji odstavek);

2. izjave, ki so jih oddali upniki glede poravnave svojih zahtev ali gledé tega, da prevzame dolg zdražitelj (§. 171., odstavek 2.);

3. visokost terjavščin, katere je oglašil upnik na podstavi kreditnega ali varščinskega razmerja (§. 171., odstavek 3.).

Na to mora sodnik, če je prašan, dati natančnejša pojasnila o dražbenih pogojih, o zneskih terjavščin, zavarovanih na nepremičnini, o bremenih, katera mora prevzeti zdražitelj in pa o vseh drugih razmerah nepremičnine, katero je prodati po dražbi, ako so té razvidne iz spisov. Naposled je oznaniti vrsto, po kateri se bo izklicevalo več nepremičnin ali nepremičninskih deležev istega zavezanca, ki se prodajo po dražbi pri istem naroku.

§. 179.

Nato je pozvati na dajanje ponudeb.

Na dajanje ponudeb je pozvati še le, ko preteče pol ure od časa, določenega za začetek naroka.

§. 180.

Zavezancu ni dopuščeno, dajati ponudbe niti v svojem niti v imenu koga drugega. Isto velja o narok vodečem sodniku, zapisnikarju in oklicavcu.

Ponudbe kakega namestnika je pripustiti samo tedaj, kadar je izkazana njegova pravica namestovanja z javnimi listinami ali z javno poverjenim pooblastilom. Te listine je pridržati pri sodnih spisih. Ako se izroči ta izkaz sodniku pred začetkom dražbe, sme on, če je kaj važnih vzrokov za to, po predlogu dovoliti, da se dá ime pooblastnikovo javno na znanje še le po dokončani dražbi.

Namestnikov zavezančevih ni pripustiti k dajanju ponudeb.

Ponudeb, katere ne ustrezajo ustanovljenim dražbenim pogojem, zlasti ponudeb takih oseb, ki niso položile v dražbenih pogojih zahtevane varščine, dasi niso bile oproščene tega, ni pripuščati.

Vsak ponudnik, čegar ponudbo je pripustil narok vodeči sodnik, je vezan na njo, dokler se ne dá viša ponudba. Ako se postopanje ustavi, se odveže ponudnik svoje dolžnosti.

§. 181.

Dražbo je nadaljevati, dokler se dajejo više ponudbe. Na zahtevanje enega ali več ponudnikov se sme dovoliti kratek čas za premislek.

Dražbo je končati, ako se navzlic dvakratnemu pozivu ne da v petih minutah po drugem pozivu več nobena viša ponudba. Sodnik mora opozoriti navzočne osebe na to.

Pred koncem dražbe mora narok vodeči sodnik še enkrat glasno dati na znanje zadnjo ponudbo. Sklep dražbe je oznaniti.

§. 182.

Po sklenjeni dražbi mora sodnik tiste osebe, ki so dražile, in pa vse navzočne, katere je bilo obvestiti po §§. 171. do 173. o dražbenem naroku, podučiti o vzrokih, iz katerih je dopuščeno, se upreti zoper podelitev domika, ter jih potem prašati, ali in iz katerih vzrokov zglase upor. Na upor zoper podelitev domika se gleda samo tedaj, kadar se je oglašil pri dražbenem naroku samem. Isto velja o navedbi dejanstev, s katerimi se namerja ovreči upor.

Na izjave, oddane po sklepu dražbenega zapisnika, na pridržke in nedoločne izjave in pa na upor, ki se opira na okolnosti, katere sene dotikajo pravice upornikove, ni gledati pri odločbi o podelitvi domika.

Podelitev domika.

§. 183.

Ako ni nobenega upora, je najboljšemu ponudniku, katerega ponudbo je spoznal sodnik za dopustno, podeliti domik precej pri dražbenem naroku s sklepom, ter je oznaniti ta sklep. Sklep je mimo tega vročiti v pismenem izdatku zavezancu, zahtevajočemu upniku in najboljšemu ponudniku v osmih dneh po dražbenem naroku.

V tem izdatku je oznameniti po dražbi prodano nepremičnino, na zdražitelja prehajajočo pritlikino, zdražitelja, ponudek, za katerega, in pogoje, s katerimi se je podelil domik. Pritiklina se sme navesti s sklicem na popisne in cenitvene zapisnike,

ki so pri sodniji, pogoji domika pa se smejo navesti s sklicem na sodno ustanovljene dražbene pogoje.

Podelitev domika je razglasiti v osmih dneh po dražbenem naroku z nabitkom na sodni tabli ter jo zaznamiti v javni knjigi (§. 72. obč. zemljiško-knjižnega zak.). V razglasilu o podelitvi domika je dati na znanje visokost doseženega največega ponudka, rok, v katerem se smejo podati nadponudbe, in najmanjši znesek dopustne nadponudbe.

Tisti, kogar je bilo obvestiti o dražbenem naroku, sme predlagati, da naj se uvrsti to razglasilo na njegove stroške v časnik, določen v deželi za uradne razglase.

Določila odstavka 3. in 4. se uporabljajo tudi tedaj, kadar se podeli domik po zavrnitvi zglasenega upora.

§. 184.

Upor zoper podelitev domika najboljšemu ponudniku se sme opirati samo na to:

1. da ni znašal rok med dnevom, katerega je bil določen dražbeni narok, in med dražbenim narokom niti en mesec;

2. da ni imelo oznanilo dražbenega naroka predpisane vsebine ali ni bilo objavljeno tako, kakor določa zakon;

3. da niso bile obveščene o dražbenem naroku vse osebe, katere se morajo obvestiti;

4. da se je dražbeno postopanje nadaljevalo ne gledé na kak sklep, storjen o njega ustavitvi;

5. da se ni gledalo pri dražbi na določila §§. 180. in 181. ali da se je zavrnil po nepravem kak ponudnik;

6. da se razlikujejo pogoji, s katerimi se je dala ponudba, od ustanovljenih dražbenih pogojev, ali da se ponudba, za katero se zahteva domik, ni smela po teh dražbenih pogojih pripustiti;

7. da nima najboljši ponudnik zmožnosti za sklep pogodbe ali za pridobitev nepremičnine, ki jo je prodati po dražbi, ali da je dal največjo ponudbo namestnik, ki se ni redno izkazal;

8. da ne zadostuje največja ponudba v to, da se popolnoma poravna zastavnopravno zavarovana, pred

zahtevajočim upnikom prednost imajoča terjavščina upirajočega se upnika s pripadki vred.

Za upor navedene vzroke je ugotoviti uradoma.

§. 185.

O oglašenem uporu je odločiti navadno s sklepom precej pri dražbenem naroku.

Kadar sodnik odreče domik vsled upora, tedaj mora, zaslišavši tiste navzočne osebe, katere je bilo obvestiti o dražbenem naroku, z ozirom na kakovost oglašenega pogreška odločiti o tem, je-li dražbo, če treba, odstranivši prej pogrešek, takoj obnoviti in nadaljevati, ali je-li določiti za opravo dražbe nov narok. V kolikor niso na poti vzroki upora, spoznanega za opravičenega, večejejo v prvem primeru ponudnike, ki so se udeležili sklenjene dražbe, njih prej dane, po nobeni večji ponudbi ne ovržene ponudbe.

Kadar ni moči odločiti o zglašenem uporu precej pri dražbenem naroku, tedaj je sklep, s katerim se odloča o uporu, v osmih dneh po dražbenem naroku najboljšemu ponudniku, zahtevajočemu upniku, zavezancu in pa vsem osebam, ki imajo sicer vsakikrat pravico do rekurza, vročiti v pismenem izdatku (§. 183., odstavek 2.).

§. 186.

Domik je odreči, ako se je zglašil utemeljen upor, ali ako se je pokazalo kako drugači, da je kaj v §. 184., št. 2, 3, 4, 6 in 7 omenjenih pogreškov.

Zavoljo okolnosti, navedene v §. 184., št. 3, ni odreči domika, ako so osebe, če tudi niso bile povabljene, vendar prišle k dražbenemu naroku ali poslale k njemu namestnika. Na nedostatek zakonite varščine in pa na manjkanje dokazila za pravico namestovanja ali na manjkanje pooblastila ni gledati vkljub uporu tedaj, kadar se odpravijo ti nedostatki pred odločbo o domiku s poznejšo položbo ali dopolnitvijo varščine ali pa s poznejšo predložbo v §. 180. oznamenjenih listin.

Odreko domika je zaznamiti v javni knjigi. Taka zaznamba ima ta posledek, da se tedaj, kadar bi se razveljavil sklep na viši stopinji, nanašajo pravni nasledki zaznambe o dražbi (§. 72. obč. zemljiškoknjižnega zak.) nazaj na čas, ko se je zaznamila odreka domika.

§. 187.

Sklep, s katerim se podeljuje domik, smejo izpodbijati z rekurzom samo tiste osebe, ki so bile navzočne pri dražbenem naroku in katere je bilo poprašati, ali zglašé upor. Izpodbijanje se sme opirati na kako v §. 184. navedeno okolnost ali na to, da se ne sklada domik z vsebino zapisnika, narejenega o dražbenem naroku, ali drugih spisov, na katere se je ozirati po predpisu tega zakona pri odločbi o domiku, ali da se nanaša največja ponudba na kako drugo nepremičnino. Vložiti rekurz zastran pogrškov, navedenih v §. 184., imajo pravico samo tiste osebe, katere so zglasile zastran teh pogrškov brez uspeha upor pri dražbenem naroku.

Oseba, katero oznameni sodnija kot zdražitelja, sme izpodbijati podelitev domika tudi tedaj, kadar bi ji sploh ne bila smela sodnija podeliti domika ali kadar bi ji ga bila morala podeliti z drugimi pogoji, ne pa s tistimi, ki so navedeni v izdatku sklepa o domiku.

Rekurz zoper odreko domika se sme opirati samo na to, da se ne sklada odreka z vsebino zapisnika, narejenega o dražbenem naroku, ali drugih spisov, na katere se je ozirati po predpisu tega zakona pri odločbi o domiku, ali pa da ni nobenega v tem zakonu navedenega vzroka za odreko. Podati tak rekurz nima pravice, kedor se je pri dražbenem naroku uprl zoper podelitev domika.

Rešitev rekurza je dati na znanje najboljšemu ponudniku, zahtevajočemu upniku in zavezancu, če tudi se oni niso pritožili.

Kar je po odločbi rekurza še nadalje potrebno, to odredi sodnija prve stopinje uradoma.

§. 188.

Ko zadobi sklep, s katerim se odreka domik, pravnomočnost, je vrniti najboljšemu ponudniku na njegovo zaprosbo varščino, ki jo je dal, ali v primeru §. 148., odstavka 2., razveljaviti zoper najboljšega ponudnika izdano prepoved ter izbrisati knjižni zaznamek.

Kadar je dopustna ponovna dražba, tedaj se določi po predlogu zahtevajočega upnika vnovič dražbeni narok. Ta predlog pa je podati pri izvršilni sodniji v enem mesecu, potem ko zadobi odreka domika pravnomočnost, ker bi se moralo sicer po

predlogu zavezančevem ustaviti dražbeno postopanje s to močjo, da ne sme zahtevajoči upnik zastran iste izvršljive terjavščine, dokler ne preteče pol leta, predlagati vnovične dražbe izvršilu podvržene nepremičnine. Te pravne nasledke je naznaniti zahtevajočemu upniku, kadar se mu daje na znanje odreka domika.

Novi dražbeni narok je določiti, držeč se predpisov o določbi in razglasitvi prvega dražbenega naroka, in pri njem je opraviti dražbo na podstavi dražbenih pogojev, ustanovljenih za prejšnji narok. Določilo §. 170., št. 4, velja tudi zastran razglasitve novega dražbenega naroka.

Ako se ne more dražba obnoviti po pravno-močni odreki domika, ustavi sodnija dražbeno postopanje.

§. 189.

S pravnomočno podelitvijo domika pridobljene pravice zdražiteljeve se ne smejo izpodbijati zato, ker se je razveljavil ali se pozneje razveljavi izvršilni naslov, na katerega se naslanja dovolitev prisilne dražbe.

Zdražitelj nima zavoljo nepravih povedeb, ki so bile v dražbenih pogojih ali v spisih, priobčenih pred dražbo o nepremičnini, prodani po dražbi, ali o nje pritiklini, nobene pravice do jamstva.

Posebna določila o uporabi zavoljo nedostatnega pokritja zastavnopravno zavarovanih zahtev.

§. 190.

Iz vzroka, navedenega v §. 184., št. 8, sme zglašiti upor vsak upnik, čegar zastavnopravno zavarovani terjavščini gre prednost pred poplačilno pravico ali pred zastavno pravico zahtevajočega upnika, v kolikor se je na podstavi predloga, podanega po §. 164., začasno ugotovil stan bremen.

Kadar zahteva več upnikov dražbeno postopanje, tedaj se smejo upreti samo tisti upniki, katerih zastavnopravno zavarovane terjavščine gredo pred zahtevajočim upnikom, imajočim najboljšo prednost.

Pri zopetni dražbi ni dopusten upor zavoljo nedostatnega pokritja zastavnopravno zavarovanih zahtev (§. 184., št. 8).

§. 191.

Preračunu, ali najde terjavščina domiku se upirajočega upnika v največem ponudku popolno pokritje, je vzeti v podstavo začasno ugotovitev stanu bremen (§§. 167. in 206.), oziraje se na davke, doklade, pristojbine in druge javne davščine s pripadki vred, zglashene za dražbeni narok, in pa na premembe, ki so se pozneje morda še primerile in vpisale v zemljiško knjigo.

O uporu, zglasenem po §. 184., št. 8, je odločiti vselej takoj pri dražbenem naroku.

Za to, ker se je gledalo na tak upor ali ker se je ta zavrnil, se ne sme izpodbijati odločba o domiku.

§. 192.

Upor se sme ovreči s tem, da najboljši ponudnik ali tisti, ki je ponudil za njim največ pri dražbenem naroku, izjavi takoj pri naroku, da je voljen, pridobiti nepremičnino za največi ponudek s tistim zneskom vred, ki še manjka do popolnega pokritja upirajočega se upnika. Ako ponudita toliko obe osebi, je podeliti domik najboljšemu ponudniku.

§. 193.

Kadar se vsled upora odreče domik, tedaj je, ko zadobi sklep pravnomočnost, uradoma ustaviti dražbeno postopanje. Zahtevajoči upnik nima v tem primeru pravice do povračila stroškov za dražbeno postopanje; če je več zahtevajočih upnikov, morajo ti plačati stroške po razmerju svojih terjavščin.

Zapisnik o dražbenem naroku.

§. 194.

Zapisnik, ki ga je narediti o dražbenem naroku, mora obsegati zlasti:

1. ime sodnika, zapisnikarja in tistih navzočih oseb, katere je bilo obvestiti o dražbenem naroku;

2. čas, kedaj se je narok začel, kedaj je sodnik pozval navzočne osebe, dajati ponudbe, in kedaj je sklenil dražbo;

3. imena ponudnikov in varščino, katero je dal vsak izmed njih;

4. vse ponudbe, ki so se pri dražbi stavile, pri-pustile ali po sodniku zavrnille;

5. pri naroku oznanjeno odločilo o domiku;

6. ako se zglase upori zoper podelitev domika, imena upirajočih se oseb, za upor navedene vzroke, navedene dokaze in stanje stvari, ki se pokaže iz izjav udeležencev;

7. povedbo, da se je vrnila ponudnikom varščina.

Zapisnik morajo podpisati osebe, katere so sodelovale na dražbi kot ponudniki ali so se uprle zoper domik. Ako se kedo brani podpisati, je to izpričati v dodatku k zapisniku s povedbo vzroka, ki se navaja za to.

Najboljši ponudnik mora podpisati tudi dražbene pogoje, ki so pri sodnji.

Nadponudba.

§. 195.

Kadar največa ponudba, za katero se je podelil domik, ne doseže treh četrti cenilne vrednosti nepremičnine in pritikline, tedaj se sme vzeti dražbi moč z nadponudbo.

Na tako nadponudbo se je ozirati, ako ni nadponudniku na poti noben zadržek, ki ga izključuje od draženja pri dražbenem naroku, in ako on izreče, da je voljen plačati ceno, presegajočo prejšnji največi ponudek vsaj za četrtino, ter izpolniti dražbene pogoje, ustanovljene za prejšnjo dražbo.

§. 196.

Nadponudbo je podati pri izvršilni sodnji v štirinajstih dneh po razglasu o podelitvi domika (§. 183., odstavek 3. in 5.). Hkratu je dokazati sodnji, da je nadponudnik zavaroval četrti del kupne cene, ki jo ponuja on, položivši pri sodnji ali pri beležniku gotove denarje ali take vrednostne papirje domače dežele, v katerih se sme dajati varščina pri sodnjah.

Umakniti nadponudbo ni dopustno.

§. 197.

O vsaki nadponudbi je obvestiti zdražitelja. On sme ovreči podane nadponudbe s tem, da zviša

v treh dneh, odkar se mu je priobčila zadnja o pravem času došla nadponudba, svojo največo ponudbo na znesek največe nadponudbe. Izjavo o tem je oddati pri izvršilni sodnji s pravnim spisom ali pa ustno na zapisnik; brž ko je došel spis k izvršilni sodnji ali se je sklenil zapisnik, se ne sme več umakniti izjava.

§. 198.

Po preteku roka, določenega za izjavo zdražitelja, mora izvršilna sodnja sklepati o sprejemu došlih nadponudeb. Ako zviša zdražitelj največo ponudbo po zmislu §. 197., je zavrniti vse nadponudbe. Sicer je med več nadponudniki pripustiti tistega, ki je ponudil največo ceno; ako so nadponudbe enake, je sprejeti tisto, ki je došla prej.

Zdražitelj, nadponudnik, zahtevajoči upnik, zavezanec in pa vse osebe, katere so vložile rekurz zoper domik, podeljen pred podajo nadponudbe, se morajo obvestiti o odločbi ter jo smejo izpodbijati z rekurzom. Ako ne izpodbijajo sodnega sprejema nadponudbe tiste osebe, katere so podale rekurz zoper podelitev domika, velja ta rekurz za umaknjenega.

§. 199.

Ko zadobi sodni sprejem nadponudbe pravno moč, izgubi prejšnja dražba veljavnost. Sodnja mora uradoma razveljaviti prejšnji domik ter mora podeliti domik nadponudniku. Ta sklep je v osmih dneh po pravnomočnem sprejemu nadponudbe vročiti v pismenem izdatku (§. 183., odstavek 2.) nadponudniku, čegar nadponudba je bila sprejeta, zavezanec, zahtevajočemu upniku in prejšnjemu zdražitelju. V istem roku je razglasiti podelitev domika z nabitkom na sodni tabli in jo je zaznamiti v javni knjigi; ta zaznamba ima isto pravno moč, kakor zaznamba dražbe (§. 72. obč. zemljiškoknjižnega zak.). Zoper sklep, s katerim se podeli domik, ni več dopustna nadaljna nadponudba.

Nadponudnik, čegar nadponudba je bila sprejeta, velja od dneva, katerega se mu podeli domik, za zdražitelja ter mora izpolniti vse po predpisih tega zakona in po dražbenih pogojih zdražitelju naložene dolžnosti, nasproti pa ima od istega dne pravico do vseh užitkov, ki gredo po predpisih tega zakona ali po dražbenih pogojih od dneva podeljenega domika zdražitelju.

Pri sodnji hranjeno varščino prejšnjega zdražitelja z nabranimi obrestmi vred, po njem že po-

ložena odplačila največega ponudka s naraslimi obrestmi vred in pa denarje in vrednostne papirje, ki so jih položili nepripuščeni nadponudniki, je vrniti; gledé hipotečnih terjavščin, namenjenih za varščino, je ravnati po §. 188., odstavku 1.

Po §. 158. dovoljena začasna uprava nepremičnine se opravlja od podelitve domika na korist nadponudniku. Ako je bila nepremičnina že izročena zdražitelju, mora izvršilna sodnja ukazati uradoma začasno upravo (§§. 159. nad.)

Ustavitev in odložba dražbenega postopanja.

§. 200.

Mimo primerov, sicer oznamenjenih v tem zakonu, je ustaviti dražbeno postopanje s sklepom:

1. kadar hoče kedo drugi, davši primerno varščino, prevzeti nepremičnino po taki ceni, ki presega njeno cenilno vrednost vsaj za četrtnino, in hkratu izreče, da je voljen, prevzeti brez zaračuna na to ceno vsa bremena, ki so bila ob določi cenilne vrednosti vzeta v pošteb kot nadalje veljavna, in plačati vse stroške, ki gredo na zavezanca, če privole namreč v to ponudbo na največi ponudek zavrnjene osebe, ki so došle k razpravi o nji in katerih zahteve niso brez vsega dvoma popolnoma pokrite s prevzemno ceno; upor zavezančev ni na poti sodnijski odobritvi predloga, vendar je zaslišati pred odločbo zavezanca; za razdelbo prevzemne cene in pa za vpise in izbrise, ki jih je opraviti vsled take prevzetbe, veljajo predpisi §§. 209. do 237.;

2. kadar odkupi zastavni upnik izvršljivo terjavščino, zavoljo katere se je dovolila dražba, in povrne ob enem vse zavezanca zadevajoče stroške ter predlaga ustavitev dražbe; tak predlog sme staviti tudi zahtevajoči upnik, kateri odkupi terjavščine vseh drugih zahtevajočih upnikov in povrne vse zavezanca zadevajoče stroške;

3. kadar odstopi zahtevajoči upnik od nadaljevanja izvršbe pred začetkom dražbe; zastran izvršljive terjavščine zahtevajočega upnika se ne sme predlagati nova dražba, dokler ne preteče od ustavitve pol leta;

4. kadar ponudi zavezanec pred začetkom dražbe vsem zahtevajočim upnikom polno poplačilo

njih izvršljivih terjavščin s pripadki vred in pa plačilo do tega časa nabranih stroškov dražbenega postopanja ter izroči za to potrebne denarne zneske sodniku, ki vodi dražbeni narok, ali pa jih položi pri sodnji in predlaga ustavitev; v kolikor niso stroški dražbenega postopanja še določeni, je izročiti v njih založbo kot varščino znesek, ki ga določi sodnik.

§. 201.

Po predlogu zavezanca se sme ukazati s sklepom namesto dražbenega postopanja prisilna uprava nepremičnine v korist izvršljivi terjavščini zahtevajočega upnika ter odložiti dražbeno postopanje, ako poprečni letni donosni prebitek iz gospodarstva nepremičnine, ki jo je prodati po dražbi, zadostuje v to, da se založijo tiste letnine ali druga glavnična plačila na odbitek s tekočimi obrestmi vred, ki so bile dogovorjene med upnikom in dolžnikom ob sklepu dolžnega razmerja ali pozneje.

Isto se sme zgoditi po predlogu zavezančevem, če ni bila sicer dogovorjena razdolžba izvršljive terjavščine v obrokih, pa se da razdolžiti terjavščina s pripadki vred v enem letu iz donosnih prebitkov, ki jih je pričakovati.

§. 202.

Predlogi za odložbo dražbenega postopanja, ki se opirajo na §. 201., se morajo podati, ker bi se sicer ne pripustili, v štirinajstih dneh po tem, ko se je naznanila zavezancu dovolitev dražbe. Predloge za ustavitev po §. 200., št. 1, kateri se ne podajo vsaj osem dni pred določenim dražbenim narokom, je zavrniti brez nadaljnega postopanja.

Ako še ni bilo ob času, ko se poda predlog za ustavitev ali odložbo, cenitve, sme izvršilna sodnija, da ne bo previdoma nepotrebnih stroškov, po predlogu ali uradoma odrediti, da naj ne bo cenitve, dokler se ne odloči o predlogu.

§. 203.

K ustni razpravi o predlogu za ustavitev, podanem po §. 200., št. 1 in 2, ali o predlogu za odložbo po §. 201. je povabiti predlagatelja, zavezanca, zahtevajočega upnika in pa vse tiste na izkupilo zavrnjene osebe, katerih pravic in zahtev se tiče po stanju stvari odločba o predlogu.

Ako se zavrne predlog, mora plačati predlagatelj stroške razprave in pozvedeb, ki so potrebne vsled njegovega predloga.

O predlogih za ustavitev po §. 200., št. 3 in 4, je odločati brez usne razprave.

§. 204.

Ako se stavi predlog za prevzetbo nepremičnine (§. 200., št. 1), je dražbeno postopanje, brž ko spozna sodnija, da je varščina, ki jo da predlagatelj, zadostna, odložiti gledé nepremičnine, ki jo je prevzeti. Ne kraté vseh zahtev, ki se pokazujejo iz odobrene prevzetbe zoper predlagatelja, zapade dana varščina v korist razdelbni masi, ako odlašá predlagatelj po odobritvi predloga plačati prevzemno ceno in stroške. Zastran izterjave prevzemne cene z obrestmi vred veljajo določila §. 155., odstavek 2.

Ko se odobri prevzetba in se poplača prevzemna cena s pripadki vred, mora ustaviti sodnija dražbeno postopanje. Ako se odlašá plačilo prevzemne cene, je obnoviti odloženo dražbeno postopanje po predlogu ali uradoma.

§. 205.

O vsaki ustavitvi ali odložbi dražbenega postopanja je mimo zavezanca obvestiti posebe zahtevajočega upnika, v §. 172., št. 1, oznamenjene javne organe in pa vse druge osebe, katere je po predpisih tega zakona obvestiti o dogodkih dražbenega postopanja vsakikrat z vročbo pismeno izdanih sklepov. Zahtevajočega upnika, v čegar korist se je zaznamila v javni knjigi uvedba dražbenega postopanja (§. 134.), je obvestiti hkratu o pravicah, ki mu gredo po §. 208., in o roku, v katerem mora izvrševati te pravice.

Po oznanitvi dražbenega naroka se mora mimo tega ustavitev ali odložba razglasiti javno tako, kakor določitev dražbenega naroka.

§. 206.

Kadar se postopanje ustavi ali odloži iz vzroka, kateri ne velja enako proti vsem upnikom, ki zahtevajo dražbeno postopanje (§§. 35. do 38., 39., 40.,

145., 188., 200., št. 3, 201.), tedaj mora sodnija, ko priobči sklep o ustavitvi ali odložbi, pozvati druge zahtevajoče upnike, da naj izrečejo v štirinajstih dneh, da bodo nadaljevali dražbeno postopanje, ker bi sicer pravni nasledki, združeni v posameznem primeru z ustavitvijo ali odložbo, zadeli tudi nje.

Kadar ne obsega opravljena ugotovitev stanu bremen vsled izločbe kakega zahtevajočega upnika več vseh tistih terjavščin in bremen, ki gredo pred zahtevajočim upnikom, imajočim najboljšo prednost, tedaj mora izvršilna sodnija ugotoviti manjkajoče postavke uradoma o pravem času pred dražbenim narokom. To dopolnitev opravi sodnija, držeč se predpisov §§. 165. in 166., s sklepom na podstavi zaslische zavezanca, zahtevajočega upnika in pred tem prednost imajočih upravičencev, na katerih zahteve in pravice se ni gledalo ob prejšnji ugotovitvi stanu bremen.

Zoper ta sklep ni rekurza. Zahtevajoči upnik sme pa izpodbijati z rekurzom odreko domika, ako se opira ta na upor, zglašen po §. 184., št. 8, in se je stan bremen preračunal previsoko vsled tega, ker so se kako prekršili ob njega dopolnitvi predpisi §§. 165. in 166.

§. 207.

Po preteku štirinajstih dni, odkar se je pravnomočno ustavilo dražbeno postopanje, mora izvršilna sodnija naročiti uradoma izbris vseh tega dražbenega postopanja se tikajočih knjižnih zaznamkov. O pravnomočni ustavitvi je obvestiti tudi upravnika nepremičnine, postavljenega po §§. 158. ali 199.

Kadar se ustavi dražbeno postopanje samo gledé enega ali nekaterih upnikov, pa se hkratu nadaljuje v korist drugim upnikom, tedaj je izbrisati samo tiste knjižne zaznamke, ki so vpisani v korist upniku, ki se izloči iz dražbenega postopanja.

§. 208.

V roku, omenjenem v §. 207., odstavku 1., smejo vsi upniki, katerim na korist se je v javni knjigi zaznamila uvedba dražbenega postopanja (§. 134.), staviti pri izvršilni sodniji predlog, da naj se v vrstnem redu te zaznambe vknjiži za njih

izvršljive terjavščine zastavna pravica na nepremičnini, ki se je podvrgla izvršbi.

Za dovolitev in opravo te vknjižbe veljajo določila občnega zemljiškoknjižnega zakona z dne 25. julija 1871. l. (drž. zak. št. 95) z razločkom, predpisanim v §. 88., št. 2, tega zakona. Taki vknjižbi zastavne pravice ni na poti, da je med tem zavezanec nepremičnino oddal ali obremenil.

Nasproti ni ugoditi po odstavku 1. stavljeneemu predlogu, ako se je ustavilo dražbeno postopanje zavoljo tega, ker je izvršilno postopanje v korist določeni terjavščini sploh nedopustno, ker se je izvršilni naslov pravnomočno razveljavil ali se je o njem izreklo, da nima moči, ali ker se je zahteva, katero je izvršiti, poravnala ali pa pravnomočno odsodila upniku.

Razdelitev izkupila.

§. 209.

Najpozneje po popolni poravnavi izkupila mora sodnija določiti za razdelitev izkupila uradoma ali po predlogu narok. Staviti tak predlog, imajo mimo zdražitelja pravico vse tiste osebe, katere smejo po §. 154. zahtevati zopetno dražbo nepremičnine.

K naroku je mimo zavezanca in javnih organov, oznamenjenih v §. 172., št. 1, povabiti zahtevajočega upnika in vse osebe, katere imajo po izkazih, predloženih sodniji, stvarne pravice in bremen na nepremičnini, prodani po dražbi, ali na pravicah, ki se drže te nepremičnine.

Zdražitelju je naznaniti določitev naroka s tem pristavkom, da mu je dano na voljo, priti k njemu ali ne.

Določitev naroka je razglasiti mimo tega z nabitkom na sodni tabli. Med nabitkom pri sodniji in med narokom mora biti vsaj štirinajst dni časa.

§. 210.

Osebe, zavrnjene s svojimi zahtevami na izkupilo, je pozvati v povabilu, da naj napovedó svoje zahteve v glavnici, obrestih, ponavljajočih se opravah, stroških in drugih postranskih terjavščinah pred narokom ali pri naroku ter predložijo najpozneje pri naroku v izvorniku ali v poverjenem

prepisu za potrdbno svojih zahtev potrebne listine, če bi te ne bile pri sodnji, ker bi se sicer gledalo pri razdelitvi na njih zahteve samo v toliko, v kolikor je iz javne knjige, iz rubežnih in drugih izvršilnih spisov razvidno, da so po pravu veljavne in za poplačilo primerne.

§. 211.

Pri služnostih, izgovorjenih preživitkih in drugih stvarnih bremenih, pri vknjiženih najemnih ali zakupnih pravicah in drugih pravicah in bremenih, katerih ni po dražbenih pogojih in po posledku dražbe dolžan prevzeti zdražitelj, je povedati znesek odškodnine, zahtevane za to, ker se te pravice in ta bremena ne preodkazejo na izkupilo, pri zastavno-pravno zavarovanih terjavščinah pa, ki morda nastanejo iz danega kredita, iz prevzetega opravljanja poslov ali iz naslova jamstva ali povračila škode, tisti znesek, s katerim se zahteva poplačilo, če se ni napovedal ta znesek že za dražbeni narok.

Kedor je voljan, odreči se svoji zavarovani pravici do prihodkov (rent) in drugih ponavljajočih se oprav in plačil proti določenemu glavnícnemu znesku, mora oznameniti ta znesek.

Ako ni po dražbi prodana nepremičnina vpisana v javno knjigo, in zlasti tam, kjer se pišejo ingrosacijske knjige, morajo povedati zastavni upniki vrstni red zatrjevanje svoje zastavne pravice, označevši čas, od katerega naprej zahtevajo zastavno pravico.

Ko je narok za razdelitev končan, je nedopustno, dopolniti napoved.

§. 212.

Pri naroku morajo razpravljati osebe, ki so prišle, o zahtevah, na katere je gledati pri razdelitvi izkupila, in o vrsti, po kateri jih je poplačati. Ako je prišel zavezanec k naroku, mora dati vsa po sodnji ali kaki navzočnim oseb zahtevana pojasnila, ki so potrebna za pretes pravosti in vrstnega reda zahtev, katere je poravnati iz izkupila.

Zahtev, katere bi, celo če bi odpadle kake prednost imajoče izpodbijane zahteve, ne prišle na vrsto za poravnavo iz dražbenega izkupila, ni privzeti v razpravo.

Ako se ne dá razprava končati istega dne, je odrediti njeno nadaljevanje na kak bližnji dan ter oznaniti to navzočnim osebam, ko se razprava pretrga. Vnovič povabiti v §. 209. oznamenjene osebe ni potrebno.

§. 213.

Zoper to, da se jemlje ozir na napovedane ali iz javnih knjig, rubežnih in drugih izvršilnih spisov razvidne zahteve pri razdelitvi, zoper visokost zneskov, zahtevanih v glavnici in pripadkih, in zoper vrstni red, zahtevan za posamezne terjavščine, se smejo upreti vsi k naroku došli upravičenci, kateri bi, ako bi odpadla izpodbijana pravica, utegnili priti na vrsto za poravnavo svojih zahtev iz dražbenega izkupila; pravico upora imajo s tem pogojem zlasti tudi podzastavni upniki. Zavezanec se sme upreti samo zoper to, če se jemlje ozir na take zahteve, za katere ni izvršilnega naslova.

Ako se oglasi upor, mora razpravo vodeči sodnik kolikor moči skrbeti za to, da se doseže dogovor. Kadar se ne doseže tak dogovor, tedaj je pojasniti vse za odločbo sodnije merodajne okolnosti z zaslišbo navzočnih oseb, katere zadeva dotični upor.

Zapisnik, ki ga je narediti o naroku, mora obsegati bistveno vsebino po udeležencih oddanih, za razdelitev odločilnih izjav.

§. 214.

Po posledkih te razprave je na podstavi podanih napovedeb, spisov dražbenega postopanja in knjižnih izpiskov, dopolnjenih do dneva, katerega se je zaznamila podelitev domika, storiti sklep o razdelitvi.

V kolikor so se v posameznem primeru dotične upravičene osebe dogovorile, se opravi razdelitev po tem dogovoru; sicer pa se je ravnati po nastopnih predpisih.

Razdelbna masa.

§. 215.

Razdelbno maso sestavljajo:

1. največi ponudek ali nadponudek, zneski, dani v zvišbo največega ponudka (§§. 192. in 197.), in njih obresti, v kolikor ne pripadejo te obresti po predpisih tega zakona ali po dražbenih pogojih zdražitelju;

2. doneski začasne uprave, odrejene med dražbenim postopanjem (§. 159., št. 4);

3. varščina mudnega zdražitelja in odplačila največega ponudka, ki jih je on položil, v kolikor pripa-

dajo po predpisih tega zakona ali po dražbenih pogojih razdelbni masi, in pa druga povračila, ki jih je dal zdražitelj, ž njih obrestmi vred (§. 155);

4. povračila, ki jih je dal zdražitelj po §. 157., in vsi drugi zneski, ki se stekajo po predpisih tega zakona v razdelbno maso.

Splošna vodila za razdelitev.

§. 216.

Iz razdelbne mase se morajo poravnati po nastopnem vrstnem redu:

1. ako se je odredila med dražbenim postopanjem uprava v korist osebam, zavrženim na izkupilo, v §. 120., št. 4, oznamenjeni stroški in predplačila;

2. v kolikor se ne uporablja vsled prepozne napovedbe določilo §. 172., zadnjega odstavka, iz zadnjih treh let pred dnevom podeljenega domika zastali, od nepremičnine plačni davki z dokladami vred, pristojbine za prenos imovine in druge od nepremičnine plačne javne davščine, ki imajo po veljajočih predpisih zakonito zastavno ali prednostno pravico, in pa ne dalje kakor tri leta zastale zamudne obresti teh davkov in davščin, doklade namreč v istem vrstnem redu kakor davki in davščine, ki so v podstavo njih odmeri;

3. iz zadnjega polletja pred dnevom podeljenega domika zastali zneski mezde za posle in dni-narje, uporabljane pri obdelovanju zemljišča, namenjenega za gozdarstvo ali kmetijstvo;

4. na nepremičnini zastavnopravno zavarovane terjavščine, všteti zastavnopravno zavarovane davčne in pristojbinske terjavščine, ne zastavnopravno zavarovana terjavščina zahtevajočega upnika, založba za služnosti, izgovorjene preživitke in druga stvarna bremena, katere prevzame zdražitelj v zaračun na največji ponudek, in pa zahteve odškodbe za vknjižene najemne ali zakupne pravice ter za druge pravice in bremena, katerih ni zdražitelj po dražbenih pogojih in po posledku dražbe prevzeti dolžan, vse to po vrstnem redu dotičnih knjižnih vpisov ali po času opravljenih zastavnih popisov in drugih izkazanih dejanj, s katerimi se ustanavljajo pravice.

Sodno določeni pravdni in izvršilni stroški, ki so nastali po uveljavljanju kake v št. 2 do 4 navedene zahteve, in ne dlje kakor tri leta pred dnevom podeljenega domika zastale, po pogodbi ali po zakonu pristojne obresti, rente, preživnine in

druge ponavljajoče se oprave imajo isto prednost, kakor glavnica ali pravice do prejemkov. Enaka prednost kakor glavnici pristoji tudi zahtevam iz pogodbe, sklenjene za primer, da se vrne pred časom knjižno zavarovana terjavščina. Kadar je razdelbna masa nezadostna za vse to, tedaj je poravnati te pripadke pred glavnico.

§. 217.

Ako ni razdelbna masa popolnoma pošla po dosedaj navedenih opravah, je poravnati iz nje:

1. dlje kakor tri leta zastale, od nepremičnine plačne davke z dokladami vred, pristojbine za prenos imovine, in druge od nepremičnine plačne javne davščine, ki imajo po veljajočih predpisih zakonito zastavno pravico;

2. za temi dlje kakor tri leta zastale, iz pogodbe ali iz zakona dolžne obresti, rente, preživnine in druge ponavljajoče se oprave, v kolikor jim gre zastavna pravica, po prednosti glavnice ali pravic do prejemkov.

Po poravnavi vseh teh zahtev preostajajoči del razdelbne mase je izročiti zavezanec.

Posebna določila.

§. 218.

Kadar je razdelbna masa nezadostna, je poravnati isti vrstni red imajoče zahteve s pripadki vred po razmeri njih skupnih zneskov.

S knjižno vpisanim odstopom prednosti stopi hipotečna terjavščina, kateri se odstopi prednost, na mesto hipotečne terjavščine, ki se ji je umaknila. Ako je terjavščina, ki je stopila na višo stopinjo, večja kakor terjavščina, ki se je umaknila, ima ona, če niso dogovorile stranke nič drugega, tudi na prvotnem mestu prednost pred terjavščino, ki se je umaknila.

Terjavščine, za katerih izterjavo se je pred uvedbo dražbenega postopanja ukazala prisilna uprava nepremičnine, pridejo na vrsto za poravnavo iz razdelbne mase po vrstnem redu, ki pristoji po §. 104. pravici upnikovi do poplačila, če tudi ni ta upnik na nepremičnini niti zastavnopravno zavarovan, niti ni pristopil k dražbenemu postopanju.

§. 219.

Zastavnopravno zavarovane zahteve do letnih rent, preživnin in drugih ponavljajočih se plačil

se poravnajo iz razdelbne mase tako, da se plačajo najprej do dneva podeljenega domika zastale oprave (§§. 216. in 217.), potem pa naloži obrestonosno glavnica, ki je potrebna, da se poravnajo iz njenih obresti oprave, katere dospó za plačilo od dneva podeljenega domika.

Glavnico, ki se oprosti s tem, da neha pravica do prejemkov, je preodkazati, v kolikor je to mogoče, že naprej po meri prednosti dotičnih zahtev tistim upravičencem, katerih zahteve ne dosežejo polne poravnave iz razdelbne mase, in če bi takih ne bilo, zavezancu.

§. 220.

Zastavnopravno zavarovane terjavščine z razveznim pogojem je poravnati z odkazom gotovega zneska, ki pride na terjavščino po §§. 216. in 217.; upnik mora zavarovati povračilo prejemka za primer, da nastopi pogoj.

Kadar se upnik brani, dati varščino, tedaj je obrestonosno naložiti za poplačilo potrebni znesek, dokler ni gotovo, da ne nastopi pogoj. Do tega časa tekoče obresti je odkazati pogojno upravičenemu upniku kot nadomestek obresti, ki mu gredó po pogodbi, če pa je terjavščina brezobrestna, upravičencem, ki ne dobé več polnega plačila iz razdelbne mase, po vrstnem redu njih zahtev, ali če bi takih oseb ne bilo, zavezancu. Šteje se pa, da se upnik brani, ne bilo, zavezancu. Šteje se pa, da se upnik brani, dati varščino, ako je ne ponudi najpozneje pri zadnjem razdelbnem naroku, ali ako ne dá o pravem času ponujene varščine prej, ko zadobi sklep o razdelitvi pravnomočnost.

V obeh primerih se je pri razdelitvi primerno ozirati na to, ali je nastopil pogoj po zmislu §. 219., odstavka 2.

S terjavščinami, gledé katerih je vpisana v javni knjigi zaznamba začetega spora ali zaznamba tožbe za izbris, je ravnati kakor s terjavščinami z razveznim pogojem.

§. 221.

Zneske, kateri pridejo iz razdelbne mase, ko se v gotovini poplačajo pripadki, ki gredó upniku po §§. 216. in 217., na zastavnopravno zavarovane terjavščine z odloživim pogojem, je naložiti obrestonosno, dokler ne nastopi pogoj.

Obresti je odkazati pogojno upravičenemu upniku, če pa temu ne pristoji prejemanje obresti,

osebam, imenovanim v §. 220., odstavku 2. Za uporabo glavnice, ki se oprosti, veljajo predpisi §. 219., odstavka 2.

§. 222.

Terjavščine, za katere je dana vkupna hipoteka, se poplačajo iz razdelbne mase v gotovini (§§. 216. in 217.).

Kadar se prodajo po dražbi vse nepremičnine, ki jamčijo za isto terjavščino nerazdelno, tedaj morajo posamezne razdelbne mase prispevati k plačilu terjavščine s tistim delnim zneskom, kateri je proti terjavščini s pripadki vred v taki razmeri, kakor je pri vsaki posamezni nepremičnini po plačilu prednost imajočih zahtev ostajajoči prebitek razdelbne mase proti vsoti vseh teh prebitkov.

Kadar zahteva upnik plačilo v drugačni razmeri, tedaj smejo zadaj stoječi upravičenci, ki dobe vsled tega manj, kakor če bi bil upnik vzel plačilo po odstavku 2. iz vseh po dražbi prodanih nepremičnin, zahtevati, da naj se iz posameznih razdelbnih mas tisti znesek, kateri bi bil po razdelitvi, omenjeni v odstavku 2., pripadal na nerazdelno jamčečo terjavščino, oddá njim v toliko, v kolikor je to potrebno v pokritje njih primanjkljaja.

Kadar se ne prodajo po dražbi vse vkupno jamčeče nepremičnine, tedaj je za preračun povračila, ki gre zadaj stoječim upravičencem namesto ostalih zneskov posameznih razdelbnih mas, vzeti v podstavo davčne cenilne vrednosti vseh nerazdelno jamčečih nepremičnin. Podrobnejša določila o ugotovitvi davčne cenilne vrednosti se izdajo z ukazom. Povračilno pravico zadaj stoječih upravičencev je v tem primeru vknjižiti njim v korist na dražboma ne prodanih, skupno jamčečih nepremičninah v vrstnem redu popolnoma ali deloma razdolžene terjavščine poplačanega vkupnozastavnega upnika, katero je ob enem izbrisati. To vknjižbo odredi sodnija po predlogu.

§. 223.

Vse druge zastavnopravno zavarovane terjavščine, vštévši zastavnopravno zavarovane davčne in pristojbinske terjavščine, je poravnati, če se ni zahtevalo njih plačilo v gotovini najpozneje osem dni pred dražbenim narokom, s tem, da se prevzame dolg v zaračun na največi ponudek. Upniki, ki so zahtevali plačilo v gotovini o pravem času, smejo odstopiti od te zahteve med razdelbnim narokom

ter izjaviti, da so zadovoljni, če prevzame dolg zdražitelj in se ga oprostí njih prejšnji dolžnik.

Ob poravnavi zastavnopravno zavarovanih terjavščin s prevzetbo je samó do dneva podeljenega domika zastale obresti in pa druge pripadke (§§. 216. in 217.) poravnati s plačilom v gotovini iz razdelbne mase.

Kadar se zahteva poravnava brezobrestnih rokovnih terjavščin v gotovini, tedaj je iz razdelbne mase na terjavščino pripadajoči znesek za čas, dokler ne dospe terjavščina za plačilo, naložiti na obresti. Do dneva dospelosti tekoče obresti je odkazati po vrstnem redu dotičnih zahtev upravičencem, kateri ne dobe več polnega plačila iz razdelbne mase, če bi pa ne bilo takih upravičencev, je odkazati te obresti zavezancu.

Za brezobrestne rokovne terjavščine, ki se prevzamejo v zaračun na največi ponudek, mora zdražitelj od dneva podeljenega domika do časa, ko dospe terjavščina za plačilo, plačati obresti v visokosti zakonitih obresti. Te obresti je uporabiti po določenih poprednjega odstavka.

§. 224.

Kadar je ustanovljena na nepremičnini zastavna pravica za terjavščine, ki so morda nastale iz danega kredita, iz prevzetega opravljanja poslov ali iz naslova jamstva ali povračila škode (kreditna hipoteka, varščinska hipoteka), tedaj je do zadnjega razdelbnega naroka že nastale terjavščine upnikove v glavnici in pripadkih poravnati po predpisih, veljajočih sicer za zastavnopravno zavarovane terjavščine enake vrste, s plačilom v gotovini (obrestonosno naložbo) ali s prevzetbo.

S tem ne popolnoma porabljeni del navedenega najvišega zneska se poravna z odkazom primerne gotovega zneska iz razdelbne mase. Ta znesek je naložiti na obresti. Obresti je odkazati ne kraté uporabe položenega zneska za zahteve, ki nastanejo upniku na novo, tistim upravičencem, kateri ne dobe več polnega plačila iz razdelbne mase, po vrstnem redu njih zahtev, ali če bi takih upravičencev ne bilo, zavezancu. Tem osebam pripade tudi po prednosti njih zahtev to, kar ostane od položene glavnice po dokončanem kreditnem ali varščinskem razmerju (§. 219., odstavek 2).

§. 225.

S kakim zneskom je preceniti vrednost služnosti in realnih bremen z neomejenim trajanjem, katere

mora zdražitelj prevzeti po dražbenih pogojih in posledku dražbe v zaračun na največi ponudek, to določi sodnik, oziraje se na posledke cenitve (§. 144.). Pri služnostih in stvarnih bremenih, ki dajejo pravico do prejetanja ponavljajočih se oprav, je ta znesek enak glavnici, ki je potrebna za to, da se poravnava od dneva podeljenega domika dospelajoče oprave ali njih denarna vrednost iz obresti. Znesek, kateri pripade na breme, prevzeto po zdražitelju, se izroči temu.

Pri služnostih in stvarnih bremenih z omejenim trajanjem, katere prevzame zdražitelj v zaračun na največi ponudek, je naložiti založbeno glavnico na obresti. Obresti gredó do časa, dokler traja dotično breme, zdražitelju. Gledé založbene glavnice, ki se oprostí, je ravnati po zmislu §. 219., odstavka 2.

§. 226.

Z vknjiženimi izgovorjenimi preživitki je ravnati kakor s stvarnimi bremení omejenega trajanja, katera nalagajo dolžnost ponavljajočih se oprav, po predpisih §. 225.

Zdražitelj mora dajati upravičencu, kar mu gre vsled prevzetega izgovorjenega preživitka v prirodninah in v denarjih. Kadar je iz razdelbne mase na preživitek pripadajoča založba premajhna, da bi se iz njenih obresti popolnoma poravnala ta oprava ali njena denarna vrednost, tedaj sme vzeti zdražitelj iz založbene glavnice tiste dopolnilne zneske, ki so potrebni, da se vzdržé brez prikratbe oprave izgovorjenega preživitka.

S privolitvijo upravičenca do izgovorjenega preživitka in oseb, zavrjenih na založbeno glavnico, sme odrediti sodnija, da se tam, kjer so blagajnice za preskrbovanje v starosti, vplača založbena glavnica v tako blagajnico na korist upravičencu do izgovorjenega preživitka.

§. 227.

Tiste služnosti in tista stvarna bременa, brez izgovorjenih preživitkov, katerih ni več moči založiti popolnoma iz razdelbne mase, je odpraviti; na mesto njih stopi pravica do odškodbe za ne preodkazano breme. Odškodbo določi sodnik, in poravnati jo je po zadostnosti razdelbne mase v vrstnem redu, ki ga je imela odpravljena pravica, s plačilom v gotovini.

Isto velja gledé zahtev odškodbe za vkrjiženo najemno ali zakupno pravico, ne preodkazano zdražitelju.

§. 228.

Na knjižne predznambe se je ozirati samo tedaj, kadar se najpozneje pri zadnjem razdelbnem naroku dokaže, da je postopanje za opravičbo predznambe že začeto, ali kadar še ni ob tem času pretekel rok za uvedbo tega postopanja.

Razdelbni sklep.

§. 229.

V razdelbnem sklepu je najprej izkazati ves znesek razdelbne mase. Na to je po številkah navesti gotove zneske, ki jih je plačati posameznim upravičencem ali položiti za nje, za temi po zdražitelj v zaračun na največi ponudek prevzeta bremena in dolgove s pripadki vred, nazadnje pa prevzetim bremenom in dolgom primerne založbene zneske, vse to po vrstnem redu pravic in zahtev, ki jih je iz teh zneskov poplačati ali zavarovati, in to z opombo, v koliko so že razdolžene zahteve upravičencev v glavnici in pripadkih.

V razdelbnem sklepu je povedati nadalje, kako je uporabljati obresti plodonosno naloženih zneskov, kako je ravnati z zneski, ki se oproste, katero varščino je dati, če se poplačajo v gotovini terjavščine z razveznim pogojem, kateri upravičenci, in to s katerim zneskom in v katerem vrstnem redu imajo pravico do povračila po zmislu §. 222., in kateri znesek mase je ostal v korist zavezanca.

Razdelbni sklep je vročiti vsem osebam, povabljenim k naroku.

§. 230.

Kadar ni znana oseba ali ni znano bivališče hipotečnega upnika v takih okoliščinah, ki dajejo po določilih občnega zemljiškoknjižnega zakona pravico, zahtevati uvedbo amortizacije te hipotečne terjavščine, tedaj je v razdelbnem sklepu oznameniti tudi tiste zahteve, katere je, če bi se dovolila amortizacija, poravnati iz zneska razdelbne mase, pripadajočega na amortizovano terjavščino.

Za uvedbo amortizacije sme zaprositi ne samo zdražitelj, ampak tudi vsak upnik, kateri ima po razdelbnem sklepu pravico do poplačila iz zneska, ki se oprosti z amortizacijo. Ta znesek je za čas, dokler traja amortizacijsko postopanje, naložiti na obresti. Med tem tekoče obresti je osebam, ki imajo

pravico prejeti oproščeni znesek, odkazati po vrstnem redu njih zahtev v njih obrestovanje in razdolžbo.

§. 231.

Kadar je odločba o upor, zglašenem pri razdelbnem naroku, odvisna od pozvedbe in ugotovitve spornih dejanskih okoliščin, tedaj je v razdelbnem sklepu zavrniti rešitev upora na pravdno pot; sicer je odločiti o upor, takoj v razdelbnem sklepu. Z zahtevami, zoper katere meri na pravdno pot zavrnjen upor, je ravnati v razdelbnem sklepu začasno tako, kakor da bi bile glede terjanega zneska in zatrjevanega vrstnega reda neizpodbijane.

Kedor je bil vsled upora zavrnjen na pravdno pot, mora v enem mesecu po vročbi razdelbnega sklepa izkazati, da je že začel za rešitev upora potrebno sporno postopanje, ker bi se sicer izvršil razdelbni sklep po predlogu vsakega po upor, zadetega upravičenca ne gledé na upor. To je dati v razdelbnem sklepu na znanje.

Zgoranja določila je uporabljati zmislooma, kadar zahteva rešitev upora uvedbo postopanja pri pristojnem upravnem oblastvu.

Pravica tistega, ki se je uprl, da sme zoper osebe, ki so bile poplačane na podstavi razdelbnega sklepa, uveljavljati svojo boljšo pravico s tožbo, se ne izgubi niti z zamudo roka, določenega za podajo tožbe, niti ne z izvršitvijo razdelbnega sklepa.

§. 232.

Za odločbo o uporih, zavrnjenih na pravdno pot, je pristojna izvršilna sodnija. Upore, zglašene gledé iste zahteve po več osebah, smejo uveljavljati te osebe kot sosporniki v skupni tožbi.

Sodba, katera se izreče v pravdi o upor, zglašenem pri razdelbnem naroku, je veljavna za vse udeležene upnike in upravičence in zoper nje, in pa za zavezanca in zoper njega (§. 14. civilnega pravnega reda).

§. 233.

V sodbi, s katero se ugotovi zglašenemu upor, je na podstavi razdelbnega sklepa in spisov razdelbnega postopanja, tudi če se to ne zahteva, dolo-

čiti, kateremu upniku in v katerem znesku je izplačati sporni del mase.

Kadar so taki določbi po mnenju sodnije na poti znatne ovire, tedaj je odrediti v sodbi vnovično razdelbno postopanje ter je uvesti po pravnomočnosti sodbe uradoma. To vnovično razdelbo je omejiti na tisti del mase, zoper katerega meri upor. Udeležencev, kateri so že plačani iz dražbenega izkupila z gotovimi denarji, s prevzetim dolgom ali s položenim zalogom, ni privzemati k novemu postopanju.

§. 234.

Izpodbijati razdelbni sklep z rekurzom smejo zavezanec in pa k razdelbnemu naroku došli upravičenci samó v obsegu pravice do upora, ki jim gre po §. 213. Na izpodbijalne vzroke, ki bi se bili smeli sicer uveljavljati z uporom, pa se niso naveli pri razdelbnem naroku, se ni ozirati.

Določila §. 233. je uporabljati tudi na odločbo o rekurzu.

§. 235.

Kadar se ugotovi upor zoper zaračun zastavno-pravno zavarovane terjavščine na največi ponudek v razdelbnem sklepu, v odločilu o rekurzu, podanem zoper tega, ali v sodbi, izrečeni o upor, tedaj mora izvršilna sodnija precej po nastopu pravnomočnosti naložiti zdražitelju, da naj položi ostanek največega ponudka, ki je enak ne zaračunivnemu znesku zastavnopravno zavarovane terjavščine s pripadki vred, in pa njegove zakonite obresti od dneva podeljenega domika v prvih štirinajstih dneh pri sodnji.

Na podstavi tega naloga se opravi po preteku roka po predlogu, da naj se izterja ostali največi ponudek z obrestmi vred, izvršba na imovino zdražiteljevo. Staviti predlog ima pravico vsaka k razdelbnemu naroku povabljená oseba; predlog je staviti pri izvršilni sodnji.

Z vplačanim ostankom največega ponudka je ravnati po §. 233., odstavku 2.

Izvršitev razdelbnega sklepa.

§. 236.

Po pravnomočnosti razdelbnega sklepa je posameznim upravičencem za plačilo v gotovini od-

kazane zneske, ako ne teče zastran njih pravda ali je rok, določen za podajo tožbe, že pretekkel brez uspeha, po predlogu izplačati proti pobotnici.

Da se opravi ukazana obrestonosna naložba, mora, če ni drugačnega dogovora med osebami, katerim so namenjeni ti zneski ali njih obresti, odrediti izvršilna sodnija primerno (§. 77.).

V kolikor se razdelbni sklep zavoljo tekoče pravde ne sme izvršiti, ostanejo dotični zneski do pravnomočne odločbe v sodni hrambi.

Knjižni vpisi in izbrisi.

§. 237.

Za knjižni vpis z domikom pridobljene lastniške pravice na dražboma prodani nepremičnini, za prenos knjižnih pravic, združenih z lastnino na nepremičnini, in za izbris zaznamka o dražbi, podeljenega domika in vseh drugih dražbenega postopanja se tikajočih knjižnih zaznamkov sme zdražitelj, še preden je rešena razdelitev izkupila, zaprositi pri izvršilni sodnji, če dokaže, da je izpolnil o pravem času in redno vse dražbene pogoje.

Sodnija sme, če se ji zdi to potrebno za pojasnitev in zlasti za dopolnitev predloženih dokazov, preden privoli v zaprosilo, zaslišati zahtevajočega upnika in na nepremičnini stvarno upravičene osebe ali nekatere izmed njih; ta zaslišba se opravi na stroške zdražiteljeve. Ako je v obrambo pravic imenovanih oseb primernejše, sme sodnija namesto njih zaslišbe odrediti, da se obvestijo o privolitvi v zaprosilo. Ko privoli sodnija v zaprosilo, mora hkratu odrediti, kar je potrebno za opravo knjižnih vpisov.

Izbris bremen in pravic, vpisanih na dražboma prodani nepremičnini in ne prevzetih po zdražitelju, sme dovoliti izvršilna sodnija še le po pravnomočnosti razdelbnega sklepa po predlogu zdražiteljevem; s tem predlogom se sme združiti v prvem odstavku oznamljena zaprosba.

Dražba nepremičninskih deležev.

§. 238.

V kolikor zakon ne razloča, je uporabljati njegova določila o dražbi nepremičnin tudi na dražbo

posameznih nepremičninskih deležev, na katere se sega z izvršbo.

Rekurz.

§. 239.

Rekurza se poprijeti ni dopuščeno zoper sklepe, s katerimi se:

1. obveščajo rešilnokupni upravičenci in zastavni upniki o dovolitvi dražbe (§. 133., zadnji odstavek) ali se odreja knjižna zaznamba uvedbe dražbenega postopanja;

2. odreja po §§. 134. in 140. popis in cenitev nepremičnine, ki jo je prodati po dražbi, in nepremičninske pritikline;

3. določa po §. 142., da ni opravljati vnovič popisa ali cenitve;

4. nalaga zahtevajočemu upniku, da naj predloži načrt dražbenih pogojev ali odda dotično izjavo na zapisnik;

5. ukazuje po §. 158. uprava po dražbi prodane nepremičnine;

6. odreja odložba cenitve po zmislu §. 202.;

7. privzemajo k cenitvam v postopanju za razdelitev izkupila izvedenci;

8. odreja zavoljo pravnomočne ustavitve ali zavoljo dovršitve dražbenega postopanja izbris knjižnih zaznamkov, ki se tičejo tega postopanja.

Zoper sklep, s katerim se določuje število izvedencev, ki jih je privzeti k cenitvi, in se imenujejo izvedenci, in pa zoper sklepe, storjene in označene med dražbenim in med razdelbnim narokom, ni dopuščeno, poprijeti se rekurza posebe.

Zoper odločilo o rekurzih, ki se zglašé zoper razdelbni sklep, je dopusten nadaljni rekurz, da si je sodnija druge stopinje potrdila izpodbijani sklep prve sodnije.

Četrty razdelek.

Posebna določila o izvršbi na stvari rudniške lastnine.

Prisilna uprava.

§. 240.

Ako se sega z izvršbo na delež rudnika po prisilni upravi, se sme skupni pooblaščenec, ki so

ga postavili deležniki rudarije (§. 188. obč. rudarskega zak.), imenovati za upravnika. Kadar je v posameznem primeru z ozirom na osebo tega pooblaščenca kaj važnih pomislov zoper to, tedaj je pred imenovanjem upravnika zaslišati vse deležnike rudarije.

Upravnik, ki ga potem imenuje izvršilna sodnija, mora oskrbovati upravo tudi za druge deležnike rudarije in kot njih pooblaščenec, in izgubi, dokler traja prisilna uprava, pooblastilo po deležnikih prej postavljenega skupnega pooblaščenca veljavnost. Tak upravnik je po svoji postavitvi upravičen za vsa pravna opravila in pravna dejanja, katera opravljati daje po §. 188. obč. rudarskega zak. pravico imetje pooblastila.

Imenovanje prisilnega upravnika mora izvršilna sodnija naznaniti uradoma pristojnemu rudarskemu glavarstvu.

§. 241.

K stroškom, ki jih po §. 120. poravnava upravnik naravnost iz doneskov, spadajo zlasti tudi:

1. med prisilno upravo dospevajoči in iz zadnjega leta pred dovolitvijo prisilne uprave zastali zneski pristojbin od dednih in okrožnih rovov in drugih prispevkov za okrožne naprave, vodnin, predihnin in drožnin in drugih letnih oprav za podeljene rudarijske služnosti in pa letnih oprav posestniku površine;

2. med prisilno upravo dospevajoči in iz zadnjega leta pred dovolitvijo prisilne uprave zastali prispevki, ki jih morajo dajati rudniški posestniki bratovskim skladnicam;

3. med prisilno upravo dospevajoči in iz zadnjega leta pred dovolitvijo prisilne uprave zastali zneski mezd in drugih službenih prejemkov oseb, uporabljanih pri rudarjenju.

Prisilna dražba.

§. 242.

Predlogu za dovolitev prisilne dražbe je mimo listinskih potrdil, oznamenjenih v §. 133. št. 1 in 2, priložiti tudi po rudarskem oblastvu ali sicer javno poverjene prepise podelilne listine, dopustila za pomožna dela, ali dopustila za okrožni rov ali pa poverjene izpiske iz podelilne ali dopustilne knjige

V razglasilu dražbenega naroka je povedati ime rudnika ali polja, velikost polja, rudnine, za katerih kopanje se je dalo podelilo, in pa rudniku najbližjo železniško in plovstveno postajo.

§. 243.

Rudarijske služnosti, ustanovljene s pogodbo, potrjeno po rudarskem oblastvu, ali z odločilom rudarskega oblastva (§. 191. obč. rudarskega zak.), mora prevzeti zdražitelj ne glede na vrstni red, ki jim gre, brez zaračuna na največji ponudek.

§. 244.

Pri dražbi stvari rudniške lastnine znaša najmanjši dopustni ponudek tretjino vrednosti, katera se vzame v podstavo dražbi.

§. 245.

Kadar se predlaga prisilna dražba rudnika, ki ni obratovan ali se ne da izkoriščati, tedaj se vzame znesek terjavščine, za katero se postopa z izvršbo, dražbi v podstavo kot izklicna cena. Določila o začasnih ugotovitvi stanu bremen, o najmanjšem ponudku in o uporabi zavoljo nedostadne založbe zastavnopravno zavarovanih terjavščin se ne uporabljajo v tem primeru.

Razglasilo dražbe mora obsegi opomnjo, da se stvar, ki jo je prodati po dražbi, odda tudi pod cenilno ali izklicno ceno, katero je dati hkratu na znanje.

§. 246.

Ob razdelitvi izkupila, doseženega z dražbo rudnika ali druge stvari rudniške lastnine, je pred terjavščinami, oznamenjenimi v §. 216., št. 4, poplačati iz mase po tem le redu:

1. iz zadnjega leta pred dnevom podeljenega domika zastale zneske mezd in drugih službenih prejemkov oseb, uporabljenih pri obratu po dražbi prodanega rudniškega predmeta;

2. mezdne zneske, katere je rudniški posestnik na podstavi službenega reda, potrjenega po rudarskem oblastvu, pridržal v zavarovanje kakih svojih zahtev do paznikov in delavcev;

3. terjavščine bratovskih skladnic glede zneskov, katere morajo dajati rudniški posestniki, in pa

zneskov, ki so jih delavci sicer plačali ali ki so se jim odtrgali od mezde, pa se niso položili v blagajnico ali manjkajo v nji;

4. iz zadnjega leta pred dnevom podeljenega domika zastale zneske pristojbin od dednih in okrožnih rogov in drugih prispevkov za okrožne naprave, vodnin, predihnin in drožnin in pa drugih letnih opravil za podeljene rudarijske služnosti, kakor tudi letnih opravil posestniku površine. Kadar so te terjavščine, davščine in pristojbine zastale nad eno leto, tedaj jih je razdolžiti iz razdelbene mase po zahtevah, oznamenjenih v §. 217., št. 2.

Vročba.

§. 247.

Razen sklepa, s katerim se dovoljuje izvršba, se smejo vse druge vročbe ob izvršbi na reči rudniške lastnine, če so namenjene rudniškemu podjetniku ali deležnikom rudarije, obratovane po več njih, opraviti postavljenemu pooblaščenecu, ki oskrbuje upravo rudarije.

Izvršba na pravico dobivanja zemeljskih smol.

§. 248.

Kadar se tiče dražbeni predlog pravice, dobivati zemeljske smole ali rudnine, porabne zavoljo zemeljske smole, ki jo imajo v sebi (§. 2. zakona z dne 11. maja 1884. l., drž. zak. št. 71), tedaj se uporabljajo predpisi o prisilni dražbi nepremičnin.

Mimo potrdil, zahtevanih v §. 133., št. 1 in 2, je predložiti v tem primeru uradni izpisek iz knjige naftnice, opremljen z datumom izdaje, iz katerega je razvideti zadnji stan te knjige glede pravice dobivanja, ki jo je prodati po dražbi.

Drugi naslov.

Izvršba na premočeno imovino.

Prvi razdelek.

Izvršba na telesne stvari.

§. 249.

Izvršba na premočne telesne stvari se opravi z njih rubežem in prodajo.

Nezarubne stvari.**§. 250.**

Na reči, ki se rabijo za opravljanje božje službe zakonito pripoznane cerkve ali verske družbe, in pa na kosce svetega križa in na ostanke svetnikov, izvzemši njih okov, se ne sme segati z izvršbo. Ako se seže z izvršbo na okov koscev svetega križa ali ostankov svetnikov, se ne sme poškodovati avtentika.

§. 251.

Dalje se ne sme segati z izvršbo:

1. na oblačila, postelje, perilo, hišno in kuhinjsko pripravo, zlasti kurilne in kuhalne peči, v kolikor so te reči neogibno potrebne za zavezanca in za njegove družinske ude in posle, živeče ž njim v skupnem hišnem gospodarstvu;

2. na živež in kurivo, kolikor ju je potreba na štirinajst dni za zavezanca in njegove družinske ude in posle, živeče ž njim v skupnem hišnem gospodarstvu;

3. na eno samo molzno kravo ali, če si zavezanec tako izbere, na dve kozi ali tri ovce s krmo in steljo vred, če ju je potreba za rejo in nastiljanje do prve prihodnje žetve, če so oznamene živali neogibno potrebne za prehrano zavezanca in njegovih družinskih udov in poslov, živečih ž njim v skupnem hišnem gospodarstvu;

4. na podpore v prirodninah, katere so se podelile zavezancu iz javnih sredstev, če nastane v deželi ali v deželnem delu tiska;

5. pri uradnikih, duhovnikih, učiteljih, odvetnikih, beležnikih, zdravnikih in umetnikih in pa pri drugih osebah, katere izvršujejo znanstven poklic, na reči, potrebne za opravljanje službe ali izvrševanje poklica, in pa na spodobno obleko, in tako tudi pri osebah oborožene moči in žandarmerije na vse reči, potrebne za opravljanje službe;

6. pri rokodelcih, ročnih in tovarniških delavcih in pa pri porodnih babicah na reči, ki so potrebne za osebno opravljanje njih posla;

7. pri osebah, katerih denarni prejemki so z zakonom ali privilegijo popolnoma ali deloma odtegnjeni izvršilu, na tisti delni znesek najdene gotovine, ki je primeren izvršilu ne podvrženim dohodkom, pripadajočim na čas od rubeža do bližnjega roka za plačilo prejemka;

8. na gotovino, ki izvira očitno iz podpore, dane zavezancu iz javnih sredstev po povodu

stiske (št. 4), ali iz povratnega predplačila, dodeljenega z enakim pogojem iz javnih zakladov;

9. na orodje, posode in zaloge blaga, neobhodno potrebne za obrat lekarnice, kar pa ne brani, odrediti prisilno upravo tega obrata;

10. na knjige, ki so namenjene za rabo zavezanca in njegovih v skupnem hišnem gospodarstvu ž njim živečih družinskih udov v cerkvi in šoli;

11. na poročni prstan zavezančev, pisma in druga pisanja zavezančeva in pa družinske podobe brez okvirjev;

12. na redove in častna znamenja.

§. 252.

Na pritlikino nepremičnine, ki je na nji (§§. 294. do 297. o. d. z.), se sme segati z izvršbo samo ob enem s to nepremičnino.

Na rudniško pritlikino in pritlikino ladij in plavov ni izvršbe posebe.

Rubež.**§. 253.**

Rubež telesnih reči, ki jih hrani zavezanec, se opravi s tem, da jih izvrševalni organ zaznami in popiše v zapisniku (rubežni zapisnik).

V zapisnik je vzprejeti izjavo, da so se zaznamovane reči zarubile v korist izvršljivi terjavščini upnika, ki ga je imenovati. Terjavščino je navesti v zapisniku gledé na glavnico in pripadke, sklicuje se na izvršilni naslov. Rubež sme biti samo za denarno vsoto, določeno po številkah; s številkami navajati pripadke, ki jih mora dati zavezanec, ni potrebno. V rubežnem zapisniku je povedati stanovališče upnika in njegovega namestnika.

Kadar zatrjujejo ob rubežu druge osebe na rečeh, zaznamovanih v zapisniku, take pravice, katere bi ne dopuščale izvršbe, tedaj je zaznamiti te zahteve v rubežnem zapisniku.

Sklep, s katerim se je dovolil rubež, je vročiti zavezancu, kadar se opravlja rubež. O opravljenem rubežu je obvestiti zahtevajočega upnika in, če ni bil zavezanec navzočen pri rubežu, tudi tega.

§. 254.

Rubežni zapisnik je predložiti izvršilni sodnji.

Vsak opravljeni rubež je zaznamiti s povedbo zavezanca, zahtevajočega upnika in zneska terjavščine v posebnem spisku, ki ga je napraviti pri vsaki okrajni sodniji (rubežni vpisnik). Ako je v istem kraju več okrajnih sodnij, piše rubežni vpisnik ena izmed okrajnih sodnij, poklicanih v izvrševanje sodne oblasti v izvršilnih stvareh (§. 23., odstavek 1.).

Z ukazom je poskrbeti za to, da bo obsegal rubežni vpisnik potrebna napotila tudi gledé zastavnih pravic, ustanovljenih na zarubljenih rečeh po upravni poti.

§. 255.

Pojasnila iz rubežnega vpisnika je dajati vsem osebam, katere verjetno izkažejo, da potrebujejo teh pojasnil za uvedbo pravnega spora ali izvršbe, za uveljavljanje ugovorov zoper že uvedeno izvršbo ali iz drugih važnih vzrokov.

§. 256.

Z rubežem pridobi zahtevajoči upnik za svojo izvršljivo terjavščino zastavno pravico na telesnih stvareh, zaznamovanih in popisanih v rubežnem zapisniku.

Ta zastavna pravica neha, ako se ne stavi predlog za dovolitev prodaje (§. 264.) v enem letu po dnevu opravljenega rubeža in se prodajno postopanje ne nadaljuje v redu.

Kadar se opravi rubež ob enem v korist več upnikom, tedaj so si s tem pridobljene zastavne pravice gledé vrstnega reda enake. Vsak teh upnikov stoji na stališču zahtevajočega upnika.

§. 257.

Rubež telesnih stvari, ki so bile zastavno zaznamovane in popisane že v korist drugi izvršljivi terjavščini, se opravi z zaznambo v že narejenem rubežnem zapisniku. V zaznamku je oznameniti ime zahtevajočega upnika, po čegar predlogu se opravlja ta nadaljni rubež, njegovo in njegovega namestnika stanovališče in pa izvršljivo terjavščino (§. 253., odstavek 2.).

Kadar se zahteva samo rubež telesnih stvari, ki so zarubljene že v korist drugim upnikom, tedaj se sme opraviti zaznamba brez vnovičnih pozvedeb. Sklep, s katerim se dovoljuje rubež, je v takem pri-

meru vročiti zavezancu ob enem s priobčilom, omejenim v §. 253., zadnjem odstavku.

Vsak upnik, kateremu na korist se opravlja rubež, stoji na stališču zahtevajočega upnika.

Uveljavljanje zastavnih in prednostnih pravic drugih oseb.

§. 258.

Rubežu se druga oseba, ki nima v posesti stvari, ne sme upreti zavoljo kake zastavne ali prednostne pravice, ki pristoji nji. Vendar sme ona, še preden dospe terjavščina za plačilo, katera je zavarovana z zastavno ali prednostno pravico, uveljavljati s tožbo svojo pravico do prednostnega poplačila iz izkupila dotične stvari. V razsodbo o ti tožbi je, odkar se začne opravljati izvršba, poklicana izvršilna sodnija. Ako se sproži tožba zoper zahtevajočega upnika in zavezanca, je ravnati s tema kakor s sospornikoma.

Ako se stvar pred pravnomočno razsodbo o tožbi prodá po izvršbi in je tožnikova pravica dovolj izpričana, sme sodnija po predlogu odrediti, da naj se izkupilo začasno položi pri sodniji.

Hramba.

§. 259.

Zarubljene reči, izvzemši pri zavezancu najdene denarje, je vzeti po predlogu zahtevajočega upnika v hrambo. Če ni takega predloga, je poociliti opravljeni rubež tako, da to lahko vsakdo spozna.

Predlog za uvedbo hrambe se sme združiti s predlogom za dovolitev rubeža.

Shramba se opravi, ako so zarubljene reči pripravne za to, s položbo teh reči pri sodniji, sicer pa s tem, da se izročí zavodu, ki se bavi s takimi hrambami in je pod državnim nadzorom, ali pa hranitelju, ki ga postavi izvršilna sodnija ob nevarnosti zahtevajočega upnika (§. 968. o. d. z.). V tem poslednjem primeru sme izvršilna sodnija s privolitvijo zavezančeve postaviti za hranitelja tudi zahtevajočega upnika, ali če bi bilo takih več, enega izmed njih.

Stroške hrambe plača začasno zahtevajoči upnik in, če bi bilo zahtevajočih upnikov več, jih plačajo oni vsi po razmerju svojih izvršljivih terjavščin.

Predlogu, stavljenemu pri opravljanju rubeža, da naj se uvede hrambo po položbi pri sodnji ali s tem, da se izročé reči zavodu, ki se bavi s takimi hrambami, mora ugoditi izvrševalni organ, ne da bi zaprosil prej sodnijo, da naj sklene o tem.

Pred odločbo o predlogu za hrambo, stavljenem po opravljenem rubežu pri izvršilni sodnji, je zaslišati, če ni nevarno odlagati, zavezanca in druge zahtevajoče upnike.

Uvedbo hrambe je zaznamiti s povedbo hranitelja v rubežnem zapisniku.

§. 260.

Ako je bil hranitelj postavljen brez privolitve zavezanca in zahtevajočega upnika, ju je obvestiti o njega imenovanju, naznanivši jima hraniteljevo ime. Z razložbo primernih vzrokov smeta vsak čas predlagati, da naj imenuje izvršilna sodnija drugega hranitelja.

§. 261.

Pri rubežu najdene denarje mora izvrševalni organ shraniti in jih, če se opravlja rubež v korist enemu samemu upniku, oddati proti pobotnici temu upniku po meri zahteve, zastran katere je opraviti izvršbo. Odvzetba denarjev po izvrševalnem organu velja v tem primeru za plačilo zavezančeve.

Kadar dvomi izvrševalni organ o visokosti zneska, ki gre zahtevajočemu upniku, ali glede dolžnih listin, ki jih je zahtevati od upnika, ob izročbi denarjev, ali pa glede odpisov, ki jih je opraviti na teh listinah, tedaj si mora izprositi pred izročbo denarjev ukazilo izvršilne sodnije.

Za preračun vrednosti kovanega denarja in denarnih znamenj unanjih dežel je merodajen kurz rubežnega dneva, uradno zabeležen na bližnji borzi.

Kadar se opravi rubež v korist več upnikom (§. 256., odstavek 3.), tedaj položi izvrševalni organ najdene denarje v sodni pisarnici, in izvršilna sodnija jih razdeli, po kakovosti primera, posebe ali pa vkupe z izkupilom zarubljenih reči. Posebno razdelbo je opraviti po določilih, veljajočih za razdelitev prodajnega izkupila.

§. 262.

Isti predpisi veljajo za rubež in hrambo premičnih telesnih reči zavezančevih, ki jih hrani zahteva-

joči upnik ali druga oseba, katera jih je voljna izročiti.

Omejitev rubeža.

§. 263.

Kadar hrani zahtevajoči upnik premično telesno stvar zavezančeve, do katere ima zastavno pravico ali pridržbeno pravico za terjavščino, zastran katere je opraviti izvršbo, tedaj sme zavezanec, v kolikor je ta terjavščina z isto stvarjo založena, predlagati pri izvršilni sodnji omejitev rubeža na to stvar. Ako velja zastavna ali pridržbena pravica obenem za kako drugo terjavščino zahtevajočega upnika, je ugoditi predlogu samo tedaj, kadar je založena s stvarjo tudi ta terjavščina.

Prodaja.

§. 264.

Zarubljene stvari je po predlogu enega izmed upnikov, za katerih izvršljive terjavščine so se zarubile, prodati.

Predlog za dovolitev prodaje je staviti naravnost pri izvršilni sodnji; sme se pa združiti s predlogom za dovolitev rubeža. Tudi v tem zadnjem primeru pristoji odločba o predlogu za dovolitev prodaje izvršilni sodnji.

Predlagajoči upnik mora oznameniti reči, ki jih je prodati, sklicevaje se na rubežni zapisnik, ki je pri sodnji; predložiti prepis tega zapisnika ni potrebno.

Dovolitev prodaje zarubljenih reči je zaznamiti v rubežnem vpisniku.

§. 265.

Prodaja vrednostnih papirjev, ki so na korist erarju ali deželnemu zakladu zavezani (vinkulovani) ali položeni v hrambo kot varščina, se sme dovoliti še le, ko je končana dotična obvezna razmera in so se kake pravice do povračila ugotovile upravoma.

O ti ugotovitvi je obvestiti vse osebe, ki so pridobile na vrednostnem papirju zastavno pravico.

§. 266.

Dokler ne zadobi dovolitev rubeža pravnomočnosti, se sme opraviti prodaja samo tedaj, kadar so se zarubile reči, ki bi se po svoji kakovosti pri daljši

hrambi izpridile, ali kadar bi zarubljene reči, če se prodaja odlaga, znatno izgubile v vrednosti in dá zahtevajoči upnik varščino za vse škode, ki bi nastale zavezancu iz prezgodnje prodaje.

Dokler se ne dá varščina, ki jo določi izvršilna sodnija, se ne smejo prodati reči.

§. 267.

Po dovolitvi prodaje se ne sme več, dokler še teče prodajno postopanje, začeti v korist nadaljnim izvršljivim terjavščinam posebno prodajno postopanje gledé istih reči.

Vsi upniki, katerim se dovoli med že tekočim prodajnim postopanjem prodaja istih, tudi njim na korist zarubljenih reči, pristopijo s tem k že uvedenemu prodajnemu postopanju ter je morajo sprejeti v tistem stanu, v katerem je ob času, ko pristopijo k njemu.

Pristopajoči upniki imajo od časa svojega pristopa iste pravice, kakor da bi se bilo začelo postopanje po njih predlogu. Izvršilna sodnija mora obvestiti upnika, ki je stavil predlog za prodajo, da je pristopil in h kateremu že tekočemu prodajnemu postopanju je pristopil. O vsakem pristopu mora izvršilna sodnija obvestiti mimo tega izvrševalni organ, ki je poklican, da opravi prodajo, zavezanca in pa tiste upnike, po katerih predlogu se je začelo prodajno postopanje ali kateri so že prej pristopili k njemu.

§. 268.

Zarubljene vrednostne papirje, ki imajo borzno ceno, je po posredovanju trgovinskega mešetarja, kolikor moči z ozirom na vsakokratno borzno ceno, prodati prostovoljno.

Druge reči, ki imajo v kraju, kjer so, borzno ali tržno ceno, je prodati, kolikor moči z ozirom na vsakokratno borzno ali tržno ceno, po posredovanju trgovinskega mešetarja ali, če bi takega ne bilo, po uradniku, ki ima oblast za dražbe, ali pa po izvrševalnem organu prostovoljno.

Kadar ni za take reči, kakoršne so zarubljene stvari, v kraju, kjer so, nobene borzne ali tržne cene, tedaj sme izvršilna sodnija po predlogu, zaslišavši zavezanca, odrediti, da se te reči zavoljo prostovoljne prodaje in kolikor moči z ozirom na

vsakokratno borzno ali tržno ceno pošljejo v drugi kraj, v katerem je borza ali trg za reči te vrste, ali da se tamkaj, ne da bi se poslale tje, prodajo prostovoljno po posredovanju trgovinskega mešetarja ali drugega uradnika, ki ima oblast za dražbe, kolikor moči z ozirom na vsakokratno borzno ali tržno ceno. Reči se pošiljajo ob stroških in nevarnosti zavezanca.

Po predlogu sme izvršilna sodnija, zaslišavši zavezanca, odrediti poslatev in prodajo po naročilu, danem trgovinskemu mešetarju, tudi tedaj, kadar se ponuja v drugem določenem kraju lepša priložnost, prodati prostovoljno reči omenjene vrste z dobičkom.

Ob dovolitvi prostovoljne prodaje mora določiti izvršilna sodnija po predlogu ceno, pod katero ni seči, in pa čas, v katerem je opraviti prodajo. Če ni tako določene cene, je tedaj, kadar se je dovolila prodaja po borzni ali tržni ceni, priložiti poročilu o prodaji uraden izkaz o borzni ali tržni ceni prodajnega dneva in o mešetarini, ki bi se plačala, in drugih stroških.

Kadar slove vrednostni papir na ime, tedaj mora izvršilna sodnija dati izvrševalnemu organu ob enem s prodajnim dovolilom oblast, da doseže prepis na ime kupca in oddá vse zastran prodaje potrebne listinske izjave s pravno veljavnostjo na mesto zavezanca. Izvršilna sodnija sme pridržati oddajo teh izjav sebi ali pa sodniji, katero zaprosi za sodelovanje pri prodaji. Kaj je ukreniti posebe ob prodaji javnih, na ime izdanih obligacij, to se določi z ukazom.

§. 269.

Določilo §. 367. o. d. z. o pridobitvi lastnine na stvareh, ki so se prodale po javni dražbi, velja tudi o prodaji, ki se je na §. 268. opravila prostovoljno po trgovinskem mešetarju, uradniku, ki ima oblast za dražbe, ali po izvrševalnem organu.

§. 270.

Vse druge zarubljene reči je, v kolikor so sploh podvržene prodaji, prodati po javni dražbi.

Tudi reči, katerih prostovoljna prodaja se je ukazala po §. 268., je prodati po predlogu zahtevajočega upnika po javni dražbi, ako se ne prodajo

v treh tednih, potem ko se je dalo sodno naročilo za prostovoljno prodajo.

§. 271.

Kadar kedo najpozneje tri dni pred dražbenim narokom, davši primerno varščino, izreče, da je voljen prevzeti zarubljene stvari vse ali v večih njih oddelkih za ceno, katera presega njih cenilno vrednost vsaj za eno četrto, in plačati poleg kakih cenilnih stroškov tudi vse dosedaj nabrane, zavezanca zadevajoče izvršilne stroške brez zaračuna na prevzemno ceno, tedaj sme sodnija po zaslišbi zavezanca ugoditi temu predlogu, ako privole v to zahtevajoči upnik in tiste osebe, ki so pridobile na teh rečeh zastavno pravico, o katerih terjavščinah pa ni gotovo, da se bodo popolnoma založile iz prevzemne cene.

Za nadaljno postopanje, vštevši odložbo in ustavitvev dražbe, veljajo predpisi §. 204.

§. 272.

Dražbeni narok določi, ako ne odredi izvršilna sodnija nič drugega, izvrševalni organ, kateremu je naročeno, opraviti prodajo. Dražbo je razglasiti z oklicem. V oklicu je povedati kraj in čas dražbe in pa oznameniti stvari, ki se prodajo, po njih vrsti ter opomniti, ali in kje se smejo pred dražbo ogledati.

O določitvi dražbenega naroka je obvestiti zavezanca in zahtevajoče upnike s tem, da se jim vroči izdatek oklica.

§. 273.

Med rubežem in dražbo mora biti najmanj tri tedne časa. Skrajšati ta rok je dopustno, če je kaj vzrokov, iz katerih se sme dovoliti po §. 266. prodaja zastave, preden zadobi rubežno dovolilo pravno moč, ali če bi daljša hramba prizadela nerazmerne stroške.

Izvrševalni organ, kateremu je naročeno opraviti dražbo, se mora o pravem času pred narokom prepričati, da se je vročilo udeležencem dražbeno

dovolilo in se je redno razglasil dražbeni narok, ter dati, če zapazi kake pogoške, poročilo o tem izvršilni sodniji. Izvršilna sodnija mora vsled takega poročila ravnati po §. 175.

§. 274.

Dražba se opravi v tistem kraju, v katerem so zarubljene reči, ako se ne zedinijo udeleženci o kakem drugem kraju ali ako ne dovoli sodnija po predlogu zavezanca ali zahtevajočega upnika, da se pošljejo reči, da se doseže večje izkupilo, na dražbo v drugi kraj. To zadnje je dopustno zlasti pri takih rečeh, ki imajo veliko vrednost, pri zlatnini in srebrnini in drugih dragotinah, pri umetniških rečeh, zbirkah i. č. e.

Z ukazom se smejo ukreniti posebne naredbe za opravljanje dražeb v javnih dražbenih prostorih.

§. 275.

Dražbo opravlja izvrševalni organ. K dražbi je privzeti izvedenca, kateri preceni posamezne reči, ki se prodajo po dražbi. Kadar ni izvedencev, ki bi znali oceniti vse za prodajo določene reči, tedaj se smejo, ako gre za večje množine ali za reči večje vrednosti, privzeti za posamezne skupine reči razni izvedenci. Pri cenitvi zlatnine in srebrnine je povedati tudi kovinsko vrednost.

Dragotine, blagovne sklade in druge reči, katere se ne dajo oceniti pri dražbi sami, mora dati izvrševalni organ oceniti po izvedencu že pred dražbo. V vseh drugih primerih se opravi cenitev pred dražbo samo na zahtevanje in ob stroških upnika; povračilo teh stroškov sme zahtevati upnik samo v toliko, v kolikor ni vsled te poprednje cenitve več treba stroškov za privzetbo izvedenca k poznejši dražbi.

Ako se prodajo po dražbi samo reči, katere so bile že ocenjene po zmislu zgoranjega odstavka, tedaj je opraviti dražbo brez izvedenca.

Izvedenca določi izvršilna sodnija.

§. 276.

Pri dražbi je izklicati zarubljene reči posamez ali, če se prodajo večje množine enakovrstnih reči,

tudi v oddelkih s povedbo cenilne vrednosti (izklicna cena).

Privzeti izklicavca ni treba.

Ponudniki ne dajejo varščine.

§. 277.

Na ponudbe, ki ne dosežejo vsaj tretjine izklicne cene, se ni ozirati pri dražbi. Po predlogu zahtevajočega upnika sme s privolitvijo drugih upnikov, katere je obvestiti o dražbenem naroku (§. 56.), ustanoviti izvršilna sodnija pred dražbenim narokom tudi znesek, presegajoč eno tretjino izklicne cene, kot najnižjo ponudbo.

Zlatnina in srebrnina se ne sme domekniti pod kovinsko vrednostjo.

Izvrševalni organ, kateri vodi dražbo, mora po oznanitvi izklicne cene dati na znanje znesek najmanjše dopustne ponudbe in pri zlatnini in srebrnini mimo tega tudi kovinsko vrednost.

§. 278.

Domik se podeli najboljšemu ponudniku, ako se vkljub dvakratnemu pozivu do ponudnikov ne odda več viša ponudba. Sicer je uporabljati predpise §§. 179., 180., odstavka 1., 3. in 5., in §. 181., odstavka 1. in 3., tudi na dražbo premičnih stvari.

Reči, ki jih je prodati po dražbi, se prodajo samo proti plačilu v gotovini ter jih mora najboljši ponudnik prevzeti takoj. Zdražitelj nima zavoljo pomanjkljivosti prodanih reči pravice do jamstva.

Kadar ni položil zdražitelj kupne cene do konca dražbe, tedaj je njemu domaknjeno stvar pri istem naroku izklicati vnovič. Najboljši ponudnik se pri ti vnovični dražbi ne pripusti več k ponudbi; on je odgovoren za kak pomanjkljaj, a ne da bi smel zahtevati, kar se izkupi več. Gledé izterjave pomanjkljaja na kupni ceni velja določilo §. 155., odstavka 2.

§. 279.

Dražba se sklene, brž ko zadostuje doseženo izkupilo za poplačilo izvršljivih terjavščin vseh upnikov, ki postopajo z izvršbo po prodaji, in pa za založbo vseh pripadkov teh terjavščin in stroškov izvršbe.

Za zapisnik, ki se naredi pri dražbenem naroku, se uporabljajo zmislooma določila §. 194., št. 1 in 2. Mimo tega je povedati v zapisniku poleg izklicnih cen dosežene največje ponudke in kupce.

Opravljen prodajo zarubljenih reči je zaznamiti v rubežnem vpisniku.

§. 280.

Po predlogu zahtevajočega upnika ali zavezanca sme izvršilna sodnija, ako je to očitvidno v korist vsem udeležencem, ukazati po zaslišbi zavezanca, da je zarubljene stvari, ki ne spadajo med reči, oznamenjene v §. 268., in gledé katerih tudi ni nobenega predloga za prevzetbo po §. 271., spraviti v denar drugači kakor z javno dražbo. Zavezanca ni zaslišati, ako je spraviti v denar stvari, katere bi se pri daljši hrambi lahko izpridile ali znatno izgubile v vrednost.

Isto je odrediti po predlogu ali uradoma tedaj, kadar se ni dosegel pri dražbi najmanjši ponudek za posamezne stvari; vendar se ne sme tudi v takem primeru seči pod eno tretjino cenilne vrednosti in pri zlatnini in srebrnini, ako je kovinska vrednost večja, ne pod to vrednost.

Z ukazom se smejo ukreniti posebne naredbe v ta namen, da se spravijo v denar tiste zarubljene reči, za katere se ne odda pri dražbi nobena ponudba, ki bi dosegla izklicno ceno.

§. 281.

Po predlogu sme dovoliti izvršilna sodnija, da se zarubljene reči manjše vrednosti, katerih prodaja se je dovolila, brez poprednjega posebnega razglasila njih dražbe prodajo pri dražbi, določeni in razglaseni zoper drugega zavezanca ali v korist drugemu upniku.

§. 282.

Na odstop od izvršbe, na nadaljevanje prodajnega postopanja po predlogu pristopajočega upnika in pa na ustavitev in odložbo prodajnega postopanja je uporabljati zmislooma predpise §§. 200., št. 3 in 4, 203., odstavka 2., in 206., odstavka 1.

Ako se vsled predloga, stavljenega po §. 206., nadaljuje prodajno postopanje, je upnike, zoper katere ima vzrok ustavitve ali odložbe moč, plačati iz izkupila po meri zastavne pravice, ki jim morda pristoji.

O ustavitvi ali odložbi prodajnega postopanja je obvestiti samo v §. 272., odstavku 2., imenovane osebe. Ustavitev prodajnega postopanja je zaznamiti v rubežnem vpisniku.

Uporaba izkupila.

§. 283.

Iz izkupila, doseženega pri dražbi, in pa iz varščine, zapadle po §. 271., ter iz povračila, ki je je dal mudni najboljši ponudnik po §. 278., mora izvrševalni organ, ako se postopa z izvršbo samo v korist tistemu upniku, kateremu gre po vsebini rubežnih spisov edina ali prva zastavna pravica na prodanih rečeh, izročiti temu upniku znesek, ki ostane po odbitku dražbenih in cenitvenih stroškov in je potreben za poplačilo izvršljive terjavščine s pripadki vred.

Pri obrestnih terjavščinah je preračunati obresti, v kolikor niso zastarane, do dražbenega naroka.

Izplača teh zneskov zahtevajočemu upniku velja za plačilo zavezančevo.

Če bi kak znesek ostal, ga je izplačati zavezanecu, če ni morda segel med tem po njem kak nastopen zastavni upnik.

§. 284.

Kadar terja zahtevajoči upnik povračilo izvršilnih stroškov, katerih še ni sodnija ugotovila, tedaj mora ob enem predložiti izvrševalnemu organu zaznamek teh stroškov. Dotične stroške mora potem določiti po naznanilu izvrševalnega organa izvršilna sodnija.

Znesek, potreben, kakor pravi upnik, v založbo zahtevanih stroškov mora izvrševalni organ pridržati in ga položiti v sodni pisarnici. Enako je ravnati z zneskom, katerega pridrži izvrševalni organ v založbo dražbenih stroškov in pa pristojbin za izvedence, ki jih je plačati za cenitev po dražbi prodanih reči.

Kadar se ne porabijo položene vsote popolnoma za stroške, prisojene zahtevajočemu upniku, ali pa

za sodno določene dražbene in cenitvene stroške, tedaj je uporabiti ostanek za nadaljno poplačilo zahtevajočega upnika ali, ko so njegove zahteve do čistega razdolžene, po zmislu §. 283., zadnjega odstavka.

Zahtevo za povračilo stroškov mora zahtevajoči upnik oglasiti pred končanim dražbenim narokom, ker bi se sicer zavrnila.

§. 285.

Kadar nima zahtevajoči upnik po vsebini rubežnih spisov edine in prve zastavne pravice ali kadar se je opravila dražba v korist več zahtevajočim upnikom, tedaj mora izvrševalni organ položiti izkupilo v sodni pisarnici in izvršilna sodnija je mora razdeliti.

Ako se je izkupilo plodonosno naložilo do razdelbe, je prišteti obresti razdelbni masi; prav tako je privzeti k razdelbni masi po §. 271. zapadlo varščino in povračilo, katero je dal po §. 278. mudni najboljši ponudnik.

Razdelbni narok določi izvršilna sodnija uradoma. K naroku je povabiti zavezanca in vse iz rubežnih spisov razvidne, še ne popolnoma poplačane upnike, katerih zastavna pravica ni že nehala po §. 256., odstavku 2. Upnike je hkratu pozvati, da naj napovedo svoje zahteve v glavnici, obrestih, stroških in drugih postranskih terjavščinah pred narokom ali pri naroku ter naj predložijo listine, izkazujoče njih zahteve, če že niso pri sodniji, najpозnejše pri naroku v izvršniku ali v poverjenem prepisu, ker bi se sicer gledalo pri razdelbi na njih zahteve samo v toliko, v kolikor se je njim na korist dovolila izvršba po dražbi.

§. 286.

Izvršilna sodnija razdeli izkupilo, zmislooma uporablja predpise §§. 212. do 214., 229., 231. do 234. in 236.

Iz razdelbne mase je poravnati najprej stroške za cenitev in dražbo, potem pa o pravem času napovedane zastavne terjavščine in pa izvršljive terjavščine, v katerih izterjavo se je dovolila dražba. Znesek teh terjavščin je preračunati po napovedi in njenih dokazilih in pa po sodnijskih izvršilnih dovolilih.

Ne kraté prednosti, katero imajo carine, potrošnine in druge javne davščine in pa kazni na imo-

vini ali katera izvira za posamezne terjavščine iz bitja zakonite ali pogodbene zastavne pravice, je odločilen za plačilo zgoraj oznamenjenih terjavščin vrstni red, ki ga je presoditi po sodnem rubežu.

Na poravnavo obresti, ponavljajočih se plačil, pravnih in izvršilnih stroškov je uporabljati vodila, ustanovljena v §§. 216., 217., 218., odstavku 1., in 219.

§. 287.

Po pravnomočnosti razdelbnega sklepa mora izvršilna sodnija, v kolikor ni gledé posameznih postavkov počakati rešitve po pravdni poti, priobčiti uradoma hranilnemu in davčnemu uradu imena oseb, ki imajo pravico do prejemkov iz izkupila, in pa zneske, katere jim je izplačati, ter ob enem te osebe, naznanivši jim zneske, ki jim gredó, pozvati, da naj jih potegnejo.

Ako bi se s tem stvar uprostila, in zlasti, ako ni pri razdelbnem naroku nihče oglasil upora, se sme to odrediti že v razdelbnem sklepu, s pridržkom namreč, da zadobi ta pravnomočnost.

§. 288.

Določila §§. 283. do 287. veljajo zmislooma za uporabo izkupila, ki se je doseglo s prostovoljno prodajo. Zahtevo do povračila stroškov mora v tem primeru zahtevajoči upnik, ker bi se sicer zavrnila, oglasiti v roku, ustanovljenem v §. 74., odstavku 2. Pred pretekom tega roka se ne sme zavezancu od doseženega izkupila nič izplačati.

Rekurz.

§. 289.

Zoper sklepe, s katerimi se ukazuje hramba zarubljenih reči, njih cenitev pred dražbenim narokom, poslatev v kak drugi kraj zastran prodaje ali privzetba zarubljenih reči v dražbo, dovoljeno gledé drugih zarubljenih reči, ali zoper sklep, s katerim se imenuje hranitelj, nadalje zoper sklep, kateri določuje dražbeni narok, ni dopuščeno, poprijeti se rekurza.

Drugi razdelek.

Izvršba na denarne terjavščine.

Nezarubne zahteve.

§. 290.

Ne kraté izvršilnih omejil, ustanovljenih v drugih zakonih in v sicer veljajočih ukazih gledé denarnih terjavščin, so popolnoma odtegnjene izvršilu:

1. miloščine in tisti milodari, nadarbinski denarji in podobne podpore, katere so odkazane v oskrbi ubožnih stoječim osebam iz ustanov, občinskih blagajnic in drugih javnih blagajnic, in pa zahteve, ki pristojne komu iz razmerja udeležbe pri bolniških in pogrebnih društvih;

2. zavarovalnine, ki gredó zavezancu iz pogodbe, sklenjene o zavarovanju poslopja ali pritikline kake nepremičnine, če se morajo uporabiti ti denarji po pravilih za to, da se vnovič sezida ali popravi poškodovano poslopje ali popolni pritiklina;

3. predplačila, katera se dadó iz blagajnic za preskrbovanje z živežem, ustanovljenih z državnim odobrilom.

§. 291.

Samo če ima kedo letnih prejemkov več kakor petsto goldinarjev, so podvržene izvršbi:

1. preživnine in pokojnine, ki se dajejo iz ustanov ali zavodov, ustanovljenih za podeljevanje podpor, v kolikor niso te preživnine in pokojnine po §. 290., št. 1, popolnoma odtegnjene izvršilu;

2. preživnine in rente, ki se izplačujejo zavezancu na podstavi zavarovalnih pogodb, in pa na zakoniti predpis se opirajoče prerezalne terjavščine, ako je zavezanec nezmožen, kaj pridobiti, ter je primoran, živeti ob teh preživninah in rentah;

3. denarne rente, ki se dajejo zavoljo telesne poškodbe.

Od vlog v hranilnicah ali hranilnih društvih, ki so pri tovarnah, rudarskodružabnih in drugih obrtnih podjetjih in v katere smejo vlagati denarje obrtni delavci tega obrata, je podvržen izvršilu samo tak znesek, ki presega vsoto petsto goldinarjev.

Kadar gre kaki osebi več v št. 1 do 3 oznamenjenih zahtev, tedaj je izvršba na nje dopustna samo v taki meri, da ostane zavezancu petsto goldinarjev letnih prejemkov prostih.

§. 292.

Kadar se zavoljo zahteve do opravljanja preživitka, ki gre komu po zakonu, sega z izvršbo na prejemke in terjavščine, navedene v §. 291., tedaj je odtegnjena izvršilu samo polovica tam za proste izrečenih zneskov.

V kolikor je za nekatere oznamenjenih prejemkov in terjavščin dodeljena po veljajočih privilegijah ali drugih o tem izdanih, še veljajočih ukazilih prostost od izvršbe, presegajoča prej omenjena določila, ostane pri tem tudi v prihodnje.

§. 293.

Uporaba določil §§. 290. do 292. se ne more z dogovorom, sklenjenim med zavezancem in upnikom, niti izključiti niti omejiti Vsaka tem predpisom nasprotujoča naredba z odstopom, nakazom, zastavo ali z drugim oparilom je brez pravne moči.

Rubež.

§. 294.

Izvršba na denarne terjavščine zavezančeve se opravlja z rubežem. V kolikor se ne uporablja določilo §. 296., se opravi rubež s tem, da sodnija, katera dovoli izvršbo, prepove dolžnikovemu dolžniku, plačati zavezancu. Hkratu je prepovedati zavezancu samemu vsako razpolago z njegovo terjavščino in z zastavo, ki se je morda dala za njo, prepovedati pa mu je zlasti, potegniti terjavščino.

Kakor dolžnikovemu dolžniku, tako je tudi zavezancu priobčiti pri tem, da je pridobil zahtevajoči upnik zastavno pravico na dotični terjavščini.

Rubež velja za opravljen z vročbo plačilne prepovedi dolžnikovemu dolžniku. V kolikor je vročiti plačilno prepoved dolžnikovemu dolžniku v domači deželi, je ni vročati po pošti, ampak po drugem vročevalnem organu.

Dolžnikov dolžnik sme izpodbijati plačilno prepoved z rekurzom.

§. 295.

Kadar se seže z izvršbo na denarno terjavščino, katera gre zavezancu proti erarju ali proti zakladu, ki je v javni upravi, tedaj je vročiti plačilno prepoved kakor blagajnici, iz katere gre zavezancu plačilo,

tako tudi oblastvu, ki je poklicano, nakazati dotično plačilo. Z vročbo plačilne prepovedi temu zadnjemu oblastvu velja rubež za opravljen. Povedati blagajnico, pri kateri se mora plačati, je dolžnost zahtevajočega upnika. V koliko ima blagajnica vsled prejete plačilne prepovedi oblast, izplačilo dospelih zneskov zavezancu zadržati začasno, to se ravna po predpisih, veljajočih za posamezno blagajnico.

Kadar misli o plačilni prepovedi obveščeno oblastvo, da nasprotuje veljajočim zakonitim predpisom, segati z izvršbo na zarubljeno terjavščino, tedaj sme podati zavoljo nedopustnosti izvršilnega postopanja sodniji naznanilo (§. 39., odstavek 2.), in pa izpodbijati plačilno prepoved z rekurzom.

§. 296.

Rubež terjavščin iz menic in drugih papirjev, kateri se dajo prenesti z nahrbtnico (indosamentom), in pa terjavščin iz neprenosnih čekov, trgovskih nakaznic in obveznic in iz vložnih knjig bank, hranilnic in posojilnic se opravi s tem, da vzame izvrševalni organ te papirje po nalogu izvršilne sodnije k sebi, naredivši o tem rubežni zapisnik (§§. 253., 254., odstavek 1.), ter jih položiti pri sodniji ali v sodni pisarnici.

Za rubež iste terjavščine, dovoljen pozneje v korist drugemu upniku, velja določilo §. 257.

§. 297.

Prezentacije, protestovanja, notifikacije in druga dejanja za ohrambo ali izvrševanje pravic iz papirjev, oznamenjenih v §. 296., mora ves čas, dokler je papir pri sodniji, opravljati po pooblastilu izvršilne sodnije izvrševalni organ namesto zavezanca. Pooblastilo, opravljati taka dejanja s pravno močjo, se sme podeliti izvrševalnemu organu uradoma ali po predlogu zavezanca ali zahtevajočega upnika.

Zlasti sme izvrševalni organ od izvršilne sodnije, če je nevarno odlašati, dobiti oblast, potegniti dospelo terjavščino iz takega pri sodniji položenega papirja. Potegnjene zneske je položiti pri sodniji; zastavna pravica, ki jo ima zahtevajoči upnik na terjavščini, se razteza na denarje, prejete iz te terjavščine.

Ako se zdi potrebno, iztožiti terjavščino, da se pretrga zastara ali da ne bo drugih škod, postavi

izvršilna sodnija v ta namen uradoma ali po predlogu skrbnika.

§. 298.

Za zarubljeno terjavščino dano ročno zastavo je po predlogu zahtevajočega upnika vzeti v hrambo (§. 259.). Predlog za uvedbo hrambe se sme združiti s predlogom za dovolitev rubeža terjavščine ali pa staviti po dovolitvi rubeža posebe pri izvršilni sodnji.

§. 299.

Zastavna pravica, katera se pridobi z rubežem v plači obstoječe terjavščine ali druge terjavščine, obstoječe v tekočih prejemkih, se razteza tudi na prejemke, dospevajoče po rubežu, zastavna pravica, pridobljena na obrestni terjavščini, pa na obresti, dospevajoče po rubežu.

Z rubežem službenih dohodkov so zadeti zlasti tudi tisti dohodki, katere dobi zavezanec, ker se zvišajo njegovi prejemki, ker se mu podeli nova služba, ali ker se on premesti v drugo službo ali pa vpokoji. To določilo se pa ne uporablja na primer, da se premeni službodavec.

§. 300.

Kadar doseže več upnikov ob raznih časih rubež iste terjavščine, tedaj je za presojo prednosti s tem pridobljenih pravic pri terjavščinah iz papirjev, oznamenjenih v §. 296., merodajen čas, v katerem je izvrševalni organ vzel papir v hrambo ali se je poznejši rubež zaznamil v že narejenem rubežnem zapisniku.

V vseh drugih primerih se ravna vrstni red zastavnih pravic po času, v katerem so došle v korist posameznim upnikom izdane plačilne prepovedi dolžnikovemu dolžniku ali pri terjatvah do erarja ali do zaklada, ki je v javni upravi, oblastvu, katero je poklicano, nakazati dotično plačilo.

Kadar se vzamejo v odstavku 1. oznamenjeni papirji h kratu v posest na korist več upnikom, ali kadar dojde dolžnikovemu dolžniku isti dan več plačilnih prepovedi, tedaj so si s tem zadobljene zastavne pravice po redu enake. Če ne zadostuje

zarubljena zahteva, je poplačati izvršljive terjavščine s pripadki vred po razmeri njih skupnih zneskov.

§. 301.

Izvršilna sodnija mora po predlogu zahtevajočega upnika naložiti dolžnikovemu dolžniku, da naj v štirinajstih dneh izjavi:

1. ali in v koliko pripozna zarubljeno terjavščino za utemeljeno in jo je voljen plačati;
2. ali in od katerih povratnih oprav je odvisna njegova plačilna dolžnost;
3. ali in katere zahteve zglašajo druge osebe do zarubljene terjavščine;
4. ali in zavoljo katerih zahtev se drži terjavščine zastavna pravica v korist drugim upnikom;
5. ali in po katerem upniku, in pa pri kateri sodnji se je iztožila zarubljena terjavščina.

Predlog se sme združiti z zaprosbo za dovolitev rubeža. V tem primeru mora rubež dovoljujoča sodnija naložiti ob enem s plačilno prepovedjo dolžnikovemu dolžniku, da naj poda v štirinajstih dneh izjavo o oznamenjenih stvareh.

Dolžnikov dolžnik je odgovoren zahtevajočemu upniku, po čegar zahtevanju mu je dan ta nalog, za vso škodo, ki nastane iz tega, da se on brani, podati izjavo, in pa iz vedomo neresnične in nepopolne izjave. To mu je dati na znanje ob vročbi naloga.

Izjave dolžnikovega dolžnika se smejo pred izvršilno sodnijo ali pred tisto sodnijo, katera je opravila vročbo plačilne prepovedi, oddati ustno na sodni zapisnik ali pa podati s pravnim spisom izvršilni sodnji. Dolžnikov dolžnik sme že ob vročbi plačilne prepovedi odgovoriti na dana prašanja organu, kateremu je naročeno, opraviti to vročbo. O tem narejeni zapisnik je poslati uradoma izvršilni sodnji.

Zahtevajočega upnika je obvestiti o dani izjavi, da pregleđa pravdni spis ali zapisnik, ki ostane pri sodnji.

Stroške, ki jih ima dolžnikov dolžnik z oddajo izjave, mora plačati začasno zahtevajoči upnik in, če bi bilo več zahtevajočih upnikov, jih morajo plačati vsi ti upniki po razmeri svojih izvršljivih terjavščin.

§. 302.

Določila §. 301. se ne uporabljajo ob opravljanju izvršeb na terjatve, katere ima zavezanec do erarja ali do zaklada, ki je v javni upravi.

Preodkaz.

§. 303.

Zarubljeno denarno terjavščino je po predlogu preodkazati zahtevajočemu upniku po meri zastavne pravice, ki mu gre, v poteg ali namesto plačila.

Predlog za preodkaz se sme združiti z zaprosilom za dovolitev rubeža ali pa staviti pri izvršilni sodnji posebe. O predlogu odloča vselej izvršilna sodnija.

Kadar se je dal dolžnikovemu dolžniku nalog po zmislu §. 301., je čakati z odločbo o preodkaznem predlogu, dokler ne izteče rok za izjavo. Pred odločbo je zaslišati druge upnike, ki segajo z izvršbo na isto terjavščino, in, če je to mogoče, brez znatne zamude, tudi zavezanca in tiste osebe, katere si po poročilu dolžnikovega dolžnika laste pravico do zarubljene terjavščin.

§. 304.

Kadar se opira terjavščina na papir, prenosen z nahrbtnico, ali kadar je sicer njena uveljava navezana na posest papirja, narejenega o terjavščini, tedaj je preodkaz dopusten samo v skupnem znesku zarubljene terjavščine in, če ta presega znesek izvršljive terjavščine, samo tedaj, če dá zahtevajoči upnik varščino za izplačo prebitka. Isto velja, če ni zarubljena terjavščina iz drugih vzrokov razdelna glede prenosa ali uveljave.

Prav tako mora za preodkaz preseči upnik, ako je zarubljena terjavščina deloma odtegnjena izvršbi ali če je bila zarubljena prej v korist drugemu upniku, dati varščino za to, da se izvršbe oproščeni ali prednost imajočemu zastavnemu upniku dolžni znesek, v kolikor zadostujejo dohajajoči denarji, izplača zavezancu ali prednost imajočemu zastavnemu upniku. Dati varščino, sme ukazati sodnija uradoma ali po predlogu.

Med več zahtevajočimi upniki, prosečimi za preodkaz s ponudbo enake varščine, gre prednost tistemu, kateremu na korist se je prej zarubila terjav-

ščina, če pa ponujena varščina ni enaka, tistemu, ki daje boljšo varščino. Če ponudi samo eden izmed upnikov varščino, je preodkazati terjavščino njemu, ne glede na vrstni red njegove zastavne pravice.

§. 305.

Preodkaz se opravi s tem, da se sklep, s katerim se ugaja preodkaznemu predlogu, vroči dolžnikovemu dolžniku, pri terjavščinah iz prenosnih papirjev pa in pri terjavščinah, katerih uveljava je sicer navezana na posest papirja, narejenega o terjavščini, s tem, da se izroči s potrebno pismeno izjavo o prenosu opremljen papir zahtevajočemu upniku, kateremu se je odkazala terjavščina. To izjavo o prenosu oddaje izvršilna sodnija ali po njenem naročilu izvrševalni organ.

Določila §§. 295. in 300., odstavka 2., veljajo glede tamkaj oznamenjenih terjatev do erarja ali zaklada, ki je v javni upravi, tudi za vročbo preodkaznega sklepa.

V kolikor se je terjavščina preodkazala v poteg ali namesto plačila enemu upniku, ni več dopusten vnovičen preodkaz drugemu upniku.

§. 306.

Zavezanec mora dati zahtevajočemu upniku, kateremu se je preodkazala terjavščina, za uveljavo preodkazane terjavščine potrebna pojasnila, ter mu izročiti listine, kar jih je o terjavščini. Kadar je omejen preodkaz na del zarubljene terjavščine, tedaj mora dati upnik po predlogu varščino za vrnitev listin, ki se tikajo vse terjavščine.

Zoper zavezanca se sme doseči izročba listin po predlogu zahtevajočega upnika z izvršbo (§. 346., 347.). Predlog je staviti pri izvršilni sodnji. Od drugih posestnikov listin sme zahtevajoči upnik zahtevati njih izročbo s tožbo.

Opravljeni preodkaz mora zaznamiti sodna pisarnica na listinah, izročenih upniku.

§. 307.

Kadar zahtevajo za poteg ali namesto plačila preodkazano terjavščino ne samo zahtevajoči upnik, ampak tudi druge osebe, tedaj ima dolžnikov dolžnik pravico in na zahtevanje upnika, kateremu se je terjavščina preodkazala povsem ali deloma, dolžnost, položiti znesek terjavščine s pripadki vred po meri

njene dospelosti v korist vsem tem osebam pri izvršilni sodnji (§. 1425. o. d. z.). O taki zahtevi je odločiti po zaslišanju dolžnikovega dolžnika s sklepom.

Ako so se zastran plačila terjavnosti podale tožbe zoper dolžnikovega dolžnika, sme on, ko položi dotično vsoto pri pravdni sodnji, staviti predlog, da naj se izpusti iz pravnega spora.

Preodkaz v poteg.

§. 308.

Preodkaz v poteg daje zahtevajočemu upniku oblast, zahtevati v imenu zavezančevem od njegovega dolžnika plačilo v preodkaznem sklepu oznamenjenega zneska po meri pravnega dejanskega stanu zarubljene terjavnosti in nastopa njene dospelosti, pripraviti nastop njene dospelosti z opominom ali odpovedjo, opraviti vse za ohrambo in izvrševanje terjavnosti pravice potrebne prezentacije, protestovanja, notifikacije in druga dejanja, prejeti plačilo v poravnavo svoje zahteve in v zaračun na njo, iztožiti namesto zavezanca zoper njegovega dolžnika ne o pravem času in ne redno plačano terjavnost ter uveljavljati zastavno pravico, ki jo ima preodkazana terjavnost. Preodkazni sklep pa ne daje zahtevajočemu upniku oblasti, sklepati na račun zavezančev poravnave o terjavnosti, preodkazani v poteg, odpustiti dolžnikovemu dolžniku njegov dolg ali izročiti odločbo o pravnem dejanskem stanu terjavnosti izbranim sodnikom.

Ugovori, ki izvirajo iz pravnih razmer med zahtevajočim upnikom in dolžnikovim dolžnikom, se ne smejo postavljati nasproti tožbi, ki jo je podal upnik vsled preodkaza.

Odstop preodkazane terjavnosti, katerega opravi zavezanec, je brez vpliva na pravice, ki jih zadobi upnik s preodkazom, in zlasti na njegovo pravico, zahtevati, da se dá stvar terjatve.

§. 309.

Kadar je dolžnost dolžnikovega dolžnika za kako opravo odvisna od izročbe stvari, katere velja za povratno opravo, pa so te stvari v imovini zavezančevi, tedaj jih mora zavezanec po predložitvi zahtevajočega upnika, kateremu se je preodkazala

terjavnost v poteg, izročiti, da se vroče dolžnikovemu dolžniku.

Zahtevajoči upnik sme provzročiti to izročbo z izvršbo (§§. 346. do 348.), če je dolžnost za povratno opravo ugotovljena z sodbo, doseženo zoper dolžnikovega dolžnika ali izrečeno zoper zavezanca, ali če se more izkazati sodniku z listinami, ki imajo dokazno moč.

Predlog za dovolitev take izvršbe je staviti pri tisti sodnji, katere je odločila o preodkaznem predlogu na prvi stopinji. Pred odločbo o predlogu je zaslišati zavezanca.

§. 310.

Zahtevajoči upnik, kateri toži za preodkazano terjavnost, mora zavezancu, če mu je znano njegovo stanovišče in je to v domači deželi, naznaniti po sodnji začeto pravdo.

Vsak upnik, za katerega je s tožbo zahtevana terjavnost tudi zarubljena, sme pristopiti k pravnemu sporu na svoje stroške kot postranski intervenient. Razsodilo, katero se izreče v tem pravnem sporu o terjatvi, uveljavljani v tožbi, ima moč za vse upnike in zoper vse upnike, katerim na korist se opravi rubež.

Zamuda v izterjavi v poteg preodkazane terjavnosti in pa opust naznanitve začete pravde nalaga zahtevajočemu upniku, kateremu se je preodkazala terjavnost, odgovornost za vse škode, ki nastanejo s tem zavezancu in pa drugim, na isto terjavnost z izvršbo segajočim upnikom.

Kadar se zamudi izterjava, sme vrhu tega vsak drugi na isto terjavnost z izvršbo segajoč upnik staviti predlog, da naj razveljavi izvršilna sodnja preodkaz terjavnosti mudnemu upniku in postavi v poteg zarubljene terjavnosti skrbnika. Pred odločbo o takem predlogu je zaslišati zahtevajočega upnika, kateremu se je preodkazala terjavnost.

§. 311.

Upnik se sme odpovedati pravic, pridobljenih s preodkazom v poteg, kar pa ne krati njegove izvršljive zahteve in nji na korist na terjavnosti zavezančevi pridobljene zastavne pravice.

Odpoved se opravi z dotičnim poročilom izvršilni sodnji, katere obvesti o tem zavezanca, dolžnikovega dolžnika in vse druge zastavne upnike.

Odpoved je zaznamiti na listinah, ki jih mora vrniti upnik.

Vse stroške, ki so nastali s preodkazom in zlasti s tožbo za preodkazano terjavščino, mora plačati odpovedujoči se upnik.

§. 312.

S plačilom dolžnikovega dolžnika se razdolži terjavščina zahtevajočega upnika do zneska, ki mu gre po meri njegove zastavne pravice.

Kar prejme več, mora zahtevajoči upnik proti povrnitvi varščine, ki jo je dal, izplačati ali naravnost zastavnim upnikom, ki imajo pravico do prejemkov, ali položiti pri sodniji ali pa izročiti zavezancu, v kolikor gre temu, ker je terjavščina deloma izvršila oproščena, del plačila ali v kolikor ne zahteva izterjanega zneska nihče drugi.

Uporabo izterjanega zneska, ki ne gre zahtevajočemu upniku, določi po predlogu že ob dovolitvi preodkaza izvršilna sodnija. Ako se stavi predlog posebe, je zaslišati pred odločbo vse udeležence.

§. 313.

Dolžnikov dolžnik se po razmeri plačila, danega zahtevajočemu upniku, kateremu se je terjavščina preodkazala v poteg, oprosti svoje zaveznosti.

Plačilna potrdila, katera da zahtevajoči upnik dolžnikovemu dolžniku, imajo isto moč, kakor da bi jih dal zavezanec sam.

Poteg po skrbniku.

§. 314.

Kadar se preodkaz v poteg ne more opraviti, ker ne dá nobeden izmed zahtevajočih upnikov v §. 304. zahtevane varščine, ali kadar se mora preodkaz zopet razveljaviti zavoljo odreke v §. 306. določene varščine, tedaj postavi izvršilna sodnija po predlogu za poteg zarubljene terjavščine skrbnika.

Uradoma ali po predlogu se sme nadalje za poteg terjavščine postaviti skrbnik tedaj, kadar se preodkaze v poteg ista terjavščina po delnih zneskih raznim upnikom in se ti ne zedinijo o postavitvi skupnega pooblaščenca.

§. 315.

Skrbniku, ki ga postavi sodnija za poteg zarubljene terjavščine po določilih tega zakona (§§. 297., 310. in 314.), gredo vse pravice, ki jih daje zakon zahtevajočemu upniku, kateremu se je preodkazala v poteg terjavščina. Izvršilna sodnija mora nadzirati poslovanje skrbnikovo ter uradoma ali vsled opomb, ki jih izrazijo upniki ali zavezanec zoper ravnanje skrbnikovo, siliti na to, da se odpravijo zapažene zakasnitve ali drugi nedostatki in pa da se kolikor moči hitro izvrši dani nalog.

Zneske, katere plača dolžnikov dolžnik, je položiti pri sodniji; kar se tiče njih uporabe, veljajo določila §§. 285. do 287., in to tako, da se stroški, ki se prisodijo skrbniku v pravdi zoper dolžnikovega dolžnika, privzamejo v razdelbno maso in se stroški, ki se nabere s postavitvijo in poslovanjem skrbnika, poplačajo tako, kakor stroški dražbenega postopanja, pred vsemi drugimi terjavščinami.

Preodkaz namesto plačila.

§. 316.

S preodkazom zarubljene terjavščine namesto plačila preide terjavščina v obsegu tega preodkaza na zahtevajočega upnika z močjo odplatnega odstopa, ki bi ga opravil zavezanec. S pridržkom odgovornosti, katera veže zavezanca po predpisih državlanskega prava (§. 1397. nad. o. d. z.), velja upnik s preodkazom gledé svoje terjavščine za poplačanega.

Drugačen način, spraviti terjavščino v denar.

§. 317.

Namesto preodkaza sme izvršilna sodnija po predlogu upnika, kateremu na korist se je zarubila terjavščina, ukazati drugi način, spraviti jo v denar:

1. kadar je poteg zarubljene terjavščine združen s težkočami, ker je ona odvisna od povratne oprave zavezančeve, katera se ne da doseči z izvršbo po §. 309.;

2. kadar je dospelost zarubljene terjavščine zavisna od odpovedi, pristojee dolžnikovemu dolžniku, ali kadar je za odpoved, pridržano zavezancu, dogovorjen daljši rok kakor pol leta ali kadar sploh

dospe terjavščina za plačilo še le s časom, ko preteče pol leta od rubeža;

3. kadar ni po izvršenem preodkazu v poteg imel poskušani poteg terjavščine uspeha iz drugih vzrokov, kakor zato, ker dolžnikov dolžnik ne more plačati, ker je sodnija s pravnomočno sodbo odrekla terjatev ali ker se je odpovedal za poteg pooblaščen upnik (§. 311.), ali kadar se katera v št. 1 in 2 navedenih okolišnosti pokaže še le po opravljenem preodkazu.

Pred sklepanjem o predlogu je zaslišati druge upnike, ki so si pridobili zastavno pravico na terjavščini, in, če je to mogoče brez znatne zamude, zavezanca. Ako se ugotovi predlogu, je razveljaviti prej izdani sklep o preodkazu, obvestivši dolžnikovega dolžnika in vse druge udeležence.

§. 318.

Prodajo zarubljene terjavščine je opraviti, uporabljaje zmiseloma določila o prodaji zarubljenih premičnih stvari (§§. 264. do 276., 278., 281., 282. in 289.). Imenska vrednost terjavščine je pri tem izklicna cena. Listine o prodani terjavščini, kar jih je, izroči izvrševalni organ kupcu, kadar ta položi kupno ceno. Gledé potrebnih pismenih izjav o prenosu je uporabljati zmiseloma določila §. 305., odstavka 1.

Za uporabo izkupila veljajo predpisi §§. 283. do 287.

§. 319.

Prodaja terjavščine po javni dražbi se ne sme dovoliti:

1. ako je terjavščina dovolj založena z dano ročno zastavo;

2. ako pristoji terjavščina zavezancu proti zahtevajočemu upniku samemu in se dá pobotati z zahtevo, ki jo je izvršiti;

3. ako je predmet terjavščine prejemanje letnih rent, preživnin ali drugih ponavljajočih se plačil;

4. ako se opira terjavščina na vložnico (vložno knjižico) banke, hranilnice ali posojilnice;

5. ako ima terjavščina, ki se opira na kak v §. 296. oznamenjen papir, borzno ceno;

6. ako se ne more za trdno povedati znesek terjavščine ali ne verjetno izkazati bitje terjatve.

Prostovoljna prodaja terjavščine se sme dovoliti samo, ako imenuje zahtevajoči upnik ali zavezanec sodniji kupca, ki izreče, da je voljen prevzeti terjavščino po primernih pogojih.

Ako se dovoli prisilna uprava terjavščin, jo je opraviti po predpisih §§. 334. do 339.

Posebna določila o izvršbi na knjižno zavarovane terjavščine.

§. 320.

Kadar se seže z izvršbo na terjavščine, za katere je na nepremičnini ali nepremičninskem deležu vpisana knjižno zastavna pravica, tedaj je za njih rubež potreben vpis zastavne pravice v javni knjigi. Ako je v korist terjavščini, katero je izvršiti, vpisana na podstavi prejšnje podelitve zastavna pravica na knjižno zavarovani terjavščini, zadostuje za rubež knjižna zaznamba izvršljivosti.

Predlog za dovolitev rubeža knjižno zavarovane terjavščine obsega tudi predlog za dovolitev knjižnega vpisa zastavne pravice; sodnija, katera dovoli rubež, mora odrediti, kar je potrebno za opravo tega vpisa, ob enem z dovolitvijo rubeža. Pri vpisu te zastavne pravice je povedati, da ga dovoljuje sodnija zastran izvršbe izvršljive denarne terjavščine.

Kadar doseže več upnikov rubež iste knjižno zavarovane terjavščine, tedaj se uporabljajo glede vrstnega reda zastavnih pravic določila občega zemljiškognjižnega zakona.

Ob enem z dovolitvijo vpisa zastavne pravice ali zaznambe izvršljivosti mora izdati sodnija za zavezanca in pa njegovega dolžnika prepovedi, navedene v §. 294.

§. 321.

Knjižno zavarovane terjavščine se ne smejo spravljati v denar s prodajo po javni dražbi.

§. 322.

Preodkaz knjižno zavarovane terjavščine v poteg je zaznamiti uradoma v javni knjigi.

Mimo pravic, navedenih v §. 308., ima zahtevajoči upnik v tem primeru tudi pravico, da si izprosi knjižno zaznambo odpovedi in hipotečne tožbe ter odda v imenu zavezančevem vse izjave, ki so potrebne za knjižni izbris zastavne pravice, vpisane za preodkazano terjavščino. Te izbrisne izjave potrebujejo, da so veljavne, odobrila izvršilne sodnije.

§. 323.

Kadar se zahtevajoči upnik odpove pravic, pridobljenih s preodkazom v poteg, tedaj je izbrisati zaznamek o preodkazu uradoma.

§. 324.

Ako se preodkaže knjižno zavarovana terjavščina namesto plačila, je na podstavi pravnomočnega sodnega preodkaza in po njegovem zmislu pravice zavezančeve uradoma knjižno prenesti na zahtevajočega upnika.

Ob enem s tem prenosom je odrediti knjižni izbris zastavne pravice, vpisane za zahtevajočega upnika po §. 320., odstavku 1. Pravna moč tega izbrisa se razteza tudi na podzastavne pravice, vključene med tem na zastavno pravico zahtevajočega upnika; te je prenesti na hipotečno terjavščino, ki jo je pridobil zahtevajoči upnik s preodkazom na mesto plačila.

Tretji razdelek.

Izvršba na zahteve do izročbe in oprave telesnih stvari.

R u b e ž.

§. 325.

Rubež zavezančevih zahtev, katerih predmet je izročba ali oprava telesnih stvari, se opravi po predpisih §§. 294. do 298.

Na nadaljne izvršilne korake je zmislooma uporabljati predpise §§. 300. do 319., oziraje se na nastopna določila.

Izterjava.

§. 326.

Preodkaz zarubljene zahteve na mesto plačila ni dopusten.

§. 327.

Kadar se je preodkazala v poteg zahteva do izročbe ali oprave premičnih telesnih stvari, tedaj mora dolžnikov dolžnik po dospelosti zahteve izročiti stvar izvrševalnemu organu, katerega mu je oznamenila sodnija. Kadar ni opraviti stvari v okolišu izvršilne sodnije, tedaj se določi izvrševalni organ na zaprosilo izvršilne sodnije po tisti okrajni sodniji, v katere okolišu je izročiti ali opraviti stvar.

Na to, kako je spraviti opravljeno stvar v denar, se uporabljajo določila o prodaji zarubljenih premičnih reči.

Kadar ni dolžnikov dolžnik izročil ali opravil stvari v okolišu izvršilne sodnije, tedaj jo je za dovršbo prodajnega in razdelbnega postopanja poslati izvršilni sodniji. Ako bi bila taka poslatev združena z znatnimi stroški ali težkočami, a bi ne obetala posebnega dobička, ali ako bi bila poslatev iz drugih vzrokov neizvršljiva ali neprimerna, mora okrajna sodnija, v katere okolišu se je opravila stvar, izvršiti po predlogu ali uradoma prodajno in razdelbno postopanje. O tem je takoj obvestiti izvršilno sodnijo.

Izvršljivo denarno terjavščino zahtevajočega upnika in denarne terjavščine drugih upnikov, ki so pridobili na isti zahtevi zastavno pravico, je poplačati iz prodajnega izkupila po predpisu §§. 283. do 287.

§. 328.

Ob preodkazu zavezančeve zahteve, katera meri na opravo nepremične stvari, mora dolžnikov dolžnik, ko je nastopila dospelost zahteve, izročiti to stvar upravniku, katerega postavi po predlogu zahtevajočega upnika sodnija. Ako stvar ni v okolišu izvršilne sodnije, imenuje upravnika po zaprosilu izvršilne sodnije tista okrajna sodnija, v katere okolišu je stvar.

Zastran poplačila svoje izvršljive denarne terjavščine mora zahtevajoči upnik seči z izvršbo na stvar, izročeno upravniku, s prisilno upravo ali s prisilno dražbo po predpisih, izdanih za izvršbo na nepremično imovino, pa ne da bi bil pri prisilni dražbi potreben knjižni vpis zavezanca; ako doseže zahtevajoči upnik prisilno upravo, sme tako on, kakor tudi upravnik zaprositi za knjižni pis lastninske pravice zavezančeve. Za dovolitev in opravo te izvršbe je pristojna tista okrajna sodnija, v katere okolišu je stvar.

Ako ne stavi zahtevajoči upnik v enem mesecu, odkar se je izročila stvar upravniku, za uvedbo prisilne uprave ali prisilne dražbe potrebnih predlogov, je ustaviti izvršbo uradoma.

§. 329.

Določilo §. 307. velja tudi o zahtevah do izročbe in oprave telesnih stvari. Ako stvar, katero je opraviti, ni pripravna za sodno položbo, mora dolžnikov dolžnik zaprositi pri izvršilni sodniji, da naj ona postavi hranitelja ali upravnika, ter izročiti temu stvar.

Četrty razdelek.

Izvršba na druge imovinske pravice.

Izvršilu odtegnjene pravice.

§. 330.

Izgovorjeni preživitki, katerih vkupni dohodki v denarnih in prirodninskih opravah, vstevši stanovanje, ne presegajo na leto vrednosti tristo goldinarjev, so popolnoma odtegnjeni izvršilu, ako so ti prejemki za zavezanca in za njegove družinske ude, ki živé z njim v skupnem hišnem gospodarstvu, neogibno potrebni.

V kolikor je izvršba na izgovorjene preživitke dopustna z ozirom na visokost njih donosa, se morajo vendar pustiti zavezancu zanj in za njegove družinske ude, ki živé z njim v skupnem hišnem gospodarstvu, neogibno potrebni prostori za stanovanje in oprave do vrednosti tristo goldinarjev na leto.

R u b e ž.

§. 331.

Zastran izvršbe na imovinske pravice zavezančeve, katere ne spadajo k terjavščinam, mora izvršbo dovoljujoča sodnija, ako tudi se ne uporabljajo predpisi o izvršbi na nepremično imovino (§§. 240. nad., 248.), po predlogu zahtevajočega upnika ukazati pravico (rubež). Če je vsled te pravice zavezana kaka določena oseba, kaj opravljati, je šteti rubež za izvršen še le, ko se je tudi ti drugi osebi vročila sodna prepoved, opravljati zavezancu. V koli-

kor je to mogoče po tem, kakoršna je stvar, se sme opraviti tudi zastavni popis izvršbi podvržene pravice (§. 253.).

Način, kako je spraviti pravico v denar, določi izvršilna sodnija po predlogu zahtevajočega upnika, zaslišavši zavezanca in vse upnike, katerim na korist se je opravil rubež.

Spravljanje v denar.

§. 332.

Prodajo otujne (oddatne) pravice po javni dražbi sme dovoliti sodnija samo tedaj, kadar se sploh ne da pravica spraviti v denar drugači ali pa le z neprimerno velikimi stroški.

Prodaja se opravi po določilih o prodaji zarubljenih premičnih stvari, razdelitev izkupila pa, uporablja zmislova predpise §§. 283. do 287.

§. 333.

Kadar sme zavezanec vsled zarubljene pravice zahtevati izročbo imovinske mase ali nje delitev in izročbo deleža, ki gre njemu, tedaj sme izvršilna sodnija pooblastiti po predlogu zahtevajočega upnika, da uveljavlja to pravico zavezančevu v njegovem imenu in zahteva v ta namen po zmislu predpisov državlanskega prava delitev ali uvedbo razločbenega postopanja, da opravlja odpovedi in oddaja veljavno za zavezanca izjave, sicer potrebne za izvrševanje in izkoriščanje zarubljene pravice. To pooblastilo daje tudi upniku dovolilo, tožiti za zarubljeno pravico in pa posamezne iz nje izvirajoče zahteve (§. 308.).

Takó pritegnjeno imovino je po kakovosti njenih raznih sestavin po kakem v tem zakonu pripuščenem izvršilnem načinu uporabiti za poplačilo zahtevajočega upnika. Za dovolitev teh izvršeb je pristojna tista sodnija, pri kateri je moral zahtevajoči upnik staviti na prvi stopinji predlog, da naj se mu dá pooblastilo za uveljavljanje zarubljene pravice.

§. 334.

Pri pravicah do ponavljajočega se prejemanja pridelkov ali do kake druge porabe premičnih ali nepremičnih stvari, ki se da spraviti v denar v korist zahtevajočemu upniku, pri obrtnih pravicah, obrtnostnih privilegijah, pri lovskih in ribiških pra-

vica, pri pravicah do svobodne rudosledbe i. p. sme izvršilna sodnija po predlogu zahtevajočega upnika dovoliti in ukazati prisilno upravo.

Na nje uvedbo, opravo in ustavitev se uporabljajo zmislooma določila o prisilni upravi nepremičnin z razločki, navedenimi v §§. 335. do 339.

O dovolitvi prisilne uprave pravic do svobodne rudosledbe je obvestiti pristojni okrožni rudarski urad.

§. 335.

Ako spada k izvrševanju zarubljene pravice raba ali uživanje določenih premičnih ali nepremičnih stvari, pristojne pravice in dolžnosti, podeljene v §§. 99. do 130. izvršilni sodniji, tisti okrajni sodniji, v katere okolišu je dotična stvar, in to pri premičnih stvareh ob času, ko se je dovolila prisilna uprava.

V vseh drugih primerih stopi na mesto sodne izročbe stvari sodna pooblastitev upravnika za izvrševanje zarubljene pravice.

§. 336.

Kadar gre zavezancu zarubljena pravica proti določeni zakupnini ali najemnini ali proti drugim občasnim opravam, tedaj spadajo te oprave, in pri prisilni upravi užitka, podeljenega očetu na imovini njegovega otroka (§. 150. o. d. z.), tudi oprave za stanu primeren preživitev otroka k stroškom, ki jih mora poravnati upravnik naravnost iz upravnega donosa. Znesek, ki ga je uporabiti za preživitev otroka, ustanovi po zaprosilu upravnika varstvena sodnija naprej.

§. 337.

Preden se odobré v §. 112. oznamenjene odredbe, je zaslišati lastnika stvari, katere se dotika zarubljena pravica. Lastnik ima tudi pravico do ugovorov in opazek po zmislu §. 114.

§. 338.

Pri pravicah do svobodne rudosledbe mora prisilni upravnik ukreniti vse, kar je potrebno za vzdržbo te pravice; v ta namen sme prisilni upravnik izprositi zlasti tudi podaljšbo pravice do svobodne rudosledbe.

§. 339.

Prisilna uprava neha s pretekom časa, na katerega je omejena zarubljena pravica zavezančeva.

§. 340.

V kolikor se to zdi koristnejše, da ne bo velikih upravnih stroškov, ali pa iz drugih vzrokov, sme sodnija odrediti po predlogu namesto prisilne uprave uporabo stvari s tem, da se dá v zakup.

Stvar se sme dati v zakup po javni dražbi tistemu, ki ponuja največ. Na dražbo je uporabljati zmislooma določila o dražbi zarubljenih premičnih stvari; zakupninska odplačila, ki jih je položiti pri sodniji, se razdelé po predpisih o razdelitvi donosnih prebitkov, ki se pokažejo ob prisilni upravi.

Posebna določila o izvršbi na obrtne podjetbe, tovarniške zavode itd.

§. 341.

Na obrtne podjetbe, tovarniške zavode, trgovinske obrate in podobne gospodarske podjetbe se sme po predlogu segati z izvršbo po prisilni upravi (§. 334.) ali po zakupovanju (§. 340.). Pri rokodelskih in pri takih dopuščenih obrtih, za katerih nastop se terja posebna usposobljenost, ni izvršbe po prisilni upravi ali zakupovanju, ako izvršuje obrt imetelj obrta sam ali največ s štirimi pomagači.

Kadar je za izvrševanje obrta ali za obrat druge podjetbe po namestniku potrebno po predpisih, ki veljajo o tem, odobrilo upravnih oblastev, in kadar bi moralo vsled dovoljene prisilne uprave preiti poslovodstvo na upravnika samega, tedaj je sklep izvršilne sodnije, s katerim se imenuje upravnik, predložiti, preden se vroči udeležencem, pristojnemu upravnemu oblastvu v odobritev.

Isto velja o sklepu, ki se izda o zakupovanju obrta, v kolikor je za dajanje v zakup predpisano, da se mora izprositi odobrilo upravnega oblastva.

§. 342.

Pri podjetbah, katerih firma je vpisana v trgovinskem vpisniku, je zaznamiti v vpisniku ter oznaniti dovolitev prisilne uprave in ime upravnika. Pravna moč tega oznanila se določa po členu 46. trgo-

vinskega zakonika. Zaznambo v trgovinskem vpisniku mora ukazati izvršilna sodnija uradoma.

Upravnik se mora pred trgovinsko sodnijo podpisati sam ali pa ji predložiti svoj poverjeni podpis.

Izvršilna sodnija sme tudi pri drugih podjetbah po predlogu ali uradoma razglasiti dovolitev prisilne uprave in imenovanje upravnika z naznanilom v javnih listih ali kakor je sicer navada v dotičnem kraju.

§. 343.

Upravnik, katerega vpelje v upravo podjetbe izvrševalni organ, je po svoji postavitvi pooblaščen za vsa opravila in pravna dejanja, katera so navadna v obratu take podjetbe, kakoršna je tista, s katero je upravljati.

Upravnik ima zlasti pravico, preklicati prokuro ali trgovinsko pooblastilo, ki ju je dal zavezanec za obrat v upravo prevzete podjetbe. Nadalje ima oblast, prejemati poštna pošiljke, oznamenjene kot vrednostne pošiljke, katere so nadpisane na podjetbo, s katero se upravlja (tovarniški zavod, trgovinski obrat).

V koliko preidejo pravice in dolžnosti, ki prisostojeta imetelju podjetbe v obrtnopravnem oziru, na upravnika, to se ravna po predpisih obrtnega reda.

§. 344.

Ob prisilni upravi obrtnih podjeteb, tovarniških zavodov, trgovinskih obratov in podobnih gospodarskih podjeteb mora upravnik med prisilno upravo dospevajoče in iz zadnjega leta pred nje dovolitvijo zastale zneske mezd, hranščin in drugih službenih prejemkov oseb, uporabljanih v obratu upravi podvržene podjetbe, poravnati iz doneskov brez nadaljnega postopanja.

Rekurz.

§. 345.

Rekurza se poprijeti ni dopuščeno zoper sklepe, kateri:

1. prepovedujejo zavezancu po dovolitvi rubeža razpolaganje z zarubljeno pravico in zastavo, dano za zarubljeno terjavščino (§§. 294., 331.);

2. nalagajo dolžnikovemu dolžniku, oddati izjavo po §. 301.;

3. nalagajo zahtevajočemu upniku po §§. 304. in 306., dati varščino;

4. postavljajo za poteg preodkazane terjavščine po §§. 297., 310. in 314. skrbnika;

5. ukazujejo v primeru §. 327. dovršbo prodajnega in razdelbnega postopanja pred okrajno sodnijo opravnega kraja;

6. odrejaajo zaznambo in razglasitev dovoljene prisilne uprave.

Gledé sklepov, s katerimi se ukazuje hramba reči ali imenuje hranitelj, veljajo določila §. 289.

Tretji oddelek.

Izvršba v doseg dejanj ali opustov.

Izročba ali oprava premičnih stvari.

§. 346.

Kadar mora zavezanec izročiti določene premične stvari ali premične stvari določene vrste in so te v njegovi hrambi, tedaj jih mora izvrševalni organ po naročilu izvršilne sodnije odvzeti zavezancu ter vročiti zahtevajočemu upniku proti prejemnemu potrdilu.

Ta predpis se tudi uporablja, kadar mora dati zavezanec vrednostne papirje ali določeno množino nadomestnih stvari.

§. 347.

Enako se sme postopati z izvršbo v korist zahtevi, mereči na izročbo premičnih stvari, ako so stvari, ki jih je izročiti, v hrambi kake druge osebe, ki je voljna, izročiti jih.

Ako se ta druga oseba brani, izročiti stvari, sme zahtevajoči upnik predlagati pri izvršilni sodniji, da naj se njemu preodkaze zahteva do izročbe stvari, ki jo ima zavezanec proti imetelju stvari. Na ta preodkaz je primerno uporabljati predpise, izdane za preodkaz denarnih terjavščin v poteg.

§. 348.

Gledé takih stvari, ki ne dopuščajo po svoji kakovosti telesne izročbe, mora ravnati izvrševalni

organ po določilih §. 427. o. d. z. Listine in orodje, ki jih je potemtakem vročiti zahtevajočemu upniku, mora izvrševalni organ odvzeti zavezanecu.

Na listinah, ki jih mora po §. 427. o. d. z. izvrševalni organ izročiti zahtevajočemu upniku, mora oni zaznamiti, da se je opravila izročba v izvršbo zahteve, katero je določno oznameniti. Po predpisu državlanskega prava za prenos sicer še potrebne listinske izjave mora oddati izvršilna sodnija ali na podstavi pooblastila izvršilne sodnije izvrševalni organ.

Prepustitev ali izpraznitev nepremičnih stvari, stvari rudniške lastnine in ladij.

§. 349.

Kadar je prepustiti ali izprazniti nepremičnino ali njen del, stvar rudniške lastnine ali ladjo, tedaj mora izvrševalni organ opraviti v ta namen potrebno odstranitev oseb in premičnih stvari ter spraviti zahtevajočega upnika v posest reči, katero je izročiti. Kadar je pri nepremičninah izročiti tudi njih pritiklino, tedaj je uporabljati zmisloma §§. 346. in 348.

Tiste premične stvari, ki jih je odstraniti, ki pa niso predmet izvršbe, mora izročiti izvrševalni organ zavezanecu ali, če bi on ne bil navzočen, njegovemu pooblaščenecu ali dorasli osebi, spadajoči k zavezančevi družini ali služenci v nji. Če bi ne bilo osebe, upravičene za prevzetbo, mora spraviti izvrševalni organ te stvari ob stroških zavezančevih v hrambo kje drugej, obvestiti je o tem sodniji znane osebe, za katere so stvari zarubljene ali katere bi si jih sicer smele lastiti, in naposled je, ako zavezanec odlašal z zahtevanjem, da naj se vrnejo stvari, ali ako je muden s poravnavo stroškov za hrambo, ter tudi nihče ne uveljavlja pravic do istih stvari, prodati, zapretivši to poprej, te stvari po odredbi izvršilne sodnije za račun zavezančev. Sprožiti to odredbo, ima pravico izvrševalni organ in pa vsak udeleženec.

Izkupilo, kar ga ostane po založbi stroškov za hrambo in prodajo, je položiti za zavezanca pri sodniji.

Podelitev ali razveljava knjižnih pravic.

§. 350.

Izvršba zahteve, ki meri na podelitev, prenos, omejitev ali razveljavo knjižne pravice, se opravi z dotičnim knjižnim vpisom.

Zahtevajoči upnik sme na podstavi izvršilnega naslova zahtevati, da naj ga vpiše sodnija kot lastnika prisojene mu nepremičnine ali nepremičninskega deleža ali da naj knjižno prenese na njegovo osebo prisojeno mu knjižno pravico, dasi zavezanec še ni do tega časa vpisan kot lastnik nepremičnine ali knjižne pravice. Izvršilna prošnja mora v tem primeru imeti izkaz prednikov, potreben po §. 22. občega zemljiškoknjižnega zakona.

Kadar je opraviti po izvršilnem naslovu vpise na nepremičnine ali nepremičninske deleže zavezančeve, gledé katerih še ni zavezanec vpisan ali predznanovan kot lastnik ali kadar je po vpisu obremeniti pravice zavezančeve, ki še niso zanj vpisane ali predznanovane, tedaj sme zahtevajoči upnik, ako dokaže, da je zavezanec pridobil te pravice, zahtevati hkratu z izvršbo knjižni vpis lastnine ali dotične knjižne pravice v korist zavezanecu.

Za dovolitev izvršbe pristojna sodnija odredi, kar je potrebno za opravo predlaganih vpisov.

Po predpisih občega zemljiškoknjižnega zakona zastran takih vpisov potrebne izjave zavezančeve se nadomestijo z izrekom sodnije, dovoljujoče izvršbo.

Kadar je s knjižno ustanovitvijo pravice tudi predati nepremičnino zahtevajočemu upniku ali vpletati ga v posest pravice, tedaj je ravnati hkratu po §. 349.

Ista določila veljajo, ako meri zahtevajočega upnika zahteva na podelitev, prenos, omejitev ali razveljavo pravice do dobivanja zemeljskih smol in rudnin, ki so uporabne, ker imajo v sebi zemeljsko smolo (§. 2. zakona z dne 11. maja 1884. l., drž. zak. št. 71).

Razveljava vkupnosti in poprava meje.

§. 351.

Po izvršljivem naslovu zaukazano telesno razdelitev vkupne nepremične stvari, enako ukazano razdelitev dediščine ali razdelitev druge imovinske mase in po izvršljivem naslovu ukazano popravo sporne meje opravi, privzemši udeležence, sodniški uradnik

izvršilne sodnije, primerno se oziraje na predpise §§. 841. do 853. o. d. z.

Sodnikove sklepe, izdane v delitvenem postopanju in v postopanju za popravo meje, ni mimo sklepa, s katerim se dokončno določuje razdelitev ali pa črta meje, dopuščeno izpodbijati z rekurzom.

Dražba vkupne nepremičnine.

§. 352.

Kadar meri zahteva na sodno dražbo vkupne nepremičnine zastran razločbe, tedaj je za njeno izvršbo uporabljati določila §§. 272. do 280. v cesarskem patentu z dne 9. avgusta 1854. l. (drž. zak. št. 208).

Dosega drugih dejanj.

§. 353.

Ako mora zavezanec opraviti dejanje, katero more opraviti druga oseba, mora po predlogu izvršbo dovoljujoča sodnija pooblastiti zahtevajočega upnika, da dá opraviti dejanje na stroške zavezančeve.

Zahtevajoči upnik sme hkratu predlagati, da naj naloži sodnija zavezancu, naprej plačati stroške, ki nastanejo z opravo dejanja. Sklep, s katerim se ugotovi temu predlogu, je izvršljiv na imovino zavezančevo.

§. 354.

Zahteva dejanja, katerega ne more opraviti druga oseba in katerega oprava je ob enem odvisna samo od volje zavezančeve, se izvrši s tem, da prisili po predlogu izvršilna sodnija zavezanca z denarnimi kaznimi ali z zaporom do skupnega trajanja šestih mesecev, opraviti dejanje.

Izvršba se začne s tem, da se zapre škoda katera bi zadela zavezanca, če bi odlašal. Ko izteče brez uspeha rok, dovoljen v ti odredbi za opravo dejanja, je izvršiti po predlogu zahtevajočega upnika zaprečeni prisilni pomoček ter zapreti ob enem,

določivši vsakikrat vnovičen rok za dolžno opravo, vedno ostrejši prisilni pomoček. Njegova izvršba se opravi samo po predlogu zahtevajočega upnika.

V posamezni kazenski odredbi zaprečena denarna kazen ne sme presegati zneska dveh tisoč goldinarjev, ves znesek zoper zavezanca prisojenih denarnih kazni pa ne vsote desetih tisoč goldinarjev.

Dosega dopustov in opustov.

§. 355.

Izvršba zoper tistega, ki je zavezan opustiti kako dejanje ali dopustiti opravo kakega dejanja, se opravi s tem, da prisodi izvršilna sodnija po dovolitvi izvršbe zavoljo vsakega nasprotnega ravnanja po predlogu denarne kazni ali pa zapor, trajajoč v vsem do enega leta. Te kazni je, če jih je prisojati ponovno, zvišati v primeri k prvič prisojenim kaznim ali prvič prisojenemu zaporu.

Po predlogu zahtevajočega upnika sme naročiti izvršilna sodnija zavezancu, da naj dá varščino za škodo, ki nastane po nadaljnjem nasprotnem ravnanju. Pri tem je določiti visokost in vrsto varščine, ki jo je dati, in pa čas, za katerega mora jamčiti. Za izvršbo tega sklepa veljajo določila §. 353., odstavka 2.

V posameznem kazenskem nalogu zaprečena denarna kazen ne sme presegati vsote dveh tisoč goldinarjev.

§. 356.

Kadar se je v primeru §. 355. z zavezančevim ravnanjem napravila prememba, ki nasprotuje pravici zahtevajočega upnika, tedaj pooblasti izvršilna sodnija zahtevajočega upnika po predlogu, da obnovi ob nevarnosti in stroških zavezančevih prejšnje stanje.

Sklep, s katerim se določajo stroški te obnove, je izvršljiv na imovino zavezančevo.

§. 357.

Kadar se zavezanec upira opravi dejanja, katero mora dopustiti po §. 356., odstavku 1., tedaj se prida zahtevajočemu upniku po predlogu izvrševalni organ, da odpravi upor in brani delo, ki je je opraviti.

§. 358.

Preden se izdado v §§. 353. do 357. navedene sodne odločbe in odredbe, je zaslišati zavezanca, ako ni nevarno odlagati.

Denarne kazni.

§. 359.

Denarne kazni, prisojene zastran dosege dejanj dopustov ali opustov, se stekajo v zaklad za uboge tistega kraja, v katerem ima zavezanec domovališče, ako bi pa zavezanec ne imel domovališča v ozemlju, za katero velja ta zakon, v zaklad za uboge tistega kraja, v katerem ima sedež izvršilna sodnija.

Zapor.

§. 360.

Zapor se izvršuje z zadržbo v (javnem) zapornem prostoru, določenem za to. Ta zaporni prostor mora biti ločen od prostorov, ki se uporabljajo za izvrševanje kazni in pa za zadržbo oseb, katerim je prisojen preiskovalni zapor.

Zapretbo opravi izvrševalni organ na podstavi zapornega povelja izvršilne sodnije, v katerem je oznameniti vzrok zapretbe. Zaporno povelje se mora vročiti zavezancu ob zapretbi.

§. 361.

Zapor se ne sme v vsakem posameznem kazenskem nalogu prisoditi na daljšo dobo, kakor na dva meseca. Po izteku zaporne dobe, povedane v kazenskem nalogu, je izpustiti zavezanca uradoma iz zapor.

§. 362.

Prisodbo zapor zoper osebo, ki je v javnem uradu ali v javni službi, ali zoper služabnika podjetbe, ki služi javnemu prometu, je naznaniti neposrednemu predpostavljenu te osebe ali predpostavljenemu službenemu oblastvu ob enem z zapretbo.

Kadar se mora zastran obrambe javne varnosti ali drugih javnih koristi zaprta oseba namestovati med zadrževanjem, tedaj se sme ona zapreti še le, ko se je poskrbelo za namestovanje. Kar je potrebno

za to, mora odrediti zavezančev predpostavljenik nemudoma, ko dobi obvestilo o zapornem sklepu.

§. 363.

Kadar je prisoditi zapor zoper dejalno služee osebe oborožene moči ali žandarmerije, tedaj se mora izvršilna sodnija obrniti do njih predpostavljenega poveljstva. Nadaljno ravnanje se uredi s posebnimi predpisi, ki se izdado z ukazom.

Ako se prisodi zapor zoper uda vojaške policijske straže ali varnostne straže, mora izvršilna sodnija zastran izvršitve zapor zaporiti predpostavljeno poveljstvo te osebe ali nje predpostavljenika.

§. 364.

Zoper ladjarja, zoper osebe iz moštva na lada in zoper vse druge na morskii ladji nameščene osebe se ne sme izvršiti zapor, če je ta ladja pripravljena odpluti (pripravljena na odhod) in se za osebo, spaj dajočo med moštvo na ladji ali sicer nameščeno na ladji, ne more nemudoma priskrbeti sposoben nadomestnik.

Kadar se zaprte osebe pokličejo k mobilizovanemu krdelnemu oddelku ali na kako v vojno službo postavljeno plovilo, tedaj je pretrgati zapor, dokler traja ta uporaba.

§. 365.

Zapor se ne sme izvršiti, dokler bi bilo postavljeno ž njim zdravje zavezančeve v bližnjo in znatno nevarnost. Preklicati ga je uradoma, kadar se po njega začetku pokažejo take nevarnosti.

§. 366.

Stroške, kateri nastanejo z izvršitvijo zapor, in pa stroške za prehrano zadrževanca mora poravnati zahtevajoči upnik predplačno ter jih polagati za vsak teden v izmeri, ki se za to določi in razglasi, v sodni pisarnici naprej.

Dokler se ne položi prvo predplačilo, se ne opravi zapretba in se ne začne izvršitev zapor. Kadar se predplačilo ne ponovi najpozneje do pol dne zadnjega dneva, za katerega se je opravila prejšnja položba, tedaj je zapor preklicati precej uradoma. V tem primeru in pa tedaj, kadar je pri volil zahtevajoči upnik v izpustitev zavezanca iz zapor, velja z zadnjo kazensko odredbo prisojeni

zapor za prestanega, in zavoljo dejanskega stanu, ki je v podstavo ti odredbi, ni več dopustno, ponavljati zapor po predlogu istega upnika. Za tak izpust s privolitvijo upnika pa ni šteti, ako privoli upnik v kratek, ne nad tri dni trajajoč pretrg zapora, katerega terjajo nujne okolnosti.

Oddaja izraza volje.

§. 367.

Kadar mora zavezanec po vsebini izvršilnega naslova oddati izraz volje, velja ta izraz za oddanega, ko zadobi sodba pravno moč ali dá drug izvršilni naslov enake vsebine pravico, predlagati dovolitev izvršbe.

V kolikor je dolžnost, oddati izraz volje, odvisna od povratne oprave, nastopi v odstavku 1. oznamenjeni pravni nasledek še le, ko stori zahtevajoči upnik to povratno opravo.

Korist.

§. 368.

Z določili tega oddelka se ne krati zahtevajočega upnika zahteva do oprave koristi, ker se ni izpolnila zavezancu naložena obveznost, ali do povračila s tem prizadete škode.

Te zahteve se smejo, odpovedavši se nadaljevanja začetega izvršilnega postopanja, ali po brezuspešni opravi tega postopanja, uveljavljati vsak čas, kakor si to izbere zahtevajoči upnik, pri sicer za to pristojni sodnji ali pa pri izvršilni sodnji s tožbo.

Stroški izvršbe.

§. 369.

Dovolitev izvršbe za uresničbo zahtev do izdaje ali prepustitve stvari, do dejanj ali opustov, obsega tudi dovolitev izvršbe v prid stroškom, ki nastanejo zahtevajočemu upniku po izvršilnem postopanju.

Zahtevajoči upnik mora zavezančevo imovino, ki jo je porabil v založbo stroškov, in pa izvršilne pomočke, ki jih je uporabil za to, oznameniti po §. 54. že v prvem predlogu za dovolitev izvršbe.

Drugi del.

Zavarovanje.

Prvi oddelek.

Izvršilna dejanja v zavarovanje denarnih terjavščin (izvršilo v zavarovanje).

§. 370.

V zavarovanje denarnih terjavščin se sme na podstavi za ta čas še ne izvršljivih odrediti, ki so jih izdale civilne sodnije domače dežele v nespornih pravnih stvareh, in pa na podstavi končnih sodeb civilnih sodnij domače dežele že pred nastopom njih pravnomočnosti ali pred iztekom za opravo določenega roka dovoliti po predlogu oprava izvršilnih dejanj, ako se verjetno izkaže sodnji, da bi se brez teh ovrla ali znatno obtežila izterjava sodno priznane denarne terjavščine ali da bi se morala zastran nje izterjave izvršiti sodba v unanji deželi.

§. 371.

Tudi brez takega potrdila je dovoliti po predlogu opravo izvršilnih dejanj v zavarovanje denarnih terjavščin:

1. na podstavi končnih sodeb prve stopinje, izdanih vsled pripoznave (§. 395. civilnega pravnega reda), ako se je oglašil zoper te sodbe priziv;

2. na podstavi plačilnih nalogov (plačilnih povelj), navedenih v §. 1., št. 2, ako so se oglasili zoper nje ugovori;

3. na podstavi pogojnih plačilnih povelj, izdanih v opominjalnem postopanju, ako je zaprosil dolžnik za postavitev v prejšnji stan zastran oglasitve upora;

4. na podstavi kazenskosodnih razsodil o zasebnopravnih zahtevah, ako se je dovolila obnova kazenskega postopanja.

§. 372.

V zavarovanje zahtev do podelitve preživitka je po predlogu dovoliti opravo izvršilnih dejanj, ako se je moralo postopati zoper zavezanca (§. 4., št. 6) že enkrat z izvršbo zastran izterjave zapalnih odplačil za preživitek. Varščina se sme dati vsakokrat samo za znesek odplačil za preživitek, ki dospó za plačilo v enem letu.

§. 373.

Pri zjamčeni vzajemnosti (§. 79.) se sme dovoliti oprava izvršilnih dejanj v zavarovanje denarnih terjavščin na podstavi še ne pravnomočnih ali še ne nepogojno izvršljivih civilnosodnih končnih sodb in plačilnih povelj, katere so se izdale v deželi ogrske krone, ako:

1. zaprosi za to pravdna sodnija ali sodnija, ki je izdala plačilno povelje;

2. potrdi ta sodnija, da bi se brez teh izvršilnih dejanj ovrla ali znatno obtežila izterjava prisojene denarne terjavščine, in

3. ni nobenega v §. 81., št. 2 do 4, navedenih vzrokov za odreko izvršbe.

§. 374.

V zavarovanje denarnih terjavščin se sme dovoliti samo rubež reči premične imovine, knjižna predznamba zastavne pravice na nepremičninah ali njih se držečih pravicah, prisilna uprava ali, če se je zarubila terjavščina zavezančeva in bi se spravila z zakasnitvijo nje uveljave v nevarnost njena izterljivost ali bi bila združena z njo izguba regresnih pravic do drugih oseb, preodkaz zarubljene terjavščine v poteg.

V kolikor se zdi v dosego zadostne varščine potrebno, se sme dovoliti več teh izvršilnih dejanj hkratu.

Zneske, kateri pripadajo pri prisilni upravi na terjavščino, ki jo je zavarovati, ali kateri dohajajo po potegu zarubljene terjavščine, je obdržati v sodni hrambi tako dolgo, dokler ni nastopila izvršljivost terjavščine ali posameznih odplačil za preživitev, ali dokler se niso razveljavila izvršilna dejanja, dovoljena zastran zavarovanja.

§. 375.

Za dovolitev izvršilnih dejanj je pristojna v primeru §§. 370., 371., št. 1 in 2, in 372. pravdna sodnija prve stopinje ali sodnija, pri kateri je tekla pravna stvar nesporne sodne oblasti na prvi stopinji, v primeru §. 371., št. 3, okrajna sodnija, katere je izdala pogojno plačilno povelje, v primeru §. 371., št. 4, okrajna sodnija, oznamenjena v §. 4., št. 6, naposled v primeru §. 373. zborna sodnija

prve stopinje, v katere okolišu je ta okrajna sodnija.

V dovolilnem sklepu je povedati znesek, ki ga je zavarovati s pripadki vred in, omenivši okolnost, od katere je odvisen nastop izvršljivosti zahteve, dobo, za katero se daje varščina.

§. 376.

Dovoljenih izvršilnih dejanj ni po predlogu opraviti in že opravljena izvršilna dejanja je razveljaviti:

1. ako se verjetno izkaže, da je bila denarna terjavščina, kateri na korist se je dovolilo izvršilno dejanje, že ob času dovolitve poravnana ali zadostno zavarovana;

2. ako se verjetno izkaže, da je ta terjavščina sedaj poravnana ali zadostno zavarovana, zlasti če položi zavezanec pri sodnji v gotovem denarju ali v vrednostnih papirjih znesek terjavščine, ki jo je zavarovati, s pripadki vred; pri obrestnih terjavščinah je položiti tudi obresti za ves čas dovoljenega zavarovanja;

3. ako se denarna terjavščina, kateri na korist je bilo dovoljeno izvršilno dejanje, odsodi pravnomočno upniku ali ako se pravnomočno ugotovi, da je ugasla;

4. ako se v primeru §. 371., št. 3, ugotovi pravnomočno prošnji za postavitev v prejšnji stan.

V primerih, oznamenjenih v št. 1, 3 in 4, mora plačati zahtevajoči upnik vse z dovolitvijo, opravo in zopetno razveljavo izvršilnih dejanj nastale stroške ter povrniti zavezancu prizadeto škodo.

§. 377.

Kadar more zavezanec izpričati, da so se dovolila ali opravila v zavarovanje denarne terjavščine izvršilna dejanja v večem obsegu, kakor je bilo potrebno za popolno zavarovanje terjavščine s pripadki vred, tedaj mora sodnija ukazati po njegovem predlogu razmerno omejitev izvršilnih dejanj.

Po izteku dobe, za katero se je dala varščina, je po predlogu zavezanca razveljaviti opravljena izvršilna dejanja, če ni še nastopila do tedaj izvršljivost zavarovane denarne terjavščine.

Predlog, da naj se opusti oprava dovoljenih izvršilnih dejanj ali da naj se ta dejanja razveljavijo ali omeje, je podati pri tisti sodnji, ki je bila po

§. 375. poklicana za dovolitev, ali pa pri izvršilni sodnji po tem, kakor se stavi predlog ali pred začetkom ali po začetku oprave izvršilnih dejanj (§. 33.). Pred odločbo o teh predlogih je zaslišati zahtevaločega upnika.

Drugi oddelek.

Začasne odredbe.

Dopustnost.

§. 378.

Kakor pred uvedbo pravnega spora, tako sme sodnija tudi med njim in med izvršilnim postopanjem v zavarovanje pravice kake stranke ukreniti po predlogu začasne odredbe.

Dopustnost začnih odredb se ne izključuje s tem, da je zahteva predlagajoče stranke (stranka v nevarnosti) rokovna ali pogojna.

1. V zavarovanje denarnih terjavščin.

§. 379.

V zavarovanje denarnih terjavščin so začasne odredbe nedopustne, v kolikor sme stranka v isti namen doseči opravo izvršilnih dejanj na imovino nasprotnikovo (§§. 370. nad.).

Sicer se smejo v zavarovanje denarnih terjavščin ukreniti začasne odredbe tedaj, kadar je verjetno, da bi brez njih nasprotnik stranke v nevarnosti s poškodbo, razrušbo, zatajbo ali potrato imovinskih kosov, z oddajo ali drugačnim razpolaganjem z reči svoje imovine, zlasti z dogovori, ki bi jih sklenil z drugimi osebami, ovrli ali znatno obtežili izterjavo denarne terjavščine.

V zavarovanje denarnih terjavščin se sme ukazati:

1. hramba in uprava premičnih telesnih stvari nasprotnika stranke v nevarnosti (§. 259. nad.), vstevši položbo denarjev;

2. sodna prepoved oddaje ali zastave premičnih telesnih stvari s to močjo, da je oddaja ali zastava zoper prepoved neveljavna, ako ni pridobitelj zavarovan zoper to s tem, da je uporabljati zmislova §§. 367. in 456. o. d. z., ali pa po predpisih člena 306. in 307. v trgovinskem zakoniku;

3. sodna prepoved dolžnikovemu dolžniku, ako ima nasprotnik stranke v nevarnosti do druge

osebe kako denarno terjatev ali zahtevo do oprave ali do izročbe drugih stvari. Ta prepoved se opravi s tem, da se prepove nasprotniku stranke v nevarnosti vsaka razpolaga glede zahteve in zlasti nje poteg, ter se ukaže oni drugi osebi, da ne sme, dokler ne ukrene sodnija nič drugega, plačati nasprotniku stranke v nevarnosti, kar mu je dolžna, in stvari, ki pristojne temu, niti izročiti niti sicer kaj započeti glede njih, kar bi utegnilo ovreti ali znatno obtežiti izvršbo na denarno terjavščino ali na stvari, ki jih je dolžna ali jih mora izročiti.

Oddaja, obrememba ali zastava nepremičnin, nepremičninskih deležev in knjižnih pravic se ne sme prepovedati v zavarovanje denarnih terjavščin; prav tako se ne sme v ta namen ukazati uprava nepremičnin.

§. 380.

V kolikor so zahteve in pravice po §§. 290. do 292. in 330. tega zakona ali po drugih o tem veljajočih predpisih odtegnjene izvršilu, jih ne sme zadeti niti sodna prepoved niti druga začasna odredba, ki se ukazuje v zavarovanje denarne terjavščine.

2. V zavarovanje drugih zahtev.

§. 381.

V zavarovanje drugih zahtev se smejo ukreniti začasne odredbe:

1. ako se je bati, da bi se sicer ovrlo ali znatno obtežilo sodno iskanje ali uresničba dotične zahteve, zlasti vsled premembe sedanjega stanja; za tako obtežbo je šteti, ako bi bilo izvršiti sodbo v kaki unanji deželi;

2. ako so take odredbe potrebne, da se ubrani preteča sila ali odvrne preteča nepovratna škoda.

§. 382.

Zavarovalni pomočki, ki jih sme po predlogu ukazati sodnija po kakovosti namena, katerega je doseči v posameznem primeru, so zlasti ti-le:

1. sodna položba premičnih reči, hranjenih po nasprotniku stranke v nevarnosti, na katerih izročbo ali opravo meri po ti stranki zatrjevana ali nji že priznana zahteva, ali če bi stvari ne bile pravne za sodno položbo, odredba hrambe po zmislu §. 259.;

2. uprava v št. 1 oznamenjenih premičnih stvari ali tistih nepremičnih stvari ali pravic, katerih se dotika po stranki v nevarnosti zatrjevana ali nji že priznana zahteva;

3. pooblastitev stranke v nevarnosti, da sme nasprotnikove stvari, katere hrani ona in katerih se dotika po nji zatrjevana ali nji že priznana zahteva, pridržati do pravnomočne odločbe o ti zahtevi;

4. nasprotniku stranke v nevarnosti dana zapoved, da naj opravi posamezna dejanja, ki se zde potrebna za vzdržbo v št. 1 in 2 oznamenjenih stvari ali za ohranitev sedanjega stanja;

5. nasprotniku stranke v nevarnosti dana prepoved posameznih kvarnih dejanj ali oprave določenih ali vseh prememb na stvareh, oznamenjenih v št. 1 in 2;

6. sodna prepoved oddaje, obremenitve ali zastave nepremičnin ali pravic, ki so vpisane v javni knjigi in katerih se dotika po stranki v nevarnosti zatrjevana ali nji že priznana zahteva;

7. sodna prepoved dolžnikovemu dolžniku, ako ima nasprotnik stranke v nevarnosti do druge osebe kako zahtevo do oprave ali izročbe stvari, katerih se dotika po stranki v nevarnosti zatrjevana ali nji že priznana zahteva. Ta prepoved se opravi s tem, da se zabrani nasprotniku stranke v nevarnosti vsaka razpolaga glede svoje zahteve proti drugi osebi in zlasti prejem tistih stvari, ter da se ukaže oni drugi osebi, da ne sme, dokler ne ukrene sodnija nič drugega, niti izročiti stvari, ki gredo nasprotniku stranke v nevarnosti, niti sicer kaj započeti glede njih, kar bi utegnilo ovreti ali znatno obtežiti izvršbo na nje;

8. določba preživitka, ki ga mora opravljati začasno zakonski mož svoji ženi in svojim otrokom, dovolitev ločenega stanovišča ali zaukaz začasnega sprejema v skupno hišno združbo.

§. 383.

V §. 382., št. 2, oznamenjeno upravo je izvršiti glede nepremičnin, uporablja primerno predpise, izdane o prisilni upravi nepremičnin, v vseh drugih primerih pa po §§. 334. do 339. in 341. do 344. ali pa uporablja zmislooma ta določila. Premične stvari, katere je hraniti ali upravljati, odvzame izvrševalni organ nasprotniku stranke v nevarnosti ter jih izroči hranitelju ali upravniku.

Donosne prebitke, ki se pokažejo po založbi vseh stroškov in razhodkov, ki jih je plačati iz doneskov, je izročiti, v kolikor niso temu na poti pravice drugih oseb, nasprotniku stranke v nevarnosti, če pa se izpodbija njegova lastninska pravica na stvari, jih je položiti pri sodniji.

§. 384.

Kadar se je naložila nasprotniku stranke v nevarnosti oprava ali opustitev določenih dejanj in prememb, tedaj je za izvršitev teh sodnih odredb uporabljati primerno predpise §§. 353. do 358.

Prepoved oddaje, obremenitve ali zastave nepremičnin in knjižnih pravic je zaznamiti uradoma v javni knjigi, v kateri je vpisana nepremičnina ali dotična pravica.

Z vpisi, ki se opravijo po izvršitvi te zaznambe na podstavi prostovoljne odredbe, opravljene zoper prepoved po nasprotniku stranke v nevarnosti, se doseže nasproti ti pravica samo tedaj, kadar se pravnomočno zavrne njena zahteva, ki jo je zglasila na nepremičnino ali na knjižno pravico.

§. 385.

V §. 382., št. 7, oznamenjena prepoved zadobi nasproti imetniku stvari moč še le z vročbo.

On je od tega časa odgovoren za vso škodo, ki nastane, ker ne sluša sodne prepovedi, vendar se sme oprostiti te odgovornosti s tem, da položi pri sodniji stvari, katere je zadela prepoved, ali da jih izroči hranitelju ali upravniku, ki ga postavi po njegovem predlogu sodnija.

Ta določila veljajo enako za dolžnikovega dolžnika ali za imetnika stvari, ako se je izdala sodna prepoved po §. 379., št. 3.

§. 386.

V zavarovanje osebe nasprotnika stranke v nevarnosti je dopuščeno samo, zapreti in zadrževati jo. Zapretba se sme ukazati samo tedaj, kadar je nasprotnik stranke v nevarnosti ubežen ali begosumen, ter se je ob enem po pravici bati, da bi se po njegovem pobegu ne onemogočila uresničba pravice stranke v nevarnosti.

O dopustnosti zadrževanja v zaporu in o opravljanju tega zapora veljajo predpisi §§. 360. do 366. s to premembo:

1. da se ne smé zoper dejalno službujočo osebo oborožene moči ali žandarmerije zapor kot začasna odredba niti ukazati, niti ne izvršiti;

2. da se smé zapor zavoljo begosuma na zaprosilo zaprtega, v kolikor se s tem ne ovre ali pripravi v nevarnost namen začasne odredbe, izvršiti z zadrževanjem zaprtega v njegovem stanovanju ali na kakem drugem ne javnem kraju.

Stroške takega zapora, ki se ne izvrši v javni zapornici, in zlasti stroške za primerno stražo zaprtega mora plačati ta sam. Določila §. 366. se uporabljajo na te stroške tako, da je zaprtega, če bi ne plačal stroškov o pravem času naprej, peljati v javno zapornico.

Pristojnost.

§. 387.

Za dovolitev začasnih odredb, za naredbe, potrebne v njih izvršitev, in pa za druge predloge in razprave, katerim dajejo povod take odredbe, je pristojna, če ni v tem zakonu določeno nič drugega, tista sodnija, pred katero teče ob času prvega predloga pravda v glavni stvari ali izvršilno postopanje, o čemer je ukreniti odredbo.

Kadar se predlagajo take odredbe pred uvedbo pravnega spora ali, ko je ta že pravnomočno končan, toda še pred začetkom izvršbe, tedaj je za oznamenjene dovolitve, naredbe, predloge in razprave pristojna tista okrajna sodnija, pri kateri ima nasprotnik stranke v nevarnosti ob času prvega predloga občo podsodnost v spornih stvareh, če bi pa ne imel take podsodnosti v ozemlju, za katero velja ta zakon, tista okrajna sodnija domače dežele, v katere okolišu je stvar, gledé katere je kaj odrediti, ali ima dolžnikov dolžnik domovališče, sedež ali bivališče, ali v katere okolišu je sicer opraviti dejanje, ki služi izvršitvi začasne odredbe.

§. 388.

Ako je po §. 387., odstavku 1., za dovolitev začasne odredbe in za dotično postopanje pristojna zborna sodnija, sme v posebno nujnih primerih pred-

sednik odseka, kateremu je odkazana stvar, odločiti o predlogih, ki se dotikajo začasnih odredb.

Predlog za izdajo začasnih odredb.

§. 389.

Ko se stavi predlog za izdajo začasnih odredb, mora stranka v nevarnosti natančno oznameniti odredbo, ki jo želi, čas, za katerega jo predlaga, in pa zahtevo, ki jo zatrjuje ali ki ji je že priznana, ter dejanstva, na katera se opira predlog, posamez razložiti po resnici. Ako se ne priložijo predlogu potrebna potrdila v listinski obliki, je na zahtevanje sodnije verjetno izkazati ta dejanstva in, če še ni zahtevo priznavajoče sodbe, tudi zahtevo, katero zatrjuje stranka v nevarnosti.

Pri terjatvah je povedati zlasti dolžni denarni znesek ali denarno vrednost reči, ki jo je sicer dati, in pa, če bi izrekla predlagajoča stranka, da je namesto predlagane začasne odredbe zadovoljna s tem, da se dá varnost s sodno položbo določene denarne vsote, to denarno vsoto.

Ukazilo.

§. 390.

Sodnija sme, kadar bi zahteva, ki jo zatrjuje predlagajoča stranka, ne bila dovolj pisмено potrjena, ukazati začasno odredbo, ako se škode, ki preté iz tega nasprotniku, dadó poravnati s povračilom v denarjih ter dá predlagatelj v ta namen varščino, ki jo določi sodnija po svojem izprevidu.

Sodnija sme dovolitev začasne odredbe navezati po okolišnih na tako varščino, dasi je predlagajoča stranka predložila po dolžnosti dovolj potrdil.

V teh primerih se ne sme začeti izvršitev odredbe, dokler se ne dokaže, da se je položila pri sodnji varščina, ki jo je dati.

§. 391.

V sklepu, s katerim se dovoljuje začasna odredba, je določiti čas, za katerega se ukrene ta odredba, in ako se ukaže sodna položba stvari ali oprava dejanj, rok, v katerem mora nasprotnik stranke v nevarnosti izpolniti ta nalog. Nadalje je ustanoviti v sklepu, v kolikor to zadostuje po kako-

vosti primera v zavarovanje predlagatelja, denarni znesek, s čegar položbo pri sodnji se zavre izvršitev dovoljene odredbe in doseže nasprotnik stranke v nevarnosti pravico, predlagati, da naj se razveljavi že izvršena odredba.

Ako se začasna odredba dovoli, preden dosepe po predlagajoči stranki zatrjevana pravica, ali sicer pred uvedbo pravde ali izvršbe, je določiti v sklepu primeren rok za podajo tožbe ali za predlog za dovolitev izvršbe. Ko izteče ta rok brez uspeha, je razveljaviti ukrenjeno odredbo po predlogu ali uradoma.

§. 392.

V korist isti zahtevi se sme po predlogu dovoliti hkratu več odredb, ako se to zdi sodnji po kakovosti primera potrebno, da se zavarovalni namen doseže popolnoma.

Med več v posameznem primeru enako uporabljenimi odredbami je dovoliti tisto, ki je najpripravnejša za odstranitev nevarnosti, katerih se je bati po posebnih razmerah, če pa je več odredb enako pripravnih, tisto, katera najmanj obteži nasprotnika stranke v nevarnosti.

§. 393.

Začasne odredbe se ukrenejo vselej na stroške predlagajoče stranke, kar pa ne krati pristoječe ji pravice do povračila teh stroškov. To velja zlasti tudi o stroških za položbo, hrambo ali upravo stvari, dejanih v prepoved (§. 385.).

Ob dovolitvi začasne odredbe se sme tudi mimo primera, v katerem se zaukaže zapor, naložiti predlagajoči stranki, da naj položi za izvršitev izdane odredbe potrebni denarni znesek naprej v sodni pisarnici. Dokler se ne izkaže ta položba, se ne sme začeti izvršitev odredbe.

§. 394.

Kadar se stranki v nevarnosti pravnomočno odsodi zatrjevana zahteva, za katero se je dovolila začasna odredba, kadar se njeno zaprosilo sicer pokaže neopravičeno, ali kadar ona zamudi za podajo tožbe ali uvedbo izvršbe določeni rok, tedaj mora stranka, po katere predlogu se je dovolila začasna odredba, povrniti nasprotniku vse

imovinske škode, ki so mu prizadete z začasno odredbo. Koliko znaša to povračilo, ustanovi po predlogu sodnja po svoji prepričanosti (§. 273. civilnega pravnega reda) s sklepom. Ko zadobi ta sklep pravno moč, se opravi na njega podstavi izvršba na imovino stranke, ki je predlagala začasno odredbo.

Ako se je dosegla začasna odredba očitno iz nagajivosti, naloži sodnja po nasprotnikovem predlogu stranki mimo tega kazen za nagajivost, katero je odmeriti z ozirom na posebne okoliščine posameznega primera.

§. 395.

Za vročbo začasno odredbo dovoljujočega sklepa nasprotniku stranke v nevarnosti, dolžnikovemu dolžniku in imetelju v prepoved dejanih stvari so merodajna določila, ki veljajo za vročevanje tožeb.

Kadar se zaukaže zapor, tedaj se vroči sklep osebi, ki jo je zadrževati v zaporu, ko se ona prime.

Nedopustnost izvršitve začasne odredbe.

§. 396.

Izvršitev dovoljene odredbe je, v kolikor ni odložena zavoljo vloženega rekurza, nedopustna tedaj, kadar je od dneva, katerega se je dovolitev oznanila ali dala predlagajoči stranki na znanje z vročbo sklepa, preteklo več časa kakor en mesec.

Upor.

§ 397.

Zoper dovolitev začasne odredbe se sme nasprotnik stranke v nevarnosti upreti, ako ni bil zaslisan že pred sklepanjem.

Upor se mora oglasiti v štirinajstih dneh po vročitvi sklepa pri tisti sodnji, pri kateri se je stavil predlog za dovolitev začasne odredbe.

Z oglasitvijo upora se ne ovira izvršitev ukrenjenih odredb.

§. 398.

Vsled oglašene uporabe se o dopustnosti in primernosti dovoljene odredbe razpravljati ustno ter odločiti s sklepom.

Sodnija sme navezati potrditev, premembo ali razveljavo ukrenjene odredbe na opravo varščine, katero določi ona po svojem izprevidu.

Razveljava ali omejitev ukrenjene odredbe.

§. 399.

Mimo tistih primerov razveljave ukrenjene odredbe, ki so navedeni v §§. 386. in 391., se sme razveljava ali omejitev, in to celo po zavrnitvi upora, oglašena po §. 397., predlagati:

1. ako se je ukazana odredba izvršila v večem obsegu, kakor je to potrebno v zavarovanje stranke v nevarnosti;

2. ako so se med tem razmere, z ozirom na katere se je dovolila začasna odredba, izpremenile tako, da ni več treba zanaprej te odredbe v zavarovanje stranke, po katere predlogu je bila dovoljena;

3. ako je nasprotnik stranke v nevarnosti dal sebi pridržano ali kako drugo varščino, ki se zdi sodniji zadostna, ter se izkaže o tem;

4. ako je bila tista zahteva stranke v nevarnosti, za katero se je dovolila začasna odredba, poravnana ali pravnomočno odsojena, ali pa ako se je pravnomočno ugotovilo, da je ugasla.

O takih predlogih odločuje s sklepom, če se stavijo ob času, ko pravda v glavni stvari še teče, pravdna sodnija prve stopinje, v vseh drugih primerih pa tista sodnija, pri kateri je bil podan predlog za dovolitev začasne odredbe. Pred odločbo mora biti ustna razprava.

§. 400.

Varščina, ki jo je v založbo stroškov ali zahtev povračila škode položila stranka v nevarnosti (§§. 390. in 398.), se ji sme izročiti še le po preteku štirinajstih dni potem, ko zadobi pravno moč sklep, s katerim se razveljavlja začasna odredba.

Ukazila zastran hranjenih stvari.

§. 401.

Kadar so v odvrnitev znatne zmanjšbe vrednosti, nerazmerno velikih stroškov ali drugih škod ali v dosegu kake koristi pri stvareh, vzetih v hrambo, potrebne ali koristne kake odredbe, tedaj sme te odredbe dovoliti po predlogu sodnija, oznamenjena v §. 399., zadnjem odstavku. Ako nista obe stranki edini glede odredbe, ki jo je ukreniti, ukaže sodnija, kar je po kakovosti primera potrebno, kolikor moči se oziraje na pravice lastnikov.

V posebno nujnih primerih se sme izdati taka odredba, ne da bi se prej zaslišal nasprotnik. To velja zlasti o dejanjih, ki so potrebna za ohranitev in izvrševanje pravic iz papirjev, oznamenjenih v §. 296.

§. 402.

V kolikor ni v tem delu določeno nič drugega, se uporabljajo zmisloma določila o izvršilnem postopanju.

Na Dunaju, dne 27. maja 1896.

Franc Jožef s. r.

Badeni s. r.

Gleispach s. r.

K a z a l o.

Prvi del.

Izvršilo (eksekucija).

	Na strani
Prvi oddelek. Splošna določila. §§. 1.—86.	269
Prvi naslov. Izvršilo iz spisov in listin domače dežele. §§. 1.—78.	269
Drugi naslov. Izvršilo na podstavi spisov in listin, narejenih v unanjih deželah. §§. 79.—86.	283
Drugi oddelek. Izvršilo zastran denarnih terjavščin. §§. 87.—345.	285
Prvi naslov. Izvršba na nepremično imovino. §§. 87.—248.	285
Prvi razdelek. Prisilna ustanovitev zastavne pravice. §§. 87.—96.	285
Drugi razdelek. Prisilna uprava. §§. 97.—132.	286
Tretji razdelek. Prisilna dražba. §§. 133.—239.	294
Četrty razdelek. Posebna določila o izvršbi na stvari rudniške lastnine. §§. 240.—248.	317
Drugi naslov. Izvršba na premično imovino. §§. 249.—345.	318
Prvi razdelek. Izvršba na telesne stvari. §§. 249.—289.	318
Drugi razdelek. Izvršba na denarne terjavščine. §§. 290.—324.	326
Tretji razdelek. Izvršba na zahteve do izročbe in oprave telesnih stvari. §§. 325.—329.	333
Četrty razdelek. Izvršba na druge imovinske pravice. §§. 330.—345.	334
Tretji oddelek. Izvršba v dosego dejanj ali opustov. §§. 346.—369.	336

Drugi del.

Z a v a r o v a n j e.

Prvi oddelek. Izvršilna dejanja v zavarovanje denarnih terjavščin (izvršilo v zavarovanje). §§. 370.—377.	340
Drugi oddelek. Začasne odredbe. §§. 378.—402.	342

Popravki.

V zakonu z dne 1. avgusta 1895. l. (drž. zak. št. 111) je v §. 109., odstavku 1., 1. vrsti brati: oskrbovati namesto: oskrbovat.

V zakonu z dne 1. avgusta 1895. l. (drž. zak. št. 113) je popraviti to-le:

V §. 41., odst. 3., 4. vrsti beri: provzročeni namesto: provročeni; v §. 46., odst. 2., 2. vrsti beri: državljanskega namesto: državljanskga; v §. 90., odst. 1., 4. vrsti beri: izvod namesto: izvoda; v §. 96., odst. 1., 1. vrsti beri: Kadar se ne izpolni ukaz, izdan po §. 95. namesto: Kadar se ne izpolni, izdan ukaz, po §. 95., v §. 107., odst. 3., 3. vrsti beri: graščinskega ozemlja, je dati namesto: graščinskega ozemlja je dati; v §. 156., odst. 1. 5. vrsti beri: povzeto namesto: povze to; v §. 239., odst. 3., 4. vrsti beri: nezmožnosti namesto: nemožnosti; v §. 291., odst. 2., predzadnji vrsti beri: sklepe namesto: sklepi; v §. 321., št. 1., 7. vrsti beri: pohčertvi namesto: pohčertvi; v §. 326., odst. 1., 1. vrsti beri: Sklepati o tem namesto: Sklepati, o tem; v §. 399., odst. 1., 11. vrsti beri: navedbe namesto: naredbe; v §. 407., odst. 1., 1. vrsti beri: opravljati namesto: opravljat; v §. 444., odst. 2., 4. vrsti beri: prihodnji namesto: pribodnji; v §. 488., odst. 1., 1. vrsti beri: Prizivni odsek namesto: Prizivni odbor; v §. 592., odst. 1. je izpustiti besedo osebno; v §. 595., št. 7, v 1. vrsti beri: obsodil namesto: obsodila.

